

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 16. kesäkuuta 2022
(OR. en)

8779/22

Toimielinten välinen asia:
2021/0433(CNS)

FISC 107
ECOFIN 397

ILMOITUS

Lähetäjä: Puheenjohtajavaltio

Vastaanottaja: Neuvosto

Asia: Ehdotus neuvoston direktiiviksi monikansallisten konsernien
maailmanlaajuisen vähimmäisverotason varmistamisesta unionissa
– *Puheenjohtajavaltion kompromissiehdotus*

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa puheenjohtajavaltion kompromissiehdotus.

EHDOTUS:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

monikansallisten konsernien maailmanlaajuisen vähimmäisverotason varmistamisesta unionissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unioni on viime vuosina toteuttanut merkittäviä toimenpiteitä aggressiivisen verosuunnittelun torjunnan tehostamiseksi sisämarkkinoilla. Veron kiertämisen estämistä koskevilla direktiiveillä on vahvistettu säännöt, joilla torjutaan veropohjien rapautumista sisämarkkinoilla ja voittojen siirtämistä pois sisämarkkinoilta. Näillä säännöillä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, jäljempänä 'OECD', veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (BEPS) torjuvan aloitteen yhteydessä antamat suositukset muunnettiin unionin lainsäädännöksi sen varmistamiseksi, että monikansallisten yritysten voittoja verotetaan siellä, missä voittoja tuottava taloudellinen toiminta tapahtuu ja missä arvo syntyy.

1 EUVL C , , s..

2 EUVL C , , s..

- (2) Pyrkiessään jatkuvasti lopettamaan monikansallisten yritysten verotuskäytännöt, joiden avulla ne voivat siirtää voittoja lainkäyttöalueille, joilla niitä verotetaan hyvin vähän tai ei lainkaan, OECD on kehittänyt edelleen kansainvälisiä verosääntöjä sen varmistamiseksi, että monikansalliset yritykset maksavat oikeudenmukaisen osuutensa veroista riippumatta siitä, missä ne toimivat. Tällä mittavalla uudistuksella pyritään rajoittamaan kilpailua yritysten tuloveroasteista ottamalla käyttöön maailmanlaajuinen verotuksen vähimmäistaso. Maailmanlaajuista vähimmäisveroa koskevalla uudistuksella poistetaan huomattava osa eduista, joita saadaan siirtämällä voittoja sellaisille lainkäyttöalueille, joilla ei ole verotusta tai joissa verotus on hyvin alhainen, ja näin ollen uudistus tasaa yritysten toimintaedellytyksiä maailmanlaajuisesti ja antaa lainkäyttöalueille mahdollisuuden suojella paremmin veropohjiaan.
- (3) Tämä poliittinen tavoite on muunnettu maailmanlaajuisiksi veropohjan rapautumisen estämistä koskeviksi mallisäännöiksi, jäljempänä 'GloBE-mallisäännöt', jotka hyväksyttiin 14 päivänä joulukuuta 2021 veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevassa OECD:n ja G20-ryhmän osallistavassa kehyksessä, johon jäsenvaltiot ovat sitoutuneet. Neuvosto toisti 7 päivänä joulukuuta 2021 hyväksymässään selvityksessä Eurooppa-neuvostolle verotusasioista³ tukevensa vahvasti maailmanlaajuista vähimmäisveroa koskevaa uudistusta ja sitoutui panemaan sopimuksen nopeasti täytäntöön unionin lainsäädännöllä. Tässä yhteydessä on olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot panevat tehokkaasti täytäntöön sitoumuksensa saavuttaa maailmanlaajuinen verotuksen vähimmäistaso.
- (4) Pitkälle yhdentyneiden talouksien unionissa on ratkaisevan tärkeää, että maailmanlaajuista vähimmäisveroa koskeva uudistus pannaan täytäntöön riittävän johdonmukaisella ja koordinoitulla tavalla. Kun otetaan huomioon näiden uusien kansainvälisten verosääntöjen laajuus, yksityiskohtaisuus ja tekniset näkökohdat, ainoastaan yhteinen unionin kehys estäisi sisämarkkinoiden hajanaisuuden niiden täytäntöönpanossa. Lisäksi yhteinen kehys, joka on suunniteltu yhteensopivaksi perussopimuksessa taattujen perusvapauksien kanssa, antaisi verovelvollisille oikeusvarmuuden sääntöjen täytäntöönpanon yhteydessä.

3 Neuvoston selvitys Eurooppa-neuvostolle verotusasioista, hyväksytty neuvostossa 7 päivänä joulukuuta 2021, asiak. 14767/21.

- (5) On tarpeen vahvistaa säännöt tehokkaan ja johdonmukaisen kehityksen luomiseksi maailmanlaajuiselle vähimmäisverotasolle unionin tasolla. Kehyksessä luodaan järjestelmä, jossa on kaksi toisiinsa kytkettyä sääntöä, joita kutsutaan yhdessä GloBE-säännöiksi. Järjestelmän avulla olisi kannettava täydennysveroa aina, kun monikansallisen yrityksen tosiasiallinen veroaste tietyllä lainkäyttöalueella on alle 15 prosenttia. Tällaisessa tapauksessa katsotaan, että kyseessä on alhaisen verotuksen lainkäyttöalue. Näitä kahta sääntöä kutsutaan tuloksilukemissäännöksi [englanninkielisessä toisinnossa lyhenne IIR] ja aliverotettujen voittojen säännöksi [englanninkielisessä toisinnossa lyhenne UTPR]. Tässä järjestelmässä jäsenvaltiossa sijaitsevan monikansallisen konsernin emoyksiköllä on velvollisuus soveltaa tuloksilukemissääntöä osuuteensa täydennysverosta, joka liittyy mihin tahansa aliverotettuun konsernin yksikköön riippumatta siitä, sijaitseeko yksikkö unionissa vai sen ulkopuolella. Aliverotettujen voittojen säännön pitäisi toimia tuloksilukemissäännön varautumisjärjestelynä siten, että mahdollinen täydennysveron jäljellä oleva määrä jaetaan uudelleen tapauksissa, joissa emoyksiköt eivät voisi kerätä aliverotettuihin yksiköihin liittyvän täydennysveron koko määrää tuloksilukemissääntöä soveltamalla.
- (6) On tarpeen panna täytäntöön jäsenvaltioiden sopimat GloBE-mallisäännöt siten, että ne ovat mahdollisimman samanlaiset maailmanlaajuisen sopimuksen kanssa sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden tämän direktiivin nojalla täytäntöönpanemat säännöt ovat ehdot täyttäviä GloBE-mallisääntöjen tarkoittamassa merkityksessä. Tässä direktiivissä noudatetaan tarkasti GloBE-mallisääntöjen sisältöä ja rakennetta. Jotta varmistetaan yhteensopivuus unionin primaarioikeuden ja erityisesti sijoittautumisvapauden kanssa, tämän direktiivin sääntöjä olisi sovellettava jossakin jäsenvaltiossa sijaitseviin yksiköihin sekä kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan emoyksikön unionin ulkopuolella sijaitseviin yksiköihin. Tätä direktiiviä olisi sovellettava myös suuriin täysin kotimaisiin konserneihin. Tällä tavoin oikeudellinen kehys suunniteltaisiin siten, että vältetään syrjinnän riski valtion rajat ylittävien ja kotimaisten tilanteiden välillä. Täydennysveroa kannettaisiin kaikista yksiköistä, jotka sijaitsevat alhaisen verotuksen jäsenvaltiossa, myös tuloksilukemissääntöä soveltavasta emoyksiköstä. Täydennysveroa sovellettaisiin myös saman emoyksikön konserniyksiköihin, jotka sijaitsevat toisessa, alhaisen veron jäsenvaltiossa.

- (7) Samalla kun on tarpeen varmistaa, että veron kiertämisen käytäntöjä ehkäistään, olisi vältettävä kielteisiä vaikutuksia sisämarkkinoilla toimiviin pienempiin monikansallisiin yrityksiin. Tämän vuoksi tätä direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan niihin unionissa sijaitseviin yksiköihin, jotka ovat sellaisten monikansallisten konsernien tai suurten kotimaisten konsernien jäseniä, jotka täyttävät vuotuisen kynnysarvon, joka on vähintään 750 000 000 euroa konsolidoitua tulosta. Tämä kynnysarvo olisi yhdenmukainen voimassa olevien kansainvälisten verosääntöjen, kuten maakohtaisen raportoinnin sääntöjen, kanssa⁴. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia yksiköitä kutsutaan konserniyksiköiksi. Tietyt yksiköt olisi jätettävä soveltamisalan ulkopuolelle niiden erityisen tarkoituksen ja aseman perusteella. Soveltamisalan ulkopuolelle jäisivät yksiköt, jotka eivät yleensä harjoita kauppaa tai liiketoimintaa ja jotka harjoittavat yleisen edun mukaista toimintaa, kuten julkisia terveydenhuolto- ja koulutuspalveluja tai julkisen infrastruktuurin rakentamista, ja joita näistä syistä ei todennäköisesti veroteta siinä jäsenvaltiossa, jossa ne sijaitsevat. Näiden erityisten etujen suojaamiseksi on tarpeen jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle julkisen vallan yksiköt, kansainväliset järjestöt, voittoa tavoittelemattomat järjestöt, mukaan lukien esimerkiksi julkista terveydenhuoltoa palvelevat järjestöt, ja eläkerahastot. Voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin voivat kuulua myös sairausvakuutuslaitokset, jotka eivät pyri saamaan tai saa muuta voittoa kuin julkisen terveydenhuollon etuja. Sijoitusrahastot ja kiinteistösijoitusvälineet olisi myös jätettävä soveltamisalan ulkopuolelle silloin, kun ne ovat omistusketjun huipulla, koska näiden yksiköiden ansaitsemaa tuloa verotetaan niiden omistajien tasolla.

4 Neuvoston direktiivi (EU) 2016/881, annettu 25 päivänä toukokuuta 2016, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 146, 3.6.2016, s. 8).

- (8) Monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ylin emoyksikkö, jolla on suoraan tai välillisesti määräysvalta kaikissa muissa monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin kuuluvissa konserniyksiköissä, on järjestelmän ytimessä. Koska konsernin ylimmän emoyksikön on yleensä konsolidoitava kaikkien monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin yksiköiden tilinpäätös, tai jos näin ei ole, sitä vaadittaisiin tekemään näin hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti, sillä on hallussaan kriittistä tietoa ja sillä on parhaat edellytykset varmistaa, että konsernin verotus lainkäyttöalueella noudattaa sovittua vähimmäisverokantaa. Kun konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee unionissa, sille olisi sen vuoksi asetettava tämän direktiivin mukainen ensisijainen velvoite soveltaa tuloksilukemissääntöä sen kohdistettavaan osuuteen täydennysverosta, joka liittyy monikansallisen konsernin kaikkiin aliverotettuihin konserniyksiköihin riippumatta siitä, sijaitsevatko ne unionissa vai sen ulkopuolella. Suuressa kotimaisessa konsernissa ylimpänä oleva emoyksikkö soveltaisi tuloksilukemissääntöä koko täydennysveron määrään sen aliverotettujen konserniyksiköiden osalta.
- (9) Tietyissä olosuhteissa tämä velvoite olisi siirrettävä muille monikansalliseen konserniin kuuluville konserniyksiköille, jotka sijaitsevat unionissa. Ensinnäkin silloin, kun konsernin ylin emoyksikkö on vapautettu yksikkö tai se sijaitsee sellaisella kolmannen maan lainkäyttöalueella, joka ei ole pannut täytäntöön GloBE-mallisääntöjä tai vastaavia sääntöjä, eikä sillä näin ollen ole ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä, omistusketjussa konsernin ylimmän emoyksikön alapuolisilla unionissa sijaitsevilla välitason emoyksiköillä olisi oltava direktiivin mukainen velvoite soveltaa tuloksilukemissääntöä niiden kohdistettavaan osuuteen täydennysverosta, paitsi jos välitason emoyksiköllä, jonka on sovellettava tuloksilukemissääntöä, on määräysvalta toisessa välitason emoyksikössä, jolloin ensiksi mainitun välitason emoyksikön olisi sovellettava tuloksilukemissääntöä.

- (10) Toiseksi, riippumatta siitä, sijaitseeko konsernin ylin emoyksikkö lainkäyttöalueella, jolla sovelletaan ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä vai ei, unionissa sijaitsevilla osittain omistetuilla emoyksiköillä, jotka ovat yli 20-prosenttisesti konsernin ulkopuolisten tahojen omistuksessa, olisi oltava tämän direktiivin mukainen velvoite soveltaa tuloksilukemissääntöä niiden kohdistettavaan osuuteen täydennysverosta. Tällaisen osittain omistetun emoyksikön ei kuitenkaan pitäisi soveltaa tuloksilukemissääntöä, jos sen omistaa kokonaan toinen osittain omistettu emoyksikkö, jonka on sovellettava tuloksilukemissääntöä. Kolmanneksi, jos konsernin ylin emoyksikkö on vapautettu yksikkö tai se sijaitsee lainkäyttöalueella, jolla ei sovelleta ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä, konserniin kuuluvien konserniyksiköiden olisi sovellettava aliverotettujen voittojen sääntöä täydennysveron jäljellä olevaan määrään, johon ei ole sovellettu tuloksilukemissääntöä, suhteessa niiden työntekijöiden ja aineellisen omaisuuden määrään perustuvaan jakokaavaan. Neljänneksi, jos konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee kolmannen maan lainkäyttöalueella, jolla sovelletaan ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä, monikansalliseen konserniin kuuluvien konserniyksiköiden olisi sovellettava aliverotettujen voittojen sääntöä kyseisellä kolmannen maan lainkäyttöalueella sijaitseviin konserniyksiköihin tapauksissa, joissa kyseisen kolmannen maan lainkäyttöalueen verotus on alhainen kaikkien kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden, myös konsernin ylimmän emoyksikön, tosiasiallisen veroasteen perusteella.
- (11) Maailmanlaajuista vähimmäisveroa koskevan uudistuksen lainkäyttöalueiden välistä oikeudenmukaista verokilpailua koskevien poliittisten tavoitteiden mukaisesti tosiasiallisen veroasteen laskenta olisi suoritettava lainkäyttöalueen tasolla. Tosiasiallisen veroasteen laskentaa varten tässä direktiivissä olisi säädettävä yhteisistä erityissäännöistä siitä, miten lasketaan veropohja, jota kutsutaan määritellyksi tulokseksi tai tappioksi, ja miten käsitellään maksettuja veroja, joita kutsutaan huomioitaviksi veroiksi. Lähtökohtana ovat konsolidoinnissa käytettävät tilinpäätökset, joihin tehdään sen jälkeen useita oikaisuja, mukaan lukien ajoituserojen huomioon ottaminen, jotta vältetään mahdolliset vääristymät lainkäyttöalueiden välillä. Lisäksi tiettyjen yksiköiden määritellyt tulokset tai tappiot ja niiden huomioitavat verot voidaan kohdentaa muille asiaankuuluville monikansalliseen konserniin kuuluville yksiköille, jotta varmistetaan neutraalisuus sellaisten määriteltyjen tulosten tai tappioiden verokohtelussa, jotka voivat olla huomioitavien verojen alaisia useilla lainkäyttöalueilla joko kyseisten yksiköiden luonteen vuoksi (läpivirtaavat yksiköt, hybridiyksiköt tai kiinteä toimipaikka) tai tulojen erityisen verokohtelun vuoksi (osingonmaksu tai ulkomaisen välilyhtiön verojärjestelmä). Tämän direktiivin säännösten tulkinnassa olisi huomioitavien verojen osalta otettava huomioon mahdollinen OECD:n antama lisäohjaus, joka jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon, jotta varmistetaan kaikkien jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden lainkäyttöalueiden huomioitavien verojen yhdenmukainen tunnistaminen.

- (12) Monikansallisen konsernin tosiallista veroastetta kullakin lainkäyttöalueella, jolla se harjoittaa toimintaa, tai suuren kotimaisen konsernin tosiasiallista veroastetta olisi verrattava sovittuun 15 prosentin vähimmäisverokantaan, jotta voidaan määrittää, onko monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin maksettava täydennysveroa, minkä vuoksi sen olisi sovellettava tuloksilukemissääntöä tai aliverotettujen voittojen sääntöä. Veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevassa OECD:n ja G20-maiden osallistavassa kehyksessä sovittu 15 prosentin vähimmäisverokanta kuvastaa yhteisöverokantojen tasapainoa maailmanlaajuisesti. Tapauksissa, joissa monikansallisen konsernin tosiasiallinen veroaste laskee tietyllä lainkäyttöalueella vähimmäisverokannan alapuolelle, täydennysvero olisi kohdennettava niille monikansallisen konsernin yksiköille, jotka ovat velvollisia maksamaan veron tuloksilukemissäännön ja aliverotettujen voittojen säännön soveltamisen mukaisesti, jotta noudatettaisiin maailmanlaajuisesti sovittua tosiasiallista 15 prosentin vähimmäisverokantaa. Tapauksissa, joissa suuren kotimaisen konsernin tosiasiallinen veroaste laskee vähimmäisverokannan alapuolelle, suuren kotimaisen konsernin ylimmän emoyksikön olisi sovellettava tuloksilukemissääntöä aliverotettuihin konserniyksiköihinsä, jotta voidaan varmistaa, että tällainen konserni on velvollinen maksamaan veroa, jonka tosiasiallinen vähimmäisveroaste on 15 prosenttia.
- (13) Jotta jäsenvaltiot voisivat hyödyntää alueellaan sijaitsevilta aliverotetuilta konserniyksiköiltä kerättyjä täydennysverotuloja, jäsenvaltioiden olisi voitava valita, soveltavatko ne kotimaista täydennysverojärjestelmää. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava Euroopan komissiolle, kun ne päättävät soveltaa ehdot täyttävää kotimaista täydennysveroa, jotta muiden jäsenvaltioiden veroviranomaiset ja kolmansien maiden lainkäyttöalueet sekä monikansalliset konsernit saisivat riittävän varmuuden ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron sovellettavuudesta kyseisen jäsenvaltion aliverotettuihin konserniyksiköihin. Monikansalliseen konserniin kuuluvien konserniyksiköiden, jotka sijaitsevat jäsenvaltiossa, joka on päättänyt soveltaa tällaista järjestelmää omassa kansallisessa verojärjestelmässään, olisi maksettava täydennysveroa kyseiselle jäsenvaltiolle. Tällaisella järjestelmällä olisi varmistettava, että konserniyksiköiden määriteltyjen tulosten tai tappioiden tosiasiallinen vähimmäisverotus lasketaan samalla tavalla kuin tämän direktiivin mukainen täydennysveron laskenta.

- (14) Oikeasuhteisen lähestymistavan varmistamiseksi tässä arvioinnissa olisi otettava huomioon tietyt erityistilanteet, joissa veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevat riskit ovat pienempiä. Sen vuoksi direktiiviin olisi sisällytettävä substanssipoikkeus, joka perustuu henkilöstömenoihin ja aineellisen omaisuuden arvoon tietyllä lainkäyttöalueella. Näin voitaisiin tietyssä määrin puuttua tilanteisiin, joissa monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin harjoittama taloudellinen toiminta edellyttää merkittävää läsnäoloa alhaisen verotuksen lainkäyttöalueella, sillä tällaisessa tapauksessa veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevat käytännöt eivät todennäköisesti menesty. Olisi myös otettava huomioon niiden monikansallisten konsernien erityistapaus, jotka ovat kansainvälisen toimintansa alkuvaiheessa, jotta ei lannistettaisi monikansallisten konsernien valtion rajat ylittävän toiminnan kehittämistä niiden hyötyessä alhaisesta verotuksesta kotimaisella lainkäyttöalueellaan, jolla ne pääasiallisesti toimivat. Näin ollen tällaisten konsernien aliverotettu kotimainen toiminta olisi jätettävä sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle viiden vuoden siirtymäkauden ajaksi edellyttäen, että monikansallisella konsernilla ei ole konserniyksiköitä useammalla kuin kuudella muulla lainkäyttöalueella. Jotta voidaan varmistaa suurten kotimaisten konsernien yhdenvertainen kohtelu, myös tällaisten konsernien toiminnasta saatavat tulot olisi jätettävä sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle viiden vuoden siirtymäkauden ajaksi.
- (14 a) Lisäksi, jotta voidaan ottaa huomioon sellaisten jäsenvaltioiden erityistilanne, joissa vain hyvin harvat konsernit pitävät päätoimipaikkaa ja joissa on niin vähän konserniyksiköitä, että olisi kohtuutonta vaatia kyseisten jäsenvaltioiden veroviranomaisia soveltamaan välittömästi tuloksilukemissääntöä ja aliverotettujen voittojen sääntöä, sekä ottaen huomioon GloBE-sääntöihin sisältyvän yhteisen lähestymistavan asema, olisi asianmukaista antaa kyseisille jäsenvaltioille mahdollisuus päättää olla soveltamatta tuloksilukemissääntöä ja aliverotettujen voittojen sääntöä rajoitetun ajan. Tästä valinnasta olisi ilmoitettava komissiolle ennen sitä päivää, jona direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- (14 b) Jäsenvaltioiden, jotka päättävät olla soveltamatta väliaikaisesti tuloksilukemissääntöä tai aliverotettujen voittojen sääntöä, olisi saatettava tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään, jotta voidaan varmistaa monikansallisten konsernien maailmanlaajuisista vähimmäisverotusta koskevan järjestelmän asianmukainen toiminta unionissa. Tämä koskee erityisesti kyseisten jäsenvaltioiden kotimaisten konserniyksiköiden ilmoitusvelvollisuutta muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden konserniyksikköihin nähden, jotta muut jäsenvaltiot ja kolmannet maat voivat soveltaa aliverotettujen voittojen sääntöä. Tämän valinnan tehneiden jäsenvaltioiden verohallintojen hallinnollinen taakka olisi pidettävä mahdollisimman kevyenä, kuitenkin siten, että tämän direktiivin soveltaminen säilyy tehokkaana kaikkialla unionissa. Sen vuoksi kyseisillä jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus käydä keskustelua komission kanssa ja pyytää siltä neuvoa ja apua, jotta päästäisiin yhteisymmärrykseen käytännön järjestelyistä tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (15) Merenkulkuaan sovelletaan jäsenvaltioissa perinteisesti vaihtoehtoisia tai täydentäviä verotusjärjestelmiä, koska ala on erittäin epävakaa ja sen suhdannekierto on pitkä. Jotta vältetään näiden toimintapoliittisten perusteiden heikentäminen ja annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus jatkaa erityisen verokohtelun soveltamista merenkulkuaan kansainvälisten käytäntöjen ja valtiontukisääntöjen mukaisesti, meriliikenteen tulot olisi jätettävä järjestelmän ulkopuolelle.

- (16) Jotta saavutettaisiin tasapaino maailmanlaajuista vähimmäisveroa koskevan uudistuksen tavoitteiden ja verohallinnoille ja verovelvollisille aiheutuvan hallinnollisen rasituksen välillä, tässä direktiivissä olisi säädettävä de minimis -poikkeuksesta monikansallisille konserneille ja suurille kotimaisille konserneille, joiden keskimääräiset tulot ovat alle 10 000 000 euroa ja joiden keskimääräiset määritellyt tulokset tai tappiot ovat lainkäyttöalueella alle 1 000 000 euroa. Tällaisten monikansallisten konsernien tai suurten kotimaisten konsernien ei pitäisi maksaa täydennysveroa, vaikka niiden tosiasiallinen veroaste alittaisi kyseisen lainkäyttöalueen vähimmäisverokannan.
- (17) Tämän direktiivin sääntöjen soveltaminen monikansallisiin konserneihin ja suuriin kotimaisiin konserneihin, jotka kuuluvat direktiivin soveltamisalaan ensimmäistä kertaa, voisi aiheuttaa vääristymiä, jotka johtuvat veroattribuuteista, kuten aikaisempien tilikausien tappioista, tai ajoituseroista, ja tällaisten vääristymien ehkäisemiseksi tarvittaisiin siirtymäsääntöjä. Jotta siirtyminen uuteen verojärjestelmään sujuisi kitkattomasti, henkilöstömenojen ja aineellisen omaisuuden vähennyseriä olisi myös pienennettävä asteittain kymmenen vuoden aikana.
- (17 a) Kun otetaan huomioon, että monikansallisten konsernien ja suurten kotimaisten konsernien olisi maksettava veroa vähimmäistasolla tietyllä lainkäyttöalueella ja tietyllä tilikaudella, täydennysverolla olisi pyrittävä yksinomaan varmistamaan, että tällaisten konsernien voittoja verotetaan tosiasiallisen vähimmäisveroasteen mukaan tietyllä tilikaudella. Tästä syystä täydennysveroa koskevia sääntöjä ei sovelleta kuten yksikön tulosta suoraan kannettavaa veroa, vaan sen sijaan niitä sovelletaan ylijäämävoittoon standardoidun veropohjan ja erityisen veronlaskentamenetelmän mukaisesti, jotta voidaan tunnistaa aliverotetut tulokset asianomaisissa konserneissa ja määrätä täydennysvero, joka nostaisi konsernin tosiasiallisen veroasteen näiden tulosten osalta sovitulle vähimmäisverotasolle. Tuloksilukemissäännön ja aliverotettujen voittojen säännön rakenne täydennysveroina ei kuitenkaan estä lainkäyttöaluetta soveltamasta kyseisiä sääntöjä kansallisessa lainsäädännössään yhteisöverojärjestelmän nojalla.

- (17 b) Kuten kansainvälisellä tasolla saavutetusta poliittisesta yhteisymmärryksestä seuraa, GloBE-säännöissä huomioon otettavien voitonjaon verotukseen perustuvien verojärjestelmien olisi oltava samat kuin ne, jotka olivat voimassa 1 päivänä heinäkuuta 2021 tai ennen sitä; kyseisenä päivänä OECD:n ja G20-ryhmän osallistavassa kehyksessä annettiin ensimmäinen talouden digitalisaatiota koskeva lausunto, jossa sovittiin ehdot täyttävien voitonjaon verotukseen perustuvien verojärjestelmien erityiskohtelusta. Tämä ei saisi estää lainkäyttöalueen voitonjaon verotukseen perustuvaan verojärjestelmään tehtäviä muutoksia, jotka ovat sen nykyisen rakenteen mukaisia.
- (18) Järjestelmän tehokkaan soveltamisen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että menettelyjä koordinoidaan konsernitasolla. On tarpeen käyttää järjestelmää, jolla varmistetaan esteetön tiedonkulku monikansallisen konsernin sisällä ja niille veroviranomaisille, joiden toimialueella konserniyksiköt sijaitsevat. Päävastuun tietoja koskevan ilmoituksen toimittamisesta olisi oltava konserniyksiköllä itsellään. Tällaisesta vastuusta vapauttamista olisi kuitenkin sovellettava, jos monikansallinen konserni on nimennyt toisen yksikön ilmoittamaan ja jakamaan tiedot. Se voi olla joko paikallinen yksikkö tai yksikkö toiselta lainkäyttöalueelta, jolla on voimassa toimivaltaisia viranomaisia koskeva sopimus konserniyksikön jäsenvaltion kanssa. Täydennysverotietoja koskevan ilmoituksen osana toimitettujen tietojen olisi mahdollistettava se, että ne verohallinnot, joissa konserniyksiköt sijaitsevat, voivat arvioida konserniyksikön velan oikeellisuutta täydennysveron tai tapauksen mukaan kotimaisen täydennysveron osalta soveltamalla kansallisia menettelyjä, mukaan lukien kansallisia verotietoja koskevien ilmoitusten toimittamista varten. GloBE:n täytäntöönpanokehyksessä kehitettävä lisäohjaus voisi olla hyödyllinen havainnollistamisen ja tulkinnan lähde tältä osin, ja jäsenvaltiot voisivat päättää ottaa sen määräykset käyttöön kansallisessa lainsäädännössä. Kun otetaan huomioon tämän järjestelmän edellyttämät määräysten noudattamista koskevat mukautukset, tämän direktiivin soveltamisalaan ensimmäistä kertaa kuuluville konserneille olisi myönnettävä 18 kuukautta aikaa noudattaa tietojen toimittamista koskevia vaatimuksia.

- (19) Kun otetaan huomioon avoimuuden edut verotuksen alalla, on rohkaisevaa, että huomattava määrä tietoja toimitetaan veroviranomaisille kaikilla osallistuvilla lainkäyttöalueilla. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat monikansalliset konsernit olisi velvoitettava antamaan kattavat ja yksityiskohtaiset tiedot voitoistaan ja tosiasiallisesta veroasteestaan kaikilla lainkäyttöalueilla, joilla niillä on konserniyksiköitä. Näin laajan raportoinnin voitaisiin odottaa lisäävän avoimuutta.
- (19 a) Pannessaan tätä direktiiviä täytäntöön jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä esimerkkien tai tulkinnan lähteenä asiakirjaa "Talouden digitalisaation aiheuttamat verotushaasteet – Maailmanlaajuiset veropohjan rapautumisen estämistä koskevat mallisäännöt (pilari 2)", joka on hyväksytty veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevassa OECD:n ja G20-maiden osallistavassa kehyksessä, sekä pilariin 2 kuuluvia GloBE-sääntöjä koskevassa OECD:n kommentaarissa esitettyjä selityksiä ja esimerkkejä ja GloBE:n täytäntöönpanokehystä, sen safe harbour -säännöt mukaan luettuina, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa siltä osin kuin ne ovat yhdenmukaisia tämän direktiivin säännösten ja unionin oikeuden kanssa. Safe harbour -säännöillä voi olla merkitystä sekä monikansallisten konsernien että suurten kotimaisten konsernien osalta.

- (20) Maailmanlaajuista vähimmäisveroa koskevan uudistuksen tehokkuus ja oikeudenmukaisuus riippuvat suuresti sen maailmanlaajuisesta täytäntöönpanosta. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin mukaisten sääntöjen noudattamisen asianmukainen valvonta, jäsenvaltioiden olisi sovellettava riittäviä seuraamuksia, erityisesti sellaisiin yksiköihin, jotka eivät noudata velvoitteitaan antaa verotietoja koskeva ilmoitus ja maksaa osuutensa täydennysverosta. Näitä seuraamuksia määrittäessään jäsenvaltioiden olisi otettava erityisesti huomioon tarve torjua riski, että monikansallinen konserni ei ilmoita tarvittavia tietoja aliverotettujen voittojen säännön soveltamiseksi. Tähän riskiin puuttumiseksi jäsenvaltioiden olisi määrättävä varoittavia seuraamuksia. On myös erittäin tärkeää, että kaikki unionin tärkeimmät kauppakumppanit soveltavat joko ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä tai vastaavia vähimmäisverotusta koskevia sääntöjä. Sen kysymyksen osalta, onko sellaisen kolmannen maan lainkäyttöalueen täytäntöönpanema tuloksilukemissääntö, joka noudattaa maailmanlaajuista sopimusta, ehdot täyttävä tuloksilukemissääntö maailmanlaajuisen sopimuksen tarkoittamassa merkityksessä, on aiheellista viitata OECD:n tasolla toteutettavaan arviointiin. Tässä yhteydessä oikeusvarmuuden ja maailmanlaajuisen vähimmäisverosääntöjen tehokkuuden tukemiseksi on tärkeää määritellä tarkemmin edellytykset, joiden nojalla sellaisella kolmannen maan lainkäyttöalueella, joka ei saata maailmanlaajuisen sopimuksen määräyksiä osaksi kansallista lainsäädäntöään, täytäntöön pannuille säännöille voidaan myöntää vastaavuus ehdot täyttävään tuloksilukemissääntöön nähden. Vastaavuuden arvioinnin tavoitteena on pääasiassa tämän direktiivin säännösten jäsenvaltioissa tapahtuvan soveltamisen selkeyttäminen ja tarkentaminen, erityisesti aliverotettujen voittojen säännön osalta. Tätä varten tässä direktiivissä olisi säädettävä komission edellä mainitun OECD:n arvioinnin jälkeen laatimasta, tiettyihin parametreihin perustuvia vastaavuuskriteereitä koskevasta arvioinnista. Sellaisten kolmansien maiden lainkäyttöalueiden määrittäminen, joiden soveltamien oikeudellisten kehysten katsotaan vastaavan ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä, seuraa suoraan tässä direktiivissä vahvistetuista objektiivisista kriteereistä, ja siinä olisi noudatettava tiukasti edellä mainittua OECD:n arviointia. Näin ollen tässä erityisessä tilanteessa voidaan katsoa asianmukaiseksi säätää delegoidun säädöksen antamisesta. Delegoidun säädöksen käyttämistä tässä nimenomaisessa yhteydessä ei varsinkaan tulisi pitää ennakkotapauksena muille erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävälle oikeudellisille välineille, ottaen huomioon veroasioissa noudatettava päätöksentekomenettely.

- (20 a) Olisi olennaisen tärkeää varmistaa, että tämän direktiivin sääntöjä sovelletaan johdonmukaisesti kaikkiin kolmansien maiden lainkäyttöalueisiin, jotka eivät ole saattaneet maailmanlaajuisen sopimuksen sääntöjä osaksi kansallista lainsäädäntöään ja joille ei myönnetä niiden kansallisten sääntöjen vastaavuutta ehdot täyttävään tuloksilukemissääntöön nähden. Tässä yhteydessä olisi kehitettävä yhteinen menetelmä sellaisten määrien kohdentamiseksi, joita käsiteltäisiin maailmanlaajuisen sopimuksen sääntöjen mukaisesti huomioitavina veroina niille monikansalliseen konserniin kuuluville yksiköille, joihin sovellettaisiin täydennysveroa tämän direktiivin sääntöjen mukaisesti. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi käytettävä OECD:n GloBE:n täytäntöönpanokehyksessä annettuja ohjeita tällaisten huomioitavien verojen kohdentamiseksi.
- (20 b) Tämän direktiivin tiettyjen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. Tavoitteena olisi oltava, että komission arvioinnin jälkeen voidaan määrittää lainkäyttöalueet, joiden kansallisen oikeudellisen kehyksen voidaan katsoa vastaavan ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
- (21) Tämä direktiivi tulee voimaan vuonna 2022, ja jäsenvaltioiden on saatettava se osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023. Näin ollen EU noudattaa määräaika, joka hyväksyttiin veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevassa OECD:n osallistavassa kehyksessä lokakuussa 2021 annetussa julistuksessa, jonka mukaan pilari 2 olisi saatettava osaksi lainsäädäntöä vuonna 2022, jotta se voisi tulla voimaan vuonna 2023, ja aliverotettujen voittojen säännön odotetaan tulevan voimaan 2024.
- (22) Aliverotettujen voittojen säännön soveltamista koskevia sääntöjä olisi sovellettava vuodesta 2024, jotta kolmansien maiden lainkäyttöalueilla olisi mahdollisuus soveltaa tuloksilukemissääntöä GloBE-mallisääntöjen täytäntöönpanon ensimmäisessä vaiheessa.

- (23) Kukin jäsenvaltio ei voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on luoda yhteinen kehys maailmanlaajuiselle vähimmäisverotasolle unionissa GloBE-mallisääntöihin sisältyvän yhteisen lähestymistavan pohjalta. Jäsenvaltioiden itsenäiset toimet voisivat entisestään johtaa sisämarkkinoiden pirstoutumiseen. Koska on ratkaisevan tärkeää ottaa käyttöön ratkaisuja, jotka toimivat koko sisämarkkinoiden kannalta, tämä tavoite voidaan maailmanlaajuisista vähimmäisveroa koskevan uudistuksen laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Tämän vuoksi unioni voi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisia toimenpiteitä.
- (24) Euroopan tietosuojavaltautettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2018/1725⁵ 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän antoi viralliset huomautukset 10 päivänä helmikuuta 2017. Tämän direktiivin puitteissa tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan EU:n perusoikeuskirjan 8 artiklan sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁶ mukaista oikeutta henkilötietojen suojaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

⁵Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁶Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteiset toimenpiteet monikansallisten konsernien ja suurten kotimaisten konsernien tosiasiallista vähimmäisverotusta varten seuraavasti:
 - a) tuloksilukemissääntö, jonka mukaan monikansallisen konsernin emoyksikkö tai suuri kotimainen konserni laskee ja maksaa kohdistettavan osuuden täydennysverosta konsernin aliverotettujen konserniyksiköiden osalta;
 - b) aliverotettujen voittojen sääntö, jonka mukaan monikansalliseen konserniin kuuluvalla konserniyksiköllä on ylimääräinen rahamääräinen verokulu, joka vastaa sen osuutta täydennysverosta, jota ei ole kannettu tuloksilukemissäännön nojalla konsernin aliverotetuista konserniyksiköistä.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa ehdot täyttävää kotimaista täydennysveroa, jonka mukaan kaikkien niiden lainkäyttöalueella sijaitsevien aliverotettujen konserniyksiköiden ylijäämävoitosta lasketaan ja maksetaan täydennysvero tämän direktiivin säännösten mukaisesti.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan Euroopan unionin jäsenvaltioissa sijaitseviin konserniyksiköihin, jotka ovat sellaisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin jäseniä, jonka ylimmän emoyksikön konsolidoidussa tilinpäätöksessä vähintään kahtena neljästä testaustilikautta välittömästi edeltävästä tilikaudesta vuosituotot ovat vähintään 750 000 000 euroa, mukaan luettuina 3 kohdassa tarkoitettujen vapautettujen yksiköiden tuotot.

2. Jos yksi tai useampi 1 kohdassa tarkoitetuista neljästä tilikaudesta on pitempi tai lyhyempi kuin 12 kuukautta, kyseisessä kohdassa tarkoitettu tuottojen kynnysarvo oikaistaan suhteellisesti kunkin tilikauden osalta.
3. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin yksiköihin, jäljempänä 'vapautetut yksiköt':
- a) julkisen vallan yksikkö, kansainvälinen järjestö, voittoa tavoittelematon järjestö, eläkerahasto, sijoitusrahasto, joka on konsernin ylin emoyksikkö, ja kiinteistösijoitusväline, joka on konsernin ylin emoyksikkö;
 - b) yksikkö, jonka arvosta vähintään 95 prosenttia on yhden tai useamman a alakohdassa tarkoitettun yksikön omistuksessa joko suoraan tai yhden tai useamman vapautetun yksikön välityksellä, lukuun ottamatta eläkerahastoja palvelevia yksiköitä, ja joka
 - i) toimii yksinomaan tai lähes yksinomaan varojen säilyttämiseksi tai varojen sijoittamiseksi a alakohdassa tarkoitettun yksikön tai tarkoitettujen yksiköiden hyväksi; tai
 - ii) harjoittaa yksinomaan a alakohdassa tarkoitettun yhden tai useamman yksikön harjoittaman toiminnan oheistoimintaa;
 - c) yksikkö, jonka arvosta vähintään 85 prosenttia on joko suoraan tai yhden tai useamman vapautetun yksikön välityksellä yhden tai useamman a alakohdassa tarkoitettun yksikön omistuksessa, lukuun ottamatta eläkerahastoja palvelevia yksiköitä, edellyttäen, että lähes kaikki sen tulot saadaan osingoista tai luovutusvoitoista tai -tappioista, jotka on rajattu 15 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisen määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ilmoittava konserniyksikkö voi 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdä valinnan, että se ei kohtele kyseisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua yksikköä vapautettuna yksikkönä.

3 artikla
Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'yksiköllä' oikeudellista järjestelyä, joka laatii erillisen tilinpäätöksen, tai oikeushenkilöä;
- 2) 'konserniyksiköllä'
 - a) mitä tahansa yksikköä, joka on osa monikansallista konsernia tai suurta kotimaista konsernia; ja
 - b) mitä tahansa sellaisen pääyksikön kiinteää toimipaikkaa, joka on osa a alakohdassa tarkoitettua monikansallista konsernia;

- 3) 'konsernilla'
- a) sellaisten yksiköiden joukkoa, jotka ovat etuyhteydessä omistuksen tai määräysvallan kautta, sellaisena kuin se on määritelty hyväksyttävässä tilinpäätösstandardissa, jonka mukaan konsernin ylin emoyksikkö laatii konsolidoidun tilinpäätöksen, mukaan lukien yksiköt, jotka on mahdollisesti jätetty pois konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidusta tilinpäätöksestä yksinomaan niiden pienen koon, olennaisuusperusteiden tai sen vuoksi, että ne ovat myytävänä; tai
 - b) yksikköä, jolla on yksi tai useampi kiinteä toimipaikka, edellyttäen, että se ei kuulu toiseen a alakohdassa määriteltyyn konserniin;
- 4) 'monikansallisella konsernilla' konsernia, johon kuuluu vähintään yksi yksikkö tai kiinteä toimipaikka, joka ei sijaitse konsernin ylimmän emoyksikön lainkäyttöalueella;
- 5) 'suurella kotimaisella konsernilla' konsernia, jonka kaikki konserniyksiköt sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;
- 6) 'konsolidoidulla tilinpäätöksellä'
- a) yksikön hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti laatimaa tilinpäätöstä, jossa kyseisen yksikön ja sen määräysvallassa olevien yksiköiden varat, velat, tulot, kulut ja kassavirrat esitetään ikään kuin kyseessä olisi yksi taloudellinen yksikkö;
 - b) edellä 3 alakohdan b alakohdassa määriteltyjen konsernien tapauksessa yksikön hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti laatimaa tilinpäätöstä;

- c) konsernin ylimmän emoyksikön tilinpäätöstä, jota ei ole laadittu hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti ja jota on myöhemmin oikaistu olennaisten kilpailun vääristymien estämiseksi;
- d) jos konsernin ylin emoyksikkö ei laadi a, b tai c alakohdassa tarkoitettua tilinpäätöstä, tilinpäätöstä, joka olisi laadittu, jos konsernin ylimmän emoyksikön olisi pitänyt laatia tällainen tilinpäätös seuraavien mukaisesti:
 - i) hyväksyttävä tilinpäätösstandardi; tai
 - ii) muu tilinpäätösstandardi ja edellyttäen, että tällaista tilinpäätöstä on oikaistu olennaisten kilpailun vääristymien estämiseksi;
- 7) 'tilikaudella' tilikautta, jonka osalta monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ylin emoyksikkö laatii konsolidoidun tilinpäätöksensä tai, jos konsernin ylin emoyksikkö ei laadi konsolidoitua tilinpäätöstä, kalenterivuotta;
- 8) 'ilmoittavalla konserniyksiköllä' yksikköä, joka antaa täydennysverotietoja koskevan ilmoituksen 42 artiklan mukaisesti;
- 8 a) 'julkisen vallan yksiköllä' yksikköä, joka täyttää kaikki seuraavat kriteerit:
 - a) se on osa julkishallintoa tai julkishallinnon kokonaan omistama (mukaan lukien julkishallinnon valtiolliset osat tai paikallisviranomaiset);

- b) se ei harjoita kauppaa eikä liiketoimintaa, ja sen pääasiallisena tarkoituksena on
 - i) hoitaa julkishallinnon tehtäviä; tai
 - ii) hoitaa tai sijoittaa kyseisen julkishallinnon tai lainkäyttöalueen varoja tekemällä ja pitämällä hallussaan sijoituksia sekä omaisuudenhoitopalveluilla ja niihin liittyvillä sijoitustoimilla julkishallinnon tai lainkäyttöalueen varojen osalta;
 - c) se on vastuussa julkishallinnolle yleisestä tuloksellisuudesta ja raportoi sille vuosittain tiedoistaan; ja
 - d) sen varat määrätään tällaiselle julkishallinnolle purkautumisessa, ja siltä osin kuin se jakaa nettotuloja, kyseiset nettotulot jaetaan yksinomaan kyseiselle julkishallinnolle ilman että mikään osuus nettotuloista tulee jonkun yksityishenkilön hyväksi;
- 8 aa) 'kansainvälisellä järjestöllä' mitä tahansa hallitustenvälistä järjestöä, mukaan lukien ylikansallinen järjestö, tai sen kokonaan omistamaa laitosta tai välinettä, joka täyttää kaikki seuraavat a–c alakohdassa esitetyt perusteet:
- a) se koostuu pääasiassa julkishallinnoista;
 - b) sillä on voimassa sen lainkäyttöalueen kanssa, johon se on sijoittautunut, päämajasopimus tai olennaisilta osiltaan vastaava sopimus, esimerkiksi järjestelyt, jotka oikeuttavat järjestön toimistot tai toimipaikat kyseisellä lainkäyttöalueella erioikeuksiin ja vapauksiin; ja
 - c) lait tai sen hallintoasiakirjat estävät sen, että sen tulot tulevat yksityishenkilöiden hyväksi;

- 8 b) 'voittoa tavoittelemattomalla järjestöllä' yksikköä, joka täyttää kaikki seuraavat kriteerit:
- a) se on sijoittautunut kotilainkäyttöalueelleen ja toimii siellä
 - i) yksinomaan uskonnollisessa, tieteellisessä, taiteellisessa, kasvatuksellisessa, kulttuuri-, urheilu- tai hyväntekeväisyystarkoituksessa tai muissa vastaavissa tarkoituksissa; tai
 - ii) ammattijärjestönä, elinkeinojärjestönä, kauppakamarina, työjärjestönä, maatalous- tai puutarhanviljelyjärjestönä, kansalaisjärjestönä tai järjestönä, joka toimii yksinomaan sosiaalisen hyvinvoinnin edistämiseksi;
 - b) lähes kaikki a alakohdassa mainitusta toiminnasta saadut tulot on vapautettu tuloverosta sen kotilainkäyttöalueella;
 - c) sillä ei ole osakkaita tai jäseniä, joilla on omistus- tai hyötyosuus sen tuloista tai varoista;
 - d) yksikön tuloja tai varoja ei saa jakaa yksityishenkilölle tai ei-hyväntekeväisyysyksikölle tai käyttää niiden hyödyksi muutoin kuin:
 - i) harjoitettaessa yksikön hyväntekeväisyystoimintaa;
 - ii) maksettaessa kohtuullinen korvaus suoritetuista palveluista tai omaisuuden tai pääoman käytöstä; tai
 - iii) maksuna, joka edustaa yksikön ostaman omaisuuden käypää markkina-arvoa, ja

- e) kun yksikkö lakkautetaan, asetetaan selvitystilaan tai puretaan, kaikki sen varat on jaettava tai palautettava voittoa tavoittelemattomalle järjestölle tai julkishallinnolle (mukaan lukien julkisen vallan yksiköt) yksikön kotilainkäyttöalueella tai jossain sen valtiollisessa osassa;

voittoa tavoittelemattomaan järjestöön eivät kuitenkaan kuulu yksiköt, jotka harjoittavat sellaista kauppaa tai liiketoimintaa, joka ei liity suoraan siihen tarkoitukseen, jota varten se on perustettu;

- 9) 'läpivirtaavalla yksiköllä' yksikköä siltä osin kuin se on verotuksellisesti läpinäkyvä tulojensa, menojensa, voittonsa tai tappionsa osalta lainkäyttöalueella, jossa se on perustettu, paitsi jos sillä on verotuksellinen kotipaikka toisella lainkäyttöalueella ja siellä se on huomioitavan veron alainen tulojensa tai voittojensa osalta.

Läpivirtaavan yksikön katsotaan olevan

- a) verotuksellisesti läpinäkyvä yksikkö tulojensa, menojensa, voittonsa tai tappionsa osalta siltä osin kuin se on verotuksellisesti läpinäkyvä sillä lainkäyttöalueella, jossa sen omistaja sijaitsee;
- b) käänteinen hybridiyksikkö tulojensa, menojensa, voittonsa tai tappionsa osalta siltä osin kuin se ei ole verotuksellisesti läpinäkyvä sillä lainkäyttöalueella, jossa sen omistaja sijaitsee.

Tässä määritelmässä verotuksellisesti läpinäkyvällä yksiköllä tarkoitetaan yksikköä, jonka tuloja, menoja, voittoa tai tappiota käsitellään lainkäyttöalueen laeissa samalla tavalla kuin jos ne olisivat johtuneet tai aiheutuneet kyseisen yksikön suorasta omistajasta suhteessa sen osuuteen kyseisessä yksikössä.

Omistusosuutta jossakin yksikössä tai jossakin kiinteässä toimipaikassa, joka on konserniyksikkö, on käsiteltävä niin kuin sitä pidettäisiin hallussa verotuksellisesti läpinäkyvän rakenteen kautta, jos kyseistä omistusosuutta pidetään hallussa välillisesti verotuksellisesti läpinäkyvien yksiköiden ketjun kautta.

Konserniyksikköä, jonka verotuksellinen kotipaikka ei ole kyseisellä lainkäyttöalueella ja joka ei ole huomioitavan veron tai ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron alainen johdon sijaintipaikkansa, perustamisaikansa tai vastaavien kriteerien perusteella, kohdellaan läpivirtaavana yksikkönä ja verotuksellisesti läpinäkyvänä yksikkönä tulojensa, menojensa, voittonsa tai tappionsa osalta siltä osin kuin

- i) sen omistajat sijaitsevat lainkäyttöalueella, joka kohtelee yksikköä verotuksellisesti läpinäkyvänä;
- ii) sillä ei ole toimipaikkaa lainkäyttöalueella, jolla se on perustettu; ja
- iii) tuloja, menoja, voittoa tai tappiota ei voida lukea kuuluvaksi kiinteään toimipaikkaan;

10) 'kiinteällä toimipaikalla'

- a) toimipaikkaa tai oletettua toimipaikkaa, joka sijaitsee lainkäyttöalueella, jolla sitä kohdellaan voimassa olevan sovellettavan verosopimuksen mukaisesti kiinteänä toimipaikkana, edellyttäen, että kyseinen lainkäyttöalue verottaa sille kuuluvia tuloja OECD:n tuloa ja varallisuutta koskevan malliverosopimuksen⁷ 7 artiklan kaltaisen määräyksen mukaisesti;
- b) jos voimassa olevaa sovellettavaa verosopimusta ei ole, toimipaikkaa tai oletettua toimipaikkaa, joka sijaitsee lainkäyttöalueella, joka verottaa tällaiseen toimipaikkaan luettavia tuloja nettomääräisesti samalla tavalla kuin se verottaa kyseisellä lainkäyttöalueella verotuksellista kotipaikkaansa pitäviä;

⁷ OECD:n tuloa ja varallisuutta koskeva malliverosopimus, sellaisena kuin se on muutettuna.

- c) jos lainkäyttöalueella ei ole yhteisöverojärjestelmää, siellä sijaitsevaa toimipaikkaa tai oletettua toimipaikkaa, jota kohdeltaisiin kiinteänä toimipaikkana OECD:n tuloa ja varallisuutta koskevan malliverosopimuksen mukaisesti, edellyttäen, että kyseisellä lainkäyttöalueella olisi ollut oikeus verottaa tuloa, joka olisi voitu lukea kyseiselle toimipaikalle kuuluvaksi kyseisen sopimuksen 7 artiklan mukaisesti; tai
- d) toimipaikkaa tai oletettua toimipaikkaa, jota ei ole kuvattu a–c alakohdassa ja jonka kautta toimintaa harjoitetaan sen lainkäyttöalueen ulkopuolella, jossa yksikkö sijaitsee, jos tällainen lainkäyttöalue vapauttaa tällaisista toiminnoista johtuvat tulot verosta;

11) 'konsernin ylimmällä emoyksiköllä'

- a) yksikköä, joka omistaa suoraan tai välillisesti määräysvallan tuottavan osuuden toisessa yksikössä ja joka ei ole suoraan tai välillisesti toisen sellaisen yksikön omistuksessa, jolla on siinä määräysvalta; tai
- b) edellä 3 alakohdan b alakohdassa määritellyn konsernin pääyksikköä;

12) 'vähimmäisverokannalla' 15:tä prosenttia (15 %);

13) 'täydennysverolla' lainkäyttöalueelle tai konserniyksikölle 26 artiklan mukaisesti laskettua täydennysveroa;

- 14) 'ulkomaisten väliyhtiöiden verojärjestelmällä' verosääntöjen kokonaisuutta, joka on muu kuin ehdot täyttävä tuloksilukemissääntö ja jonka mukaan ulkomaisen yksikön tai kiinteän toimipaikan pääyksikön suoraa tai välillistä osakkeenomistajaa verotetaan sen osuudesta kyseisen ulkomaisen konserniyksikön ansaitsemasta tulosta tai osasta sitä, riippumatta siitä, jaetaanko tämä tulo osakkeenomistajalle;
- 15) 'ehdot täyttävällä tuloksilukemissäännöllä' sääntöjä, jotka on pantu täytäntöön lainkäyttöalueen kansallisessa lainsäädännössä, edellyttäen että tällainen lainkäyttöalue ei tarjoa kyseisiin sääntöihin liittyviä etuja, ja
- a) jotka vastaavat tässä direktiivissä vahvistettuja sääntöjä tai kolmansien maiden lainkäyttöalueiden osalta OECD:n mallisääntöjä⁸, joiden mukaisesti monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin emoyksikkö laskee ja maksaa kohdistettavan osuutensa täydennysverosta konsernin aliverotettujen konserniyksiköiden osalta;
 - b) jota hallinnoidaan tavalla, joka on yhdenmukainen tässä direktiivissä tai kolmansien maiden lainkäyttöalueiden osalta OECD:n mallisäännöissä⁹ vahvistettujen sääntöjen kanssa;
- 16) 'aliverotetulla konserniyksiköllä'
- a) monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin kuuluvaa konserniyksikköä, joka sijaitsee alhaisen verotuksen lainkäyttöalueella; tai
 - b) asuinpaikatonta konserniyksikköä, jolla jonakin tilikautena on määritelty tulos ja tosiasiallinen veroaste, joka on alhaisempi kuin vähimmäisveroaste;

⁸Talouden digitalisaation aiheuttamat verotushaasteet – Maailmanlaajuiset veropohjan rapautumisen estämistä koskevat mallisäännöt (pilari 2).

⁹Talouden digitalisaation aiheuttamat verotushaasteet – Maailmanlaajuiset veropohjan rapautumisen estämistä koskevat mallisäännöt (pilari 2).

- 17) 'välitason emoyksiköllä' konserniyksikköä, joka omistaa suoraan tai välillisesti omistusosuuden toiseen samaan monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin kuuluvasta konserniyksiköstä ja jota ei katsota konsernin ylimmäksi emoyksiköksi, osittain omistetuksi emoyksiköksi, kiinteäksi toimipaikaksi tai sijoitusyksiköksi;
- 18) 'määräysvallalla' yksikön omistusosuutta, jossa osuudenhaltijaa vaaditaan tai olisi vaadittu konsolidoimaan yksikön varat, velat, tulot, kulut ja kassavirrat rivi riviltä hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti.
- Pääyksiköllä katsotaan olevan määräysvalta kiinteissä toimipaikoissaan;
- 19) 'osittain omistetulla emoyksiköllä' konserniyksikköä, joka omistaa suoraan tai välillisesti omistusosuuden toisesta samaan monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin kuuluvasta konserniyksiköstä ja jonka voittoon oikeuttavasta omistusosuudesta yli 20 prosenttia on suoraan tai välillisesti yhden tai useamman sellaisen henkilön hallussa, jotka eivät ole monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin konserniyksiköitä, ja jota ei voida pitää konsernin ylimpänä emoyksikkönä, kiinteänä toimipaikkana tai sijoitusyksikkönä;
- 20) 'omistusosuudella' mitä tahansa oman pääoman ehtoista osuutta, johon liittyy oikeuksia yksikön tai kiinteän toimipaikan voittoihin, pääomaan tai varauksiin;
- 21) 'emoyksiköllä' konsernin ylintä emoyksikköä, joka ei ole vapautettu yksikkö, välitason emoyksikkö tai osittain omistettu emoyksikkö;

- 22) 'hyväksyttävällä tilinpäätösstandardilla' kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja (IFRS-standardit sekä IFRS-standardit, sellaisina kuin EU on ne hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla) ja yleisesti hyväksytyjä kirjanpitoperiaatteita Australiassa, Brasiliassa, Kanadassa, Euroopan unionin jäsenvaltioissa, Euroopan talousalueen jäsenvaltioissa, Hongkongissa (Kiina), Japanissa, Meksikossa, Uudessa-Seelannissa, Kiinan kansantasavallassa, Intian tasavallassa, Korean tasavallassa, Venäjällä, Singaporessa, Sveitsissä, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Amerikan yhdysvalloissa;
- 23) 'ehdot täyttävällä kotimaisella täydennysverolla' täydennysveroa, joka on pantu täytäntöön lainkäyttöalueen kansallisessa lainsäädännössä, edellyttäen että tällainen lainkäyttöalue ei tarjoa kyseisiin sääntöihin liittyviä etuja, ja
- a) jolla määritetään kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden ylijäämävoitot tässä direktiivissä tai kolmansien maiden lainkäyttöalueiden osalta OECD:n mallisäännöissä¹⁰ vahvistettujen sääntöjen mukaisesti ja sovelletaan vähimmäisverokantaa näihin ylijäämävoittoihin lainkäyttöalueella ja konserniyksiköissä tässä direktiivissä tai kolmansien maiden lainkäyttöalueiden osalta OECD:n mallisäännöissä¹¹ vahvistettujen sääntöjen mukaisesti; ja
- b) jota hallinnoidaan tavalla, joka on yhdenmukainen tässä direktiivissä tai kolmansien maiden lainkäyttöalueiden osalta OECD:n mallisäännöissä¹² vahvistettujen sääntöjen kanssa;

10 Talouden digitalisaation aiheuttamat verotushaasteet – Maailmanlaajuiset veropohjan rapautumisen estämistä koskevat mallisäännöt (pilari 2).

11 Talouden digitalisaation aiheuttamat verotushaasteet – Maailmanlaajuiset veropohjan rapautumisen estämistä koskevat mallisäännöt (pilari 2).

12 Talouden digitalisaation aiheuttamat verotushaasteet – Maailmanlaajuiset veropohjan rapautumisen estämistä koskevat mallisäännöt (pilari 2).

- 23 a) 'aineellisen omaisuuden nettokirjanpitoarvolla' aineellisen omaisuuden alku- ja loppuarvojen keskiarvoa sen jälkeen, kun on otettu huomioon kertyneet poistot ja arvonalennukset, sellaisina kuin ne on kirjattu tilinpäätökseen;
- 24) 'sijoitusyksiköllä'
- a) sijoitusrahastoa tai kiinteistösijoitusvälinettä;
 - b) yksikköä, joka on vähintään 95-prosenttisesti a alakohdassa tarkoitetun yksikön omistuksessa suoraan tai tällaisten yksiköiden ketjun kautta ja joka toimii yksinomaan tai lähes yksinomaan varojen säilyttämiseksi tai varojen sijoittamiseksi kyseisten yksiköiden hyväksi; tai
 - c) yksikköä, jonka arvosta vähintään 85 prosenttia on a alakohdassa tarkoitetun yksikön omistuksessa, edellyttäen, että lähes kaikki sen tuloista saadaan osingoista tai luovutusvoitoista tai -tappioista, jotka on rajattu määritellyn tuloksen laskennan ulkopuolelle tätä direktiiviä sovellettaessa;
- 25) 'sijoitusrahastolla' yksikköä tai järjestelyä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
- a) se on suunniteltu kokoamaan yhteen rahoitusvaroja tai muita kuin rahoitusvaroja useilta sijoittajilta, joista jotkut eivät ole sidoksissa toisiinsa;
 - b) se sijoittaa määritellyn sijoituspolitiikan mukaisesti;
 - c) se antaa sijoittajille mahdollisuuden vähentää transaktio-, tutkimus- ja analyysimenoja tai jakaa riskejä kollektiivisesti;

- d) se on ensisijaisesti tarkoitettu tuottamaan sijoitustuloja tai -voittoja tai suojaamaan tietyltä tai yleiseltä tapahtumalta tai tulokselta;
 - e) sen sijoittajilla on oikeus saada suorittamiensa osuuksien perusteella tuottoa rahaston varoista tai näistä varoista ansaituista tuloista;
 - f) siihen tai sen johtoon sovelletaan sijoitusrahastoja koskevaa sääntelyjärjestelmää, mukaan lukien asianmukaista rahanpesun torjunnan ja sijoittajansuojan sääntelyä, lainkäyttöalueella, jolle se on sijoittautunut tai jossa sitä johdetaan; ja
 - g) sitä hoitavat sijoitusrahastojen hoitajat sijoittajien puolesta;
- 26) 'kiinteistöinvestointivälineellä' laajassa omistuksessa olevaa yksikköä, jolla on hallussaan pääasiallisesti kiinteää omaisuutta ja johon sovelletaan yhtä verotusohjaa, joko siihen tai sen omistajiin, ja verotus toteutetaan enintään yhden vuoden viipeellä;
- 27) 'eläkerahastolla'
- a) yksikköä, joka on sijoittautunut lainkäyttöalueelle ja toimii siellä yksinomaan tai lähes yksinomaan eläke-etuuksien ja eläke- tai lisäetuuksien hallinnoimiseksi tai tarjoamiseksi henkilöille, kun

- i) tätä yksikköä sääntelevät sellaisena kyseinen lainkäyttöalue tai jokin sen valtiollisista osista tai paikallisviranomaisista; tai
 - ii) nämä etuudet on turvattu tai muutoin suojattu kansallisilla säännöksillä ja ne rahoitetaan omaisuuserien poolista, joka on uskotun miehen tai omaisuudenhoitajan hallussa, jotta varmistetaan vastaavien eläkevelvoitteiden täyttäminen monikansallisten konsernien ja suurten kotimaisten konsernien maksukyvyttömyyden varalta;
- b) eläkerahastoa palvelevaa yksikköä;
- 28) 'eläkerahastoa palvelevalla yksiköllä' yksikköä, joka on perustettu ja jota käytetään yksinomaan tai lähes yksinomaan varojen sijoittamiseksi 27 alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen yksiköiden hyväksi tai sellaisen toiminnan harjoittamiseksi, joka on 27 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun säännellyn toiminnan oheistoimintaa, jos eläkerahastoa palveleva yksikkö kuuluu samaan konserniin kuin näitä toimintoja harjoittavat yksiköt;
- 29) 'alhaisen verotuksen lainkäyttöalueella' jäsenvaltiota tai kolmannen maan lainkäyttöaluetta, jossa monikansallisella konsernilla tai suurella kotimaisella konsernilla on minä tahansa tilikautena määritelty tulos ja kyseiseen konserniin sovelletaan tosiasiallista veroastetta, joka on vähimmäisverokantaa alhaisempi;
- 30) 'määritellyllä tuloksella tai tappiolla' tämän direktiivin III luvussa sekä VI ja VII luvussa määriteltyjen sääntöjen mukaisesti oikaistua konserniyksikön kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota;

31) 'ehtoja täyttämättömällä palautukseen oikeuttavalla yhtiöveron hyvityksellä' mitä tahansa muuta veroa kuin ehdot täyttävää yhtiöveron hyvitystä, joka kertyy konserniyksikölle tai jonka se maksaa, ja

- a) joka voidaan palauttaa tällaisen konserniyksikön jakaman osingon tosiasialliselle edunsaajalle tällaisen osingon osalta tai jonka tosiasiallinen edunsaaja voi hyvittää muusta verovelasta kuin tällaisesta osingosta kannettavasta verovelasta; tai
- b) joka voidaan palauttaa osinkoa jakavalle yhtiölle, kun osinkoa jaetaan osakkeenomistajalle.

Tässä määritelmässä ehdot täyttävällä yhtiöveron hyvityksellä tarkoitetaan huomioitavaa veroa, joka kertyy konserniyksikölle, kiinteä toimipaikka mukaan lukien, tai jonka se maksaa ja joka voidaan palauttaa tai hyvittää konserniyksikön (tai kiinteälle toimipaikalle kertyneen tai sen maksaman huomioitavan veron tapauksessa pääyksikön) jakaman osingon saajalle siltä osin kuin palautus kuuluu maksaa tai hyvitys myönnetään:

- a) muulla lainkäyttöalueella kuin sillä, jolla huomioitavat verot on määrätty;
- b) osingon tosiasialliselle edunsaajalle, kun osinkoa verotetaan nimellisverokannalla, joka on yhtä korkea tai korkeampi kuin saatuun osinkoon sovellettava vähimmäisverokanta sen lainkäyttöalueen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, joka on määrännyt huomioitavat verot konserniyksikölle;

- c) luonnolliselle henkilölle, joka on osingon tosiasiallinen edunsaaja ja jonka verotuksellinen kotipaikka on sillä lainkäyttöalueella, joka on määrännyt huomioon otavat verot konserniyksikölle, ja johon sovelletaan nimellisverokantaa, joka on vähintään yhtä korkea kuin tavallisiin tuloihin sovellettava yleinen verokanta; tai
- d) julkisen vallan yksikölle, kansainväliselle järjestölle, kotimaiselle voittoa tavoittelemattomalle järjestölle, eläkerahastolle, kotimaiselle sijoitusyksikölle, joka ei kuulu monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin, tai kotimaiselle henkivakuutusyhtiölle siltä osin kuin osinko on saatu kotimaisen eläkerahaston toiminnan yhteydessä ja sitä verotetaan samalla tavoin kuin eläkerahaston saamaa osinkoa.

Tätä kohtaa sovellettaessa

- i) voittoa tavoittelemattoman järjestön tai eläkerahaston kotipaikka on lainkäyttöalueella, jos se on perustettu ja sitä hoidetaan kyseisellä lainkäyttöalueella;
- ii) sijoitusyksikön kotipaikka on lainkäyttöalueella, jos se on perustettu ja sitä säännellään kyseisellä lainkäyttöalueella;
- iii) henkivakuutusyhtiön kotipaikka on sillä lainkäyttöalueella, jolla se sijaitsee;

32 a) 'ehdot täyttävällä palautukseen oikeuttavalla veronhyvityksellä'

- a) palautukseen oikeuttavaa veronhyvitystä, joka on suunniteltu siten, että se on maksettava käteismaksuna tai muina rahavaroina konserniyksikölle neljän vuoden kuluessa siitä, kun konserniyksiköllä on oikeus saada palautukseen oikeuttava veronhyvitys hyvityksen myöntävän lainkäyttöalueen lakien mukaisesti; tai
- b) jos veronhyvitys on osittain palautukseen oikeuttava, sitä osuutta palautukseen oikeuttavasta veronhyvityksestä, joka maksetaan käteismaksuna tai muina rahavaroina konserniyksikölle neljän vuoden kuluessa siitä päivästä, jona konserniyksiköllä on oikeus saada osittain palautettava veronhyvitys.

Ehdot täyttävään palautukseen oikeuttavaan veronhyvitykseen ei saa sisältyä mitään hyvitetävää tai palautettavaa veron määrää, joka perustuu ehdot täyttävään yhtiöveron hyvitykseen tai ehtoja täyttämättömään palautukseen oikeuttavaan yhtiöveron hyvitykseen;

32 b) 'ehtoja täyttämättömällä palautukseen oikeuttavalla veronhyvityksellä' veronhyvitystä, joka ei ole ehdot täyttävä palautukseen oikeuttava veronhyvitys, mutta joka voidaan palauttaa kokonaan tai osittain;

33) 'pääyksiköllä' yksikköä, joka sisällyttää tilinpäätökseensä kiinteän toimipaikan kirjanpidon nettotuloksen tai -tappion;

34) 'omistavalla konserniyksiköllä' konserniyksikköä, joka omistaa suoraan tai välillisesti omistusosuuden toiseen samaan monikansalliseen konserniin kuuluvasta konserniyksiköstä;

- 35) 'ehdot täyttävällä voitonjaon verotukseen perustuvalla verojärjestelmällä'
yhteisöverojärjestelmää, joka
- a) kantaa tuloveroa voitoista vain silloin, kun voitto jaetaan tai se katsotaan jaettavaksi osakkeenomistajille tai kun yhtiölle aiheutuu tiettyjä muita kuin liiketoimintaan liittyviä kuluja;
 - b) määrää verokannan, joka on vähintään yhtä korkea kuin vähimmäisverokanta; ja
 - c) oli voimassa 1 päivänä heinäkuuta 2021 tai sitä ennen;
- 36) 'ehdot täyttävällä aliverotettujen voittojen säännöllä' sääntöjä, jotka on pantu täytäntöön lainkäyttöalueen kansallisessa lainsäädännössä, edellyttäen että tällainen lainkäyttöalue ei tarjoa kyseisiin sääntöihin liittyviä etuja, ja
- a) jotka vastaavat tässä direktiivissä tai kolmansien maiden lainkäyttöalueiden osalta OECD:n mallisäännöissä¹³ vahvistettuja sääntöjä, joiden mukaan lainkäyttöalue kantaa monikansalliselle konsernille kohdistettavan täydennysveron osuutensa, jota ei kannettu tuloksilukemissäännön nojalla kyseiseen monikansalliseen konserniin kuuluvilta aliverotetuilta konserniyksiköiltä;
 - b) jota hallinnoidaan tavalla, joka on yhdenmukainen tässä direktiivissä tai kolmansien maiden lainkäyttöalueiden osalta OECD:n mallisäännöissä¹⁴ vahvistettujen sääntöjen kanssa;
- 37) 'nimetyllä ilmoittavalla yksiköllä' konserniyksikköä, joka ei ole konsernin ylin emoyksikkö ja jonka monikansallinen konserni tai suuri kotimainen konserni on nimennyt täyttämään 42 artiklassa säädetyt ilmoitusvelvollisuudet monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin puolesta.

13 Talouden digitalisaation aiheuttamat verotushaasteet – Maailmanlaajuiset veropohjan rapautumisen estämistä koskevat mallisäännöt (pilari 2).

14 Talouden digitalisaation aiheuttamat verotushaasteet – Maailmanlaajuiset veropohjan rapautumisen estämistä koskevat mallisäännöt (pilari 2).

4 artikla

Konserniyksikön sijaintipaikka

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa konserniyksikkö, joka on muu kuin läpivirtaava yksikkö, sijaitsee sillä lainkäyttöalueella, jossa sen verotuksellisen kotipaikan katsotaan olevan sen johdon sijaintipaikan, perustamispaikan tai vastaavien kriteerien perusteella.

Jos konserniyksikön, joka on muu kuin läpivirtaava yksikkö, sijaintia ei voida määrittää ensimmäisen alakohdan perusteella, sen katsotaan sijaitsevan lainkäyttöalueella, jolla se on perustettu.

2. Läpivirtaava yksikkö katsotaan asuinpaikattomaksi, paitsi jos se on monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ylin emoyksikkö tai jos sen on sovellettava tuloksilukemissääntöä 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti, jolloin läpivirtaavan yksikön katsotaan sijaitsevan lainkäyttöalueella, jolla se on perustettu.

3. Edellä 3 artiklan 10 alakohdan a alakohdassa määritelty kiinteä toimipaikka sijaitsee sillä lainkäyttöalueella, jolla sitä kohdellaan kiinteänä toimipaikkana ja jossa se on sovellettavan voimassa olevan verosopimuksen nojalla verovelvollinen.

Edellä 3 artiklan 10 alakohdan b alakohdassa määritelty kiinteä toimipaikka sijaitsee sillä lainkäyttöalueella, jolla siltä kannetaan veroa nettoperusteisesti sen liiketoiminnan perusteella.

Edellä 3 artiklan 10 alakohdan c alakohdassa määritelty kiinteä toimipaikka sijaitsee sillä lainkäyttöalueella, jolla sen sijaintipaikka on.

Edellä 3 artiklan 10 alakohdan d alakohdassa määriteltyä kiinteää toimipaikkaa pidetään asuinpaikattomana.

4. Jos konserniyksikkö sijaitsee kahdella lainkäyttöalueella ja kyseisillä lainkäyttöalueilla on voimassa oleva sovellettava verosopimus, konserniyksikön katsotaan sijaitsevan sillä lainkäyttöalueella, jolla sen verotuksellisen kotipaikan katsotaan kyseisen verosopimuksen mukaan olevan.

Jos sovellettavassa verosopimuksessa edellytetään, että toimivaltaiset viranomaiset pääsevät keskinäiseen sopimukseen konserniyksikön oletetun verotuksellisen kotipaikan määrittämisestä, muttei sopimukseen päästä, sovelletaan 5 kohtaa.

Jos kaksinkertaisen verotuksen huojennusta ei voimassa olevan sovellettavan verosopimuksen nojalla myönnetä, koska konserniyksiköllä on verotuksellinen kotipaikka molempien sen sopimuspuolten alueilla, sovelletaan 5 kohtaa.

5. Jos konserniyksikkö sijaitsee kahdella lainkäyttöalueella eikä kyseisillä lainkäyttöalueilla ole sovellettavaa verosopimusta, sen katsotaan sijaitsevan sillä lainkäyttöalueella, joka on kantanut tilikautena suuremman määrän huomioitavia veroja.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen huomioitavien verojen määrän laskennassa huomioon ei oteta ulkomaisen väliyhteisön verojärjestelmän mukaisesti maksetun veron määrää.

Jos näillä kahdella lainkäyttöalueella kannettavien huomioitavien verojen määrä on sama tai nolla, konserniyksikön katsotaan sijaitsevan sillä lainkäyttöalueella, jolla sillä on 27 artiklan mukaisesti laskettu suurempi substanssiperusteisen tulon rajauksen määrä.

Jos substanssiperusteisen tulon rajauksen määrä näillä kahdella lainkäyttöalueella on sama tai nolla, konserniyksikkö katsotaan asuinpaikattomaksi, paitsi jos se on konsernin ylin emoyksikkö, jolloin sen katsotaan sijaitsevan lainkäyttöalueella, jolla se on perustettu.

6. Jos emoyksikkö 4 ja 5 kohdan soveltamisen nojalla sijaitsee lainkäyttöalueella, jolla siihen ei sovelleta ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä, sen katsotaan olevan toisen lainkäyttöalueen ehdot täyttävän tuloksilukemissäännön alainen, jollei voimassa olevassa sovellettavassa verosopimuksessa kielletä tällaisen säännön soveltamista.
7. Jos konserniyksikkö muuttaa sijaintipaikkaansa tilikauden aikana, sen on sijaittava lainkäyttöalueella, jolla sen katsottiin sijaitsevan tämän artiklan nojalla kyseisen tilikauden alussa.

II LUKU

TULOKSILUKEMISSÄÄNTÖ JA ALIVEROTETTUJEN VOITTOJEN SÄÄNTÖ

5 artikla

Unionissa sijaitseva konsernin ylin emoyksikkö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin ylimpään emoyksikköön, joka on jossakin jäsenvaltiossa sijaitseva konserniyksikkö, sovelletaan tilikautena täydennysveroa, jäljempänä 'tuloksilukemissääntöön liittyvä täydennysvero', sen sellaisten aliverotettujen konserniyksiköiden osalta, jotka sijaitsevat toisella lainkäyttöalueella tai ovat asuinpaikattomia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos konserniyksikkö, joka on monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ylin emoyksikkö, sijaitsee sellaisessa jäsenvaltiossa, joka on alhaisen verotuksen lainkäyttöalue, siihen sovelletaan tuloksilukemissääntöön liittyvää täydennysveroa sekä sen itsensä että kaikkien sen samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien aliverotettujen konserniyksiköiden osalta kyseisenä tilikautena.

6 artikla

Unionissa sijaitseva välitason emoyksikkö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevaan välitason emoyksikköön, joka on kolmannen maan lainkäyttöalueella sijaitsevan konsernin ylimmän emoyksikön hallussa, sovelletaan tilikautena tuloksilukemissääntöön liittyvää täydennysveroa sen sellaisten aliverotettujen konserniyksiköiden osalta, jotka sijaitsevat toisella lainkäyttöalueella tai ovat asuinpaikattomia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos välitason emoyksikkö sijaitsee jossakin sellaisessa jäsenvaltiossa, joka on alhaisen verotuksen lainkäyttöalue, ja se on kolmannen maan lainkäyttöalueella sijaitsevan konsernin ylimmän emoyksikön hallussa, siihen sovelletaan kyseisenä tilikautena tuloksilukemissääntöön liittyvää täydennysveroa sekä sen itsensä että sen samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien aliverotettujen konserniyksiköiden osalta.
3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos
 - a) konsernin ylimpään emoyksikköön sovelletaan ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä kyseisenä tilikautena; tai
 - b) toisella välitason emoyksiköllä, joka sijaitsee lainkäyttöalueella, jossa siihen sovelletaan ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä, on suoraan tai välillisesti määräysvalta välitason emoyksikössä.

6 a artikla

Välitason emoyksikkö, joka sijaitsee unionissa ja on konsernin vapautetun ylimmän emoyksikön hallussa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos jossakin jäsenvaltiossa sijaitseva välitason emoyksikkö on konsernin sellaisen ylimmän emoyksikön hallussa, joka on vapautettu yksikkö, välitason emoyksikköön sovelletaan tilikautena tuloksilukemissääntöön liittyvää täydennysveroa sen sellaisten aliverotettujen konserniyksiköiden osalta, jotka sijaitsevat toisella lainkäyttöalueella tai ovat asuinpaikattomia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos välitason emoyksikkö, joka sijaitsee jossakin sellaisessa jäsenvaltiossa, joka on alhaisen verotuksen lainkäyttöalue, on konsernin sellaisen ylimmän emoyksikön hallussa, joka on vapautettu yksikkö, siihen sovelletaan tilikautena tuloksilukemissääntöön liittyvää täydennysveroa sekä sen itsensä että sen samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien aliverotettujen konserniyksiköiden osalta.
3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos toinen välitason emoyksikkö sijaitsee lainkäyttöalueella, jossa siihen sovelletaan ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä kyseisenä tilikautena, ja sillä on suoraan tai välillisesti määräysvalta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettussa välitason emoyksikössä.

7 artikla

Unionissa sijaitseva osittain omistettu emoyksikkö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevaan osittain omistettuun emoyksikköön sovelletaan tilikautena tuloksilukemissääntöön liittyvää täydennysveroa sen sellaisten aliverotettujen konserniyksiköiden osalta, jotka sijaitsevat toisella lainkäyttöalueella tai ovat asuinpaikattomia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos osittain omistettu emoyksikkö sijaitsee jäsenvaltiossa, joka on alhaisen verotuksen lainkäyttöalue, siihen sovelletaan tilikautena tuloksilukemissääntöön liittyvää täydennysveroa sekä sen itsensä että sen samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien aliverotettujen konserniyksiköiden osalta.
3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos osittain omistetun emoyksikön omistusosuudet ovat suoraan tai välillisesti kokonaan toisen sellaisen osittain omistetun emoyksikön omistuksessa, johon sovelletaan ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä kyseisenä tilikautena.

8 artikla

Täydennysveron kohdentaminen tuloksilukemissäännön mukaisesti

1. Tuloksilukemissääntöön liittyvä täydennysvero, joka emoyksikön on maksettava 5 artiklan 1 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan, 6 a artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti aliverotetusta konserniyksiköstä, on yhtä suuri kuin 26 artiklan mukaisesti laskettu aliverotetun konserniyksikön täydennysvero kerrottuna emoyksikön kohdennettavalla osuudella tällaisesta täydennysverosta tilikautena.
2. Emoyksikön kohdennettava osuus täydennysverosta aliverotetun konserniyksikön osalta lasketaan suhteessa emoyksikön omistusosuuteen aliverotetun konserniyksikön määritellystä tuloksesta. Emoyksikön omistusosuuden määritellystä tuloksesta on oltava yhtä suuri kuin aliverotetun konserniyksikön määritelty tulos tilikautena, vähennettynä tällaisen, muiden omistajien hallussa olevista omistusosuuksista johtuvan tuloksen määrällä ja jaettuna aliverotetetun konserniyksikön määritellyllä tuloksella kyseisenä tilikautena.

Muiden omistajien hallussa olevista aliverotetun konserniyksikön omistusosuuksista johtuvan määritellyn tuloksen määrä on se määrä, jota olisi käsitelty konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidussa tilinpäätöksessä käytetyn hyväksyttävän tilinpäätösstandardin periaatteiden mukaisesti kyseisille omistajille kuuluvana, jos aliverotetun konserniyksikön nettotulos olisi ollut yhtä suuri kuin sen määritelty tulos ja

- a) emoyksikkö olisi laatinut konsolidoidun tilinpäätöksen kyseisen tilinpäätösstandardin mukaisesti (hypoteettinen konsolidoitu tilinpäätös);

- b) emoyksiköllä olisi määräysvalta aliverotetussa konserniyksikössä siten, että kaikki aliverotetun konserniyksikön tuotot ja kulut olisi konsolidoitu rivi riviltä emoyksikön hypoteettisessa konsolidoidussa tilinpäätöksessä olevien tuottojen ja kulujen kanssa;
 - c) koko aliverotetun konserniyksikön määritelty tulos johtuisi liiketoimista sellaisten henkilöiden kanssa, jotka eivät ole konsernin yksiköitä; ja
 - d) kaikki omistusosuudet, jotka eivät ole suoraan tai välillisesti emoyksikön hallussa, olisivat muiden henkilöiden kuin konsernin yksiköiden hallussa.
3. Emoyksikölle 1 kohdan mukaisesti kohdennetun määrän lisäksi 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan, 6 a artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti emoyksikön maksettavaksi tulevaan, tuloksilukemissääntöön liittyvään täydennysveroon on sisällytettävä tilikauden osalta 26 artiklan mukaisesti
- a) kyseiselle emoyksikölle laskettu täydennysveron määrä kokonaisuudessaan;
 - b) sen samassa jäsenvaltiossa sijaitseville aliverotetuille konserniyksiköille laskettu täydennysveron määrä kerrottuna emoyksikön kohdennetulla osuudella tällaisesta täydennysverosta tilikautena.

9 artikla

Tuloksilukemissäännön tasausmekanismi

Jos jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevalla emoyksiköllä on omistusosuus aliverotetussa konserniyksikössä välillisesti sellaisen välitason emoyksikön tai osittain omistetun emoyksikön kautta, johon sovelletaan ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä kyseisenä tilikautena, 5–7 artiklan nojalla maksettavaa täydennysveroa on vähennettävä määrällä, joka on yhtä suuri kuin ensiksi mainitun emoyksikön kohdennettavan osuuden osa toisen emoyksikön maksettavaksi tulevasta täydennysverosta.

10 artikla

Valinnainen ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron soveltaminen

1. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa ehdot täyttävää kotimaista täydennysveroa.

Jos jäsenvaltio, jossa monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin kuuluvat konserniyksiköt sijaitsevat, tekee valinnan, että se soveltaa ehdot täyttävää kotimaista täydennysveroa, kaikkiin monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin kuuluviin aliverotettuihin konserniyksiköihin kyseisessä jäsenvaltiossa sovelletaan kyseistä kotimaista täydennysveroa tilikautena.

Ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron puitteissa aliverotettujen konserniyksiköiden kotimaiset ylijäämävoitot voidaan laskea hyväksyttävän tilinpäätösstandardin tai valtuutetun kirjanpitäjäyhteisön hyväksymän hyväksytyn tilinpäätösstandardin perusteella eikä konsolidoidussa tilinpäätöksessä käytetyn tilinpäätösstandardin perusteella, ja ne voidaan oikaista olennaisten kilpailun vääristymien estämiseksi.

2. Jos monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin emoyksikkö sijaitsee jäsenvaltiossa ja sen omistuksessa suoraan tai välillisesti olevat konserniyksiköt, jotka sijaitsevat joko tässä jäsenvaltiossa tai toisella lainkäyttöalueella, ovat velvollisia maksamaan ehdot täyttävää kotimaista täydennysveroa tilikauden osalta kyseisillä lainkäyttöalueilla, emoyksikön 5–7 artiklan mukaisesti maksettavaksi tulevaa 26 artiklan mukaisesti laskettua täydennysveron määrää vähennetään enimmillään nollaan asti joko sen itsensä tai kyseisten konserniyksiköiden maksettavaksi tulevan ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron määrällä.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos ehdot täyttävä kotimainen täydennysvero tilikaudelle on laskettu konsernin ylimmän emoyksikön hyväksyttävän tilinpäätösstandardin tai kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IFRS-standardit tai IFRS-standardit sellaisina kuin EU on ne hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla) mukaisesti, kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan kyseisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin konserniyksiköiden osalta ei lasketa 26 artiklan mukaista täydennysveroa kyseiselle tilikaudelle. Tämä alakohta ei rajoita 28 artiklan mukaisen ylimääräisen täydennysveron laskentaa tapauksessa, jossa jäsenvaltio ei sovelle ehdot täyttävää kotimaista täydennysveroa kantaakseen 28 artiklasta johtuvaa ylimääräistä täydennysveroa.

3. Jos ehdot täyttävää kotimaista täydennysveroa tilikauden osalta ei ole maksettu sitä tilikautta, jona se oli maksettava, seuraavien neljän tilikauden aikana, maksamaton kotimaisen täydennysveron määrä on lisättävä 26 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettuun lainkäyttöalueen täydennysveroon, eikä 1 kohdan nojalla valinnan tehnyt jäsenvaltio voi enää kantaa sitä.

4. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa ehdot täyttävää kotimaista täydennysveroa, on ilmoitettava tästä valinnasta komissiolle neljän kuukauden kuluessa ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron käyttöön ottamista koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten antamisesta. Tämä valinta on voimassa kolme vuotta eikä sitä voida peruuttaa kyseisellä ajanjaksolla. Kunkin kolmen vuoden jakson lopussa valinta uusitaan ilman eri toimenpiteitä, jollei jäsenvaltio peruuta valintaansa. Valinnan peruuttamisesta on ilmoitettava komissiolle viimeistään neljä kuukautta ennen tämän kolmen vuoden jakson päättymistä.

11 artikla

Aliverotettujen voittojen säännön soveltaminen monikansallisessa konsernissa

1. Jos monikansallisen konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee kolmannen maan lainkäyttöalueella, jolla ei sovelleta ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä, tai jos monikansallisen konsernin ylin emoyksikkö on vapautettu yksikkö, jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionissa sijaitsevat konserniyksiköt ovat velvollisia maksamaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne sijaitsevat, oikaisun, jonka on oltava yhtä suuri kuin kyseiselle jäsenvaltiolle 13 artiklan mukaisesti kohdennettu aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrä tilikauden osalta.

Tätä varten tällainen oikaisu voi olla joko kyseisten konserniyksiköiden maksettavaksi tuleva täydennysvero tai se, että kyseisten konserniyksiköiden verotettavaa tuloa koskeva vähennys evätään, mistä seuraa kyseiselle jäsenvaltiolle kohdennetun aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrän kantamiseksi tarvittava verovelan määrä.

2. Jos jäsenvaltio soveltaa 1 kohdan mukaista oikaisua epäämällä verotettavaa tuloa koskevan vähennyksen, tällaista oikaisua sovelletaan mahdollisuuksien mukaan sen verovuoden osalta, jona se tilikausi päättyy, jonka osalta aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrä oli laskettu ja kohdennettu jäsenvaltiolle 13 artiklan mukaisesti.

Kaikki aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrät, jotka ovat maksamatta tilikauden osalta sen vuoksi, että kyseisen tilikauden verotettavaa tuloa koskeva vähennys on eväty, on siirrettävä tarvittavassa määrin seuraaville tilikausille ja niihin on sovellettava kunkin seuraavan tilikauden osalta 1 kohdan mukaista oikaisua, kunnes kyseiselle jäsenvaltiolle kyseisen tilikauden osalta kohdennettu aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrä on maksettu kokonaisuudessaan.

3. Tämän artiklan säännöksiä ei sovelleta konserniyksiköihin, jotka ovat sijoitusyksiköitä.

12 artikla

Aliverotettujen voittojen säännön soveltaminen konsernin ylimmän emoyksikön lainkäyttöalueella

1. Jos monikansallisen konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee alhaisen verotuksen kolmannessa maassa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionissa sijaitsevat konserniyksiköt ovat velvollisia maksamaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne sijaitsevat, oikaisun, jonka on oltava yhtä suuri kuin kyseiselle jäsenvaltiolle 13 artiklan mukaisesti kohdennettu aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrä tilikauden osalta.

Tätä varten tällainen oikaisu voi olla joko kyseisten konserniyksiköiden maksettavaksi tuleva täydennysvero tai se, että kyseisten konserniyksiköiden verotettavaa tuloa koskeva vähennys evätään, mistä seuraa kyseiselle jäsenvaltiolle kohdennetun aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrän kantamiseksi tarvittava verovelan määrä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos tällaisella kolmannessa maassa olevalla alhaisen verotuksen lainkäyttöalueella sijaitsevaan konsernin ylimpään emoyksikköön sovelletaan ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä sen itsensä ja sen kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevien aliverotettujen konserniyksiköiden osalta.

2. Jos jäsenvaltio soveltaa 1 kohdan mukaista oikaisua epäämällä verotettavaa tuloa koskevan vähennyksen, tällaista oikaisua sovelletaan mahdollisuuksien mukaan sen verovuoden osalta, jona se tilikausi päättyy, jonka osalta aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrä oli laskettu ja kohdennettu jäsenvaltiolle 13 artiklan mukaisesti.

Kaikki aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrät, jotka ovat maksamatta tilikauden osalta sen vuoksi, että kyseisen tilikauden verotettavaa tuloa koskeva vähennys on evätty, on siirrettävä tarvittavassa määrin seuraaville tilikausille ja niihin on sovellettava kunkin seuraavan tilikauden osalta 1 kohdan mukaista oikaisua, kunnes kyseiselle jäsenvaltiolle kyseisen tilikauden osalta kohdennettu aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrä on maksettu.

3. Tämän artiklan säännöksiä ei sovelleta konserniyksiköihin, jotka ovat sijoitusyksiköitä.

13 artikla

Aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrän laskenta ja kohdentaminen

1. Jäsenvaltiolle kohdennetun aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrä lasketaan kertomalla 2 kohdan mukaisesti määritetty aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron kokonaismäärä 5 kohdan mukaisesti määritetyllä jäsenvaltion aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvällä prosenttiosuudella.
2. Tilikauden aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron kokonaismäärä on yhtä suuri kuin kullekin monikansalliseen konserniin kuuluvalla aliverotetulle konserniyksikölle kyseisen tilikauden osalta laskettu 26 artiklan mukaisesti määritetty täydennysveron summa, jollei 3 ja 4 kohdassa säädetyistä mukautuksista muuta johdu.
3. Aliverotetun konserniyksikön aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvä täydennysvero on nolla, jos kaikki konsernin ylimmän emoyksikön omistusosuudet kyseisestä aliverotetusta konserniyksiköstä ovat tilikautena suoraan tai välillisesti yhden tai useamman sellaisen emoyksikön omistuksessa, jonka on sovellettava ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä kyseisen aliverotetun konserniyksikön osalta kyseisenä tilikautena.
4. Jos 3 kohtaa ei sovelleta, aliverotetun konserniyksikön aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvästä täydennysverosta on vähennettävä emoyksikön kohdennettava osuus kyseisen aliverotetun konserniyksikön täydennysverosta, joka kannetaan ehdot täyttävän tuloksilukemissäännön mukaisesti.

5. Jäsenvaltion aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvä prosenttiosuus lasketaan kunkin tilikauden ja kunkin monikansallisen konsernin osalta seuraavan kaavan mukaisesti:

$$50\% \times \frac{(\text{työntekijöiden lukumäärä jäsenvaltiossa})}{\text{työntekijöiden lukumäärä kaikilla UTPR – lainkäyttöalueilla}} \\ + 50\% \times \frac{\text{aineellisen omaisuuden kokonaisarvo jäsenvaltiossa}}{\text{aineellisen omaisuuden kokonaisarvo kaikilla UTPR – lainkäyttöalueilla}}$$

jossa

- a) työntekijöiden lukumäärä jäsenvaltiossa on kaikkien kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien monikansalliseen konserniin kuuluvien konserniyksiköiden työntekijöiden kokonaismäärä;
- b) työntekijöiden lukumäärä kaikilla lainkäyttöalueilla, joilla sovelletaan ehdot täyttävää aliverotettujen voittojen sääntöä, on monikansalliseen konserniin kuuluvien kaikkien sellaisten konserniyksiköiden työntekijöiden kokonaismäärä, jotka sijaitsevat lainkäyttöalueella, jolla sovelletaan tilikautena ehdot täyttävää aliverotettujen voittojen sääntöä;
- c) aineellisen omaisuuden kokonaisarvo jäsenvaltiossa on kaikkien kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien monikansalliseen konserniin kuuluvien konserniyksiköiden aineellisen omaisuuden nettokirjanpitoarvon summa;
- d) aineellisen omaisuuden kokonaisarvo kaikilla lainkäyttöalueilla, joilla sovelletaan ehdot täyttävää aliverotettujen voittojen sääntöä, on kaikkien monikansalliseen konserniin kuuluvien konserniyksiköiden, jotka sijaitsevat lainkäyttöalueella, jolla sovelletaan tilikautena ehdot täyttävää aliverotettujen voittojen sääntöä, aineellisen omaisuuden nettokirjanpitoarvon summa.

6. Työntekijöiden lukumäärä on kaikkien asianomaisella lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden, myös riippumattomien sopimuskumppanien edellyttäen, että ne osallistuvat konserniyksikön tavanomaiseen toimintaan, työntekijöiden lukumäärä kokoaikaiseksi muutettuna.

Aineelliseen omaisuuteen kuuluu kaikkien asianomaisella lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden aineellinen omaisuus, mutta siihen eivät kuulu käteisvarat, muut rahavarat, aineeton omaisuus eivätkä rahoitusvarat. Kiinteiden toimipaikkojen osalta aineellinen omaisuus olisi kohdennettava niille edellyttäen, että kyseinen aineellinen omaisuus sisällytetään kyseisen kiinteän toimipaikan 17 artiklan 1 kohdan mukaiseen erilliseen tilinpäätökseen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti oikaistuna. Kiinteän toimipaikan verotukselliselle lainkäyttöalueelle kohdennettua aineellista omaisuutta ei oteta huomioon pääyksikön verotuksellisen lainkäyttöalueen aineellisena omaisuutena.

7. Kiinteälle toimipaikalle kohdennetaan ne työntekijät, joiden henkilöstömenot sisällytetään, sekä se aineellinen omaisuus, joka sisällytetään kyseisen kiinteän toimipaikan 17 artiklan 1 kohdan mukaiseen erilliseen tilinpäätökseen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti oikaistuna.

Kiinteän toimipaikan lainkäyttöalueelle osoitettua työntekijöiden lukumäärää ja aineellista omaisuutta ei oteta huomioon pääyksikön verotuksellisen lainkäyttöalueen työntekijöiden lukumääränä ja aineellisena omaisuutena.

Työntekijöiden lukumäärää ja sijoitusyksikön hallussa olevan aineellisen omaisuuden nettokirjanpitoarvoa ei sisällytetä kaavan eriin.

Läpivirtaavan yksikön työntekijöiden lukumäärä ja aineellisen omaisuuden nettokirjanpitoarvo on jätettävä pois kaavan eristä, jollei niitä kohdenneta kiinteälle toimipaikalle tai kiinteän toimipaikan puuttuessa konserniyksiköille, jotka sijaitsevat lainkäyttöalueella, jolla läpivirtaava yksikkö on perustettu.

8. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, lainkäyttöalueen aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvä prosenttiosuus monikansallisen konsernin osalta katsotaan tilikautena nollaksi, niin kauan kuin kyseiselle lainkäyttöalueelle edellisenä tilikautena kohdennettu aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrä ei ole johtanut siihen, että kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevilla kyseiseen monikansalliseen konserniin kuuluvilla konserniyksiköillä on ylimääräinen rahamääräinen verokulu, joka on yhteensä yhtä suuri kuin kyseiselle lainkäyttöalueelle kyseisen edellisen tilikauden osalta kohdennettu aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrä.

Monikansallisen konsernin, joka sijaitsee lainkäyttöalueella, jonka aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvä prosenttiosuus on tilikautena nolla, konserniyksiköiden työntekijöiden lukumäärä ja aineellisen omaisuuden nettokirjanpitoarvo jätetään pois aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron kokonaismäärän kohdentamista monikansalliselle konsernille kyseisenä tilikautena koskevan kaavan eristä.

9. Edellä olevaa 8 kohtaa ei sovelleta tilikauteen, jos kaikilla lainkäyttöalueilla, joilla on tilikautena voimassa ehdot täyttävä aliverotettujen voittojen sääntö, aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvä prosenttiosuus monikansallisen konsernin osalta on kyseisenä tilikautena nolla.

III LUKU

MÄÄRITELLYN TULOKSEN TAI TAPPION LASKENTA

14 artikla

Määritellyn tuloksen tai tappion määrittäminen

1. Konserniyksikön määritelty tulos tai tappio on laskettava tekemällä 15–18 artiklassa tarkoitetut oikaisut konserniyksikön tilikauden kirjanpidon nettotulokseen tai -tappioon ennen konserniyksiköiden välisten liiketoimien poistamista koskevia oikaisuja konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidun tilinpäätöksen laadinnassa käytetyn tilinpäätösstandardin mukaisesti.

2. Jos ei ole kohtuudella mahdollista määrittää konserniyksikön kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota hyväksyttävän tilinpäätösstandardin tai sen hyväksytyn tilinpäätösstandardin perusteella, jota käytetään konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidun tilinpäätöksen laatimisessa, konserniyksikön tilikauden kirjanpidon nettotulos tai -tappio voidaan määrittää käyttäen toista hyväksyttävää tilinpäätösstandardia tai hyväksyttyä tilinpäätösstandardia edellyttäen, että
- a) konserniyksikön kirjanpito toteutetaan kyseisen tilinpäätösstandardin mukaisesti;
 - b) kirjanpitoon sisältyvät tiedot ovat luotettavia; ja
 - c) tietyn periaatteen tai standardin soveltamisesta tuotto- tai kulueriin tai liiketoimiin johtuvat yli 1 000 000 euron pysyvät erot sen poiketessa konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidun tilinpäätöksen laadinnassa käytetystä tilinpäätösstandardista on oikaistava siten, että ne vastaavat konsolidoidun tilinpäätöksen laadinnassa käytetyn tilinpäätösstandardin mukaista menettelyä kyseisen erän käsittelyn osalta.

Hyväksytyllä tilinpäätösstandardilla tarkoitetaan yksikön osalta yleisesti hyväksyttäviä kirjanpitoperiaatteita, jotka valtuutettu kirjanpitäjäyhteisö on hyväksynyt lainkäyttöalueella, jolla kyseinen yksikkö sijaitsee. Valtuutetulla kirjanpitäjäyhteisöllä tarkoitetaan tämän määritelmän yhteydessä yhteisöä, jolla on lainkäyttöalueella oikeudellinen toimivalta määrätä, laatia tai hyväksyä tilinpäätösstandardeja tilinpäätösraportointia varten.

3. Jos konsernin ylin emoyksikkö ei ole laatinut konsolidoitua tilinpäätöstään 3 artiklan 6 alakohdan c alakohdassa tarkoitetun hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti, konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoitua tilinpäätöstä on oikaistava olennaisten kilpailun vääristymien estämiseksi.

4. Jos konsernin ylin emoyksikkö ei laadi 3 artiklan 6 alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettua konsolidoitua tilinpäätöstä, 3 artiklan 6 alakohdan d alakohdassa tarkoitetun, konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidun tilinpäätöksen on oltava se, joka olisi laadittu, jos konsernin ylimmän emoyksikön olisi pitänyt laatia tällainen konsolidoitu tilinpäätös seuraavien mukaisesti:
- a) hyväksyttävä tilinpäätösstandardi; tai
 - b) hyväksytty tilinpäätösstandardi edellyttäen, että tällaista konsolidoitua tilinpäätöstä oikaistaan siten, että estetään olennainen kilpailun vääristyminen.
5. Jos jäsenvaltio tai kolmannen maan lainkäyttöalue soveltaa ehdot täyttävää kotimaista täydennysveroa, kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannen maan lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden kirjanpidon nettotulos tai -tappio voidaan määrittää sellaisen hyväksyttävän tilinpäätösstandardin tai hyväksytyn tilinpäätösstandardin mukaisesti, joka ei ole konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidussa tilinpäätöksessä käytetty tilinpäätösstandardi, edellyttäen, että tällaista kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota oikaistaan olennaisten kilpailun vääristymien estämiseksi.
6. Jos tietyn yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisen periaatteen tai menettelyn soveltaminen johtaa olennaiseen kilpailun vääristymiseen, minkä tahansa kyseisen periaatteen tai menettelyn piiriin kuuluvan erän tai liiketoimen kirjanpitokäsittelyä on oikaistava siten, että se vastaa kyseisen erän tai liiketoimen kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IFRS-standardit tai IFRS-standardit sellaisina kuin EU on ne hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla) mukaista käsittelyä.

Olennainen kilpailun vääristyminen tarkoittaa tietyn yleisesti hyväksyttävien kirjanpitoperiaatteiden mukaisen periaatteen tai menettelyn soveltamisen yhteydessä soveltamista, jonka vuoksi tuottojen tai kulujen yhteenlaskettu vaihtelu on tilikautena yli 75 000 000 euroa verrattuna määrään, joka olisi määritetty soveltamalla vastaavaa kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaista periaatetta tai menettelyä.

15 artikla

Määritellyn tuloksen tai tappion määrittämiseksi tehtävät oikaisut

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) 'nettoverokululla' seuraavien erien nettomäärää:
 - i) kertyneet huomioitavat verot kuluina sekä kaikki tuloverokuluun sisältyvät kauden verotettavaan tulokseen perustuvat ja laskennalliset huomioitavat verot, mukaan lukien huomioitavat verot tuotosta, joka rajataan määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle;
 - ii) tilikauden tappioon liittyvät laskennalliset verosaamiset;
 - iii) kuluina kertyneet ehdot täyttävät kotimaiset täydennysverot;
 - iv) tämän direktiivin sääntöjen tai kolmansien maiden lainkäyttöalueiden osalta OECD:n mallisääntöjen¹⁵ mukaisesti syntyneet verot, jotka ovat kertyneet kuluina; ja
 - v) kuluina kertyneet ehtoja täyttämättömät palautukseen oikeuttavat yhtiöveron hyvitykset;

15 Talouden digitalisaation aiheuttamat verotushaasteet – Maailmanlaajuiset veropohjan rapautumisen estämistä koskevat mallisäännöt (pilari 2).

- b) 'laskennan ulkopuolelle rajatulla osingolla' omistususuudesta saatuja tai kertyneitä osinkoja tai muita voitonjakoja, lukuun ottamatta osinkoja tai muita voitonjakoja, jotka on saatu tai jotka ovat kertyneet seuraavista:
- i) omistususuus,
 - o joka on konsernin hallussa jossakin yksikössä ja johon liittyy oikeuksia alle 10 prosenttiin kyseisen yksikön voitoista, pääomasta tai varauksista taikka äänioikeuksista voitonjako- tai luovutuspäivänä ("pienosakkuus"); ja
 - o joka on sellaisen konserniyksikön taloudellisessa omistuksessa, joka on saanut tai kerryttänyt osinkoja tai muita voitonjakoja alle vuoden ajan voitonjakopäivänä;
 - ii) omistususuus sijoitusyksikössä, jonka osalta on tehty 41 artiklan mukainen valinta;
- c) 'laskennan ulkopuolelle rajatulla luovutusvoitolla tai -tappiolla' voittoa tai tappiota, joka sisältyy konserniyksikön kirjanpidon nettotulokseen tai -tappioon ja joka johtuu
- i) omistususuuden käyvän arvon muutoksista johtuvista voitoista ja tappioista, lukuun ottamatta pienosakkuutta;
 - ii) pääomaosuusmenetelmän mukaisesti sisällytetystä omistususuudesta johtuvista voitoista tai tappioista; ja
 - iii) omistususuuden luovutuksesta johtuvista voitoista ja tappioista, lukuun ottamatta pienosakkuuden luovutusta;

- d) 'sisällytetyllä uudelleenarvostusmenetelmän mukaisella voitolla tai tappiolla' nettovoittoa tai -tappiota, johon on lisätty tai josta on vähennetty tilikauden osalta niihin liittyvät huomioitavat verot ja joka johtuu sellaisen kirjanpitoimenetelmän tai -käytännön soveltamisesta, jolla kaikkien aineellisten käyttöomaisuushyödykkeiden osalta
- i) oikaistaan määrääjain tällaisen omaisuuden kirjanpitoarvo sen käypään arvoon;
 - ii) kirjataan arvon muutokset muihin laajan tuloksen eriin; ja
 - iii) ei kirjata myöhemmin muihin laajan tuloksen eriin kertynyttä voittoa tai tappiota tulosvaikutteisesti;
- e) 'epäsymmetrisellä valuuttakurssivoitolla tai -tappiolla' sellaisen yksikön valuuttavoittoja tai -tappioita, jonka kirjanpidollinen toimintavaluutta ja verotuksellinen toimintavaluutta eivät ole sama valuutta, ja jotka
- i) sisältyvät konserniyksikön verotettavaa tuloa tai tappiota koskevaan laskelmaan ja johtuvat konserniyksikön kirjanpidollisen toimintavaluutan ja verotuksellisen toimintavaluutan välisistä valuuttakurssivaihteluista;
 - ii) sisältyvät konserniyksikön kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota koskevaan laskelmaan ja johtuvat konserniyksikön kirjanpidollisen toimintavaluutan ja verotuksellisen toimintavaluutan välisistä valuuttakurssivaihteluista;

- iii) sisältyvät konserniyksikön kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota koskevaan laskelmaan ja johtuvat ulkomaanvaluutan ja konserniyksikön kirjanpidollisen toimintavaluutan välisistä valuuttakurssivaihteluista; ja
- iv) johtuvat ulkomaanvaluutan ja konserniyksikön kirjanpidollisen toimintavaluutan välisistä valuuttakurssivaihteluista riippumatta siitä, sisällytetäänkö tällainen valuuttakurssivoitto tai -tappio verotettavaan tuloon.

Verotuksellinen toimintavaluutta on se toimintavaluutta, jota käytetään määrittäessä konserniyksikön verotettavaa tuloa tai tappiota huomioitavan veron osalta sillä lainkäyttöalueella, jolla se sijaitsee. Kirjanpidollinen toimintavaluutta on se toimintavaluutta, jota käytetään määrittäessä konserniyksikön kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota. Kolmas ulkomaanvaluutta on valuutta, joka ei ole konserniyksikön verotuksellinen toimintavaluutta tai kirjanpidollinen toimintavaluutta;

- f) 'muilla kuin hyväksyttävillä kuluilla'
 - i) kuluja, joita konserniyksikölle on kertynyt laittomista maksuista, mukaan lukien lahjukset ja voitelurahat; ja
 - ii) kuluja, joita konserniyksikölle on kertynyt sakoista ja seuraamusmaksuista, joiden määrä on vähintään 50 000 euroa tai vastaava määrä siinä toimintavaluutassa, jossa konserniyksikön kirjanpidon nettotulos tai -tappio lasketaan;

- g) 'aikaisempaa kautta koskevilla virheillä ja kirjanpitoperiaatteiden muutoksilla' konserniyksikön tilikauden alussa tehtävää avaavan taseen oman pääoman muutosta, joka johtuu seuraavista:
- i) edellisen tilikauden kirjanpidon nettotuloksen tai -tappion määrittämisessä tapahtuneen sellaisen virheen oikaisu, joka on vaikuttanut kyseisen edeltävän tilikauden määritellyn tuloksen tai tappion laskelmaan sisällytettäväksi hyväksyttäviin tuloihin tai kuluihin, paitsi jos tällainen oikaisu on johtanut 24 artiklan mukaisista huomioitavista veroista aiheutuneen velan olennaiseen vähenemiseen; ja
 - ii) kirjanpitoperiaatteiden tai -menettelytapojen muutos, joka vaikutti määritellyn tuloksen tai tappion laskemiseen sisältyneisiin tuloihin tai kuluihin;
- h) 'kertyneellä eläkekululla' kirjanpidon nettotulokseen tai -tappioon sisältyvän eläkevastuuta koskevan kulun ja eläkerahastoon tilikauden osalta maksetun määrän erotusta.

2. Konserniyksikön kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava seuraavien erien määrällä konserniyksikön määritellyn tuloksen tai tappion määrittämiseksi:
- a) nettoverokulut;
 - b) laskennan ulkopuolelle rajatut osingot;
 - c) laskennan ulkopuolelle rajatut luovutusvoitot tai -tappiot;
 - d) sisälletyt uudelleenarvostusmenetelmän mukaiset voitot tai tappiot;
 - e) voitot tai tappiot 33 artiklan nojalla laskennan ulkopuolelle rajattujen varojen ja velkojen luovutuksista;
 - f) epäsymmetriset valuuttakurssivoitot ja -tappiot;
 - g) muut kuin hyväksyttävät kulut;
 - h) aikaisempia kausia koskevat virheet ja kirjanpitoperiaatteiden muutokset; ja
 - i) kertyneet eläkekulut.

3. Ilmoittavan konserniyksikön niin valitessa konserniyksikkö voi korvata määrän, joka on sallittu vähennyksenä laskettaessa sen verotettavaa tuloa sen sijaintipaikassa, määrällä, joka on kirjattu kuluksi sen tilinpäätökseen kyseisen konserniyksikön sellaisen menon tai kulun osalta, joka on maksettu osakeperusteisella korvauksella.

Jos osakeoptioiden optio-oikeutta ei ole käytetty, se osakeperusteisista korvauksista syntynyt kulu, joka on vähennetty konserniyksikön kirjanpidon nettotuloksesta tai -tappiosta kaikkien edeltävien tilikausien määritellyn tuloksen tai tappion laskemiseksi, on sisällytettävä siihen tilikauteen, jona optio on rauennut.

Jos osa osakeperusteisista korvauksista syntyneen kulun määrästä on kirjattu konserniyksikön tilinpäätökseen sitä tilikautta edeltävinä tilikausina, jona valinta tehdään, konserniyksikön määritellyn tuloksen tai tappion laskentaan on sisällytettävä kyseisenä tilikautena määrä, joka on yhtä suuri kuin seuraavien kokonaismäärien erotus: se osakeperusteisista korvauksista syntyneen kulun kokonaismäärä, joka on vähennetty sen määritellyn tuloksen tai tappion laskemiseksi kyseisinä edeltävinä tilikausina, ja se osakeperusteisista korvauksista syntyneen kulun kokonaismäärä, joka olisi vähennetty sen määritellyn tuloksen tai tappion laskemiseksi kyseisinä aiempina tilikausina, jos valinta olisi tehty tällaisina tilikausina.

Valinta tehdään 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja sitä sovelletaan johdonmukaisesti kaikkiin samalla lainkäyttöalueella sijaitseviin konserniyksiköihin sinä vuonna, jona valinta tehdään, ja seuraavina tilikausina.

Sinä tilikautena, jona valinta peruutetaan, maksamattomista osakeperusteisista korvauksista syntyneiden kulujen määrä, joka on vähennetty valinnan mukaisesti ja joka ylittää kertyneet kirjanpidon mukaiset kulut, on otettava huomioon konserniyksikön määritellyn tuloksen tai tappion laskennassa.

4. Kaikki eri lainkäyttöalueilla sijaitsevien konserniyksiköiden väliset liiketoimet, joita ei ole kirjattu samaan määrään molempien konserniyksiköiden kirjanpidossa tai jotka eivät ole markkinaehtoperiaatteen mukaisia, on oikaistava siten, että ne ovat samansuuruisia ja markkinaehtoperiaatteen mukaisia.

Tappio, joka aiheutuu varojen myynnistä tai muusta omaisuuden siirrosta kahden samalla lainkäyttöalueella sijaitsevan konserniyksikön välillä ja jota ei ole kirjattu markkinaehtoperiaatteen mukaisesti, on oikaistava markkinaehtoperiaatteen perusteella, jos kyseinen tappio otetaan huomioon määritellyn tuloksen tai tappion laskennassa.

Tätä kohtaa sovellettaessa markkinaehtoperiaatteella tarkoitetaan periaatetta, jonka mukaan konserniyksiköiden väliset liiketoimet on kirjattava niiden edellytysten perusteella, jotka olisivat vallinneet riippumattomien yritysten välillä vastaavissa liiketoimissa ja vastaavissa olosuhteissa.

5. Edellä 3 artiklan 32 alakohdassa tarkoitettuja ehdot täyttäviä palautukseen oikeuttavia veronhyvityksiä on käsiteltävä tuloina konserniyksikön määritellyn tuloksen tai tappion laskennassa. Ehtoja täyttämättömiä palautukseen oikeuttavia veronhyvityksiä ei ole käsiteltävä tuloina konserniyksikön määritellyn tuloksen tai tappion laskennassa.
6. Ilmoittavan konserniyksikön niin valitessa voitot ja tappiot, jotka liittyvät varoihin ja velkoihin, joihin sovelletaan käyvän arvon laskentaa tai arvon alentumisen laskentaa tilikauden konsolidoidussa tilinpäätöksessä, voidaan määrittää määritellyn tuloksen tai tappion realisoitumisperiaatteen mukaisesti.

Voitot tai tappiot, jotka johtuvat omaisuuserään tai velkaan sovellettavan käyvän arvon laskennan tai arvon alentumisen laskennan soveltamisesta, rajataan ensimmäisen alakohdan mukaisen, konserniyksikön määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle.

Omaisuuserän tai velan kirjanpitoarvo voiton tai tappion määrittämiseksi ensimmäisen alakohdan mukaisesti on kirjanpitoarvo sinä ajankohtana, jona omaisuuserä hankittiin tai velka syntyi, tai sen tilikauden ensimmäisenä päivänä, jona valinta tehdään, sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

Valinta tehdään 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja sitä sovelletaan kaikkiin konserniyksiköihin lainkäyttöalueella, jota valinta koskee, jollei ilmoittava konserniyksikkö päättä rajata valintaa koskemaan ainoastaan kyseisten konserniyksiköiden aineellista omaisuutta tai sijoitusyksiköitä.

Sinä tilikautena, jona valinta peruutetaan, määrä, joka on yhtä suuri kuin omaisuuserän tai velan käyvän arvon ja omaisuuserän tai velan kirjanpitoarvon erotus sen tilikauden ensimmäisenä päivänä, jona peruutus tehdään, kyseisen valinnan nojalla määritettynä, on sisällytettävä konserniyksiköiden määritellyn tuloksen tai tappion laskentaan (jos käypä arvo on suurempi kuin kirjanpitoarvo) tai vähennettävä siitä (jos kirjanpitoarvo on suurempi kuin käypä arvo).

7. Ilmoittavan konserniyksikön niin valitessa lainkäyttöalueella sijaitsevan konserniyksikön tilikauden määriteltyä tulosta tai tappiota, joka johtuu siitä, että kyseinen konserniyksikkö luovuttaa kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevaa paikallista aineellista omaisuutta kolmansille osapuolille (jotka eivät ole konsernin jäseniä), voidaan oikaista seuraavalla tavalla. Tätä kohtaa sovellettaessa paikallinen aineellinen omaisuus on kiinteää omaisuutta, joka sijaitsee samalla lainkäyttöalueella kuin konserniyksikkö.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta paikallisen aineellisen omaisuuden luovutuksesta saatavaa nettovoittoa tilikautena, jona valinta tehdään, vähennetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta paikallisen aineellisen omaisuuden luovutuksesta syntyneellä, kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevan konserniyksikön nettotappiolla sinä tilikautena, jona valinta tehdään, ja neljänä kyseistä tilikautta edeltävänä tilikautena, jäljempänä 'viiden vuoden jakso'. Nettovoittoa vähennetään ensin viiden vuoden jakson aikaisimpana tilikautena mahdollisesti syntyneellä nettotappiolla. Mahdollinen jäljellä oleva nettovoiton määrä on siirrettävä myöhemmille tilikausille ja siitä on vähennettävä nettotappiot, jotka ovat syntyneet viiden vuoden jakson myöhempinä tilikausina.

Nettovoiton mahdollisesti toisen alakohdan soveltamisen jälkeen jäljellä oleva määrä on jaettava tasan viiden vuoden jaksolle laskettaessa kunkin sellaisen kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevan konserniyksikön määriteltä tulosta tai tappiota, joka on saanut ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua paikallisen aineellisen omaisuuden luovutuksesta johtuvan nettovoiton sinä tilikautena, jona valinta tehdään. Konserniyksikölle kohdistettavan jäljellä olevan nettovoiton määrän on oltava oikeassa suhteessa kyseisen konserniyksikön nettovoittoon jaettuna kaikkien konserniyksiköiden nettovoitolla.

Jos yksikään lainkäyttöalueen konserniyksikkö ei ole saanut nettovoittoa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua paikallisen aineellisen omaisuuden luovutuksesta tilikautena, jona valinta tehdään, kolmannessa alakohdassa tarkoitettu nettovoiton jäljellä oleva määrä on jaettava tasan kullekin kyseisen lainkäyttöalueen konserniyksikölle ja jaettava tasan viiden vuoden jaksolle kunkin tällaisen konserniyksikön määritellyn tuloksen tai tappion laskemiseksi.

Kaikkiin tämän kohdan mukaisiin oikaisuihin, jotka koskevat valintavuotta edeltäviä tilikausia, sovelletaan 28 artiklan 1 kohdan mukaisia oikaisuja. Valinta tehdään vuosittain 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

8. Kuluja, jotka liittyvät rahoitusjärjestelyyn, jossa yksi tai useampi konserniyksikkö myöntää luottoa yhdelle tai useammalle muulle saman konsernin konserniyksikölle, jäljempänä 'konsernin sisäinen rahoitusjärjestely', ei oteta huomioon konserniyksikön määritellyn tuloksen tai tappion laskennassa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) konserniyksikkö sijaitsee alhaisen verotuksen lainkäyttöalueella tai lainkäyttöalueella, joka olisi ollut alhaisen verotuksen lainkäyttöalue, jos konserniyksikölle ei olisi kertynyt kyseisiä kuluja;
- b) voidaan kohtuudella ennakoida, että konsernin sisäinen rahoitusjärjestely kasvattaisi niiden kulujen määrää, jotka otetaan huomioon kyseisen konserniyksikön määritellyn tuloksen tai tappion laskennassa, konsernin sisäisen rahoitusjärjestelyn odotettuna kestoaikana ilman, että se johtaisi luottoa myöntävän konserniyksikön, jäljempänä 'osapuoli', verotettavan tuloksen suhteettomaan kasvuun;
- c) osapuoli sijaitsee lainkäyttöalueella, joka ei ole alhaisen verotuksen lainkäyttöalue, tai lainkäyttöalueella, joka ei olisi ollut alhaisen verotuksen lainkäyttöalue, jos osapuolelle ei olisi kertynyt kuluihin liittyviä tuloja.

9. Konsernin ylin emoyksikkö voi päättää soveltaa konsolidoitua kirjanpitokäsittelyään eliminoidakseen samalla lainkäyttöalueella sijaitsevien ja verotukselliseen konsolidointiryhmään kuuluvien konserniyksiköiden välisistä liiketoimista syntyvät tuotot, kulut, voitot ja tappiot näiden konserniyksiköiden määriteltyjen nettotulosten tai -tappioiden laskemiseksi.

Valinta tehdään 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Tilikautena, jona valinta tehdään tai jona se peruutetaan, on tehtävä asianmukaiset oikaisut, jotta määriteltyä tulosta tai tappiota ei oteta huomioon useammin kuin kerran tai jätetä huomiotta tällaisen valinnan tai peruuttamisen vuoksi.

10. Vakuutusyhtiön on rajattava määriteltyä tulostaan tai tappiotaan koskevan laskennan ulkopuolelle määrät, jotka vakuutuksenottajilta veloitetaan veroista, jotka vakuutusyhtiö on maksanut vakuutuksenottajille maksettavista palautuksista. Vakuutusyhtiön on sisällytettävä määriteltyä tulosta tai tappiota koskeviin laskelmiin kaikki vakuutuksenottajille maksettavat palautukset, joita ei ole otettu huomioon sen kirjanpidon nettotuloksessa tai -tappiossa, siltä osin kuin vastaava vakuutuksenottajille aiheutuvan vastuun kasvu tai väheneminen otetaan huomioon sen kirjanpidon nettotuloksessa tai -tappiossa.
11. Kaikki määrät, jotka kirjataan konserniyksikön oman pääoman vähennyksenä ja jotka ovat tulosta kyseisen konserniyksikön vakavaraisuutta koskevien sääntelyvaatimusten mukaisesti liikkeeseen laskemasta instrumentista tehdystä tai tehtävästä voitonjaosta, jäljempänä 'ensisijainen lisäpääoma', on käsiteltävä kuluna sen määritellyn tuloksen tai tappion laskennassa.
- Kaikki määrät, jotka kirjataan konserniyksikön oman pääoman lisäyksenä ja jotka ovat tulosta voitonjaoista, jotka on saatu tai jotka on tarkoitus saada konserniyksikön hallussa olevasta ensisijaisesta lisäpääomasta, on sisällytettävä sen määriteltyä tulosta tai tappiota koskevaan laskelmaan.

16 artikla

Kansainvälisen merenkulun tulojen poissulkeminen

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) 'kansainvälisen merenkulun tuloilla' nettotuloja, jotka konserniyksikkö saa seuraavista toiminnoista, kun kuljetusta ei suoriteta samalla lainkäyttöalueella sijaitsevien sisävesiväylien kautta:
 - i) matkustajien tai rahdin kuljettaminen aluksella kansainvälisessä liikenteessä, riippumatta siitä, onko alus konserniyksikön omistama, leasingvuokraama vai muulla tavoin sen käytettävissä;
 - ii) matkustajien tai rahdin kuljettaminen aluksella kansainvälisessä liikenteessä tilan vuokraamista koskevin järjestelyin;
 - iii) matkustajien tai rahdin kuljettamiseen kansainvälisessä liikenteessä käytettävän aluksen antaminen leasingvuokralle täysin varusteltuna, miehistöllä varustettuna ja toimitettuna;
 - iv) matkustajien tai rahdin kuljettamiseen kansainvälisessä liikenteessä käytettävän aluksen antaminen leasingvuokralle ilman miehistöä toiselle konserniyksikölle;
 - v) osallistuminen pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen meriliikenneyritykseen, joka huolehtii matkustajien tai rahdin kuljettamisesta aluksella kansainvälisessä liikenteessä; ja
 - vi) matkustajien tai rahdin kuljettamiseen kansainvälisessä liikenteessä käytettävän aluksen myynti edellyttäen, että alus on ollut konserniyksikön käytössä vähintään yhden vuoden ajan;

- b) 'määritellyillä kansainvälisen merenkulun liitännäistuloilla' nettotuloja, jotka konserniyksikkö saa seuraavista toiminnoista, edellyttäen, että tällainen toiminta liittyy pääasiassa matkustajien tai rahdin kuljettamiseen aluksella kansainvälisessä liikenteessä:
- i) aluksen leasingvuokraaminen ilman miehistöä toiselle laivanvarustusyhtiölle, joka ei ole konserniyksikkö, edellyttäen, että vuokraus kestää enintään kolme vuotta;
 - ii) muiden laivanvarustusyhtiöiden kansainvälisen matkan kotimaan osuutta varten kirjoittamien lippujen myynti;
 - iii) konttien vuokraaminen ja lyhytaikainen varastointi tai haltuunottomaksut konttien palauttamisen myöhästymisestä;
 - iv) insinöörien, huoltohenkilöstön, lastinkäsittelijöiden, ruokahuoltohenkilöstön ja asiakaspalveluhenkilöstön palvelujen tarjoaminen muille laivanvarustusyhtiöille; ja
 - v) sijoitustulot, jos tuottoa tuottava sijoitus tehdään erottamattomana osana alusten liikennöintiä koskevaa liiketoimintaa kansainvälisessä liikenteessä.
2. Konserniyksikön kansainvälisestä merenkulusta saamat tulot ja määritellyt kansainvälisen merenkulun liitännäistulot rajataan sen määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle, jos konserniyksikkö osoittaa, että kaikkien asianomaisten alusten strateginen tai kaupallinen johtaminen tapahtuu tosiasiallisesti siltä lainkäyttöalueelta käsin, jolla konserniyksikkö sijaitsee.
3. Jos konserniyksikön kansainvälisestä merenkulusta saamien tulojen ja määriteltyjen kansainvälisen merenkulun liitännäistulojen laskenta johtaa tappioon, tällainen tappio rajataan konserniyksikön määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle.

4. Kaikkien lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden määriteltyjen kansainvälisen merenkulun liitännäistulojen yhteenlaskettu määrä ei saa olla yli 50:tä prosenttia kyseisten konserniyksiköiden kansainvälisen merenkulun tuloista.
5. Konserniyksikölle aiheutuvat menot, jotka johtuvat suoraan sen 1 kohdassa tarkoitetusta kansainvälisestä merenkulkutoiminnasta ja määritellystä kansainvälisestä merenkulun liitännäistoiminnasta, on kohdennettava tällaisiin toimintoihin, jotta voidaan laskea konserniyksikön kansainvälisen merenkulun nettotulot ja määritellyt kansainvälisen merenkulun nettoliitännäistulot.

Konserniyksikölle aiheutuvat menot, jotka johtuvat välillisesti sen 1 kohdassa tarkoitetusta kansainvälisestä merenkulkutoiminnasta ja määritellystä kansainvälisestä meriliikenteen liitännäistoiminnasta, on vähennettävä konserniyksikön tällaisista toiminnoista saamista tuloista, jotta voidaan laskea konserniyksikön kansainvälisen merenkulun tulot ja määritellyt kansainvälisen merenkulun liitännäistulot sen kyseisestä toiminnasta saamien tulojen perusteella suhteessa sen kokonaistuloihin.

6. Kaikki konserniyksikön kansainvälisen merenkulun tuloihin ja määriteltyihin kansainvälisen merenkulun liitännäistuloihin 5 kohdan mukaisesti kohdistetut suorat ja välilliset menot rajataan sen määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle.

17 artikla

Määritellyn tuloksen tai tappion kohdentaminen pääyksikön ja kiinteän toimipaikan välillä

1. Jos konserniyksikkö on 3 artiklan 10 alakohdan a, b tai c alakohdassa määritelty kiinteä toimipaikka, sen kirjanpidon nettotulos tai -tappio on kiinteän toimipaikan erillisessä tilinpäätöksessä huomioon otettava nettotulos tai -tappio.

Jos kiinteällä toimipaikalla ei ole erillistä tilinpäätöstä, sen kirjanpidon nettotulos tai -tappio on määrä, joka olisi otettu huomioon sen erillisessä tilinpäätöksessä, jos se olisi laadittu erillisenä ja konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidun tilinpäätöksen laadinnassa käytetyn tilinpäätösstandardin mukaisesti.

2. Jos konserniyksikkö vastaa 3 artiklan 10 alakohdan a tai b alakohdassa esitettyä kiinteän toimipaikan määritelmää, sen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava siten, että siinä otetaan huomioon ainoastaan ne tulojen ja kulujen määrät ja erät, jotka sille voidaan lukea sovellettavan verosopimuksen tai sen lainkäyttöalueen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla se sijaitsee, riippumatta veronalaisten tulojen määrästä ja vähennyskelpoisten kulujen määrästä kyseisellä lainkäyttöalueella.

Jos konserniyksikkö vastaa 3 artiklan 10 alakohdan c alakohdassa esitettyä kiinteän toimipaikan määritelmää, sen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava siten, että siinä otetaan huomioon ainoastaan ne tulojen ja kulujen määrät ja erät, jotka sille olisi voitu lukea OECD:n malliverosopimuksen¹⁶ 7 artiklan mukaisesti.

16 OECD:n tuloa ja varallisuutta koskeva malliverosopimus, sellaisena kuin se on muutettuna.

3. Jos konserniyksikkö vastaa 3 artiklan 10 alakohdan d alakohdassa esitettyä kiinteän toimipaikan määritelmää, sen kirjanpidon nettotuloksen tai -tappion laskentaperusteena on käytettävä niiden tulojen määriä ja eriä, jotka on vapautettu verosta sillä lainkäyttöalueella, jolla pääyksikkö sijaitsee, ja jotka johtuvat kyseisen lainkäyttöalueen ulkopuolella harjoitetuista liiketoimista, sekä niiden kulujen määriä ja eriä, joita ei vähennetä verotuksessa lainkäyttöalueella, jolla pääyksikkö sijaitsee, ja jotka johtuvat kyseisen lainkäyttöalueen ulkopuolella harjoitetuista liiketoimista.
 4. Kiinteän toimipaikan kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota ei oteta huomioon määritettäessä pääyksikön määriteltyä tulosta tai tappiota, paitsi 5 kohdassa säädettyissä tapauksissa.
 5. Kiinteän toimipaikan määriteltyä tappiota on käsiteltävä pääyksikön määriteltyä tulosta tai tappiota laskettaessa sen kuluna siltä osin kuin kiinteän toimipaikan tappiota kohdellaan kuluna laskettaessa tällaisen pääyksikön kotimaista verotettavaa tuloa, eikä sitä vähennetä sellaisen kotimaisen verotettavan tulon erästä, jota verotetaan sekä pääyksikön lainkäyttöalueen että kiinteän toimipaikan lainkäyttöalueen lakien nojalla.
- Määriteltyä tulosta, jonka kiinteä toimipaikka ansaitsee myöhemmin, on käsiteltävä pääyksikön määriteltynä tuloksena siihen määritellyn tappion määrään asti, jota aiemmin käsiteltiin pääyksikön kuluna ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

18 artikla

Läpivirtaavan yksikön määritellyn tuloksen tai tappion kohdentaminen

1. Läpivirtaavana yksikkönä toimivan konserniyksikön kirjanpidon nettotuloksesta tai -tappiosta on vähennettävä määrä, joka voidaan kohdistaa sen omistajille, jotka eivät ole konsernin yksiköitä ja joilla on omistusosuus tällaisessa läpivirtaavassa yksikössä joko suoraan tai verotuksellisesti läpinäkyvien yksiköiden ketjun kautta, paitsi jos
 - a) läpivirtaava yksikkö on konsernin ylin emoyksikkö; tai
 - b) läpivirtaava yksikkö on konsernin ylimmän emoyksikön hallussa joko suoraan tai verotuksellisesti läpinäkyvien yksiköiden ketjun kautta.
2. Läpivirtaavana yksikkönä toimivan konserniyksikön kirjanpidon nettotuloksesta tai -tappiosta on vähennettävä toiselle konserniyksikölle kohdistettava kirjanpidon nettotulos tai -tappio.
3. Jos läpivirtaava yksikkö harjoittaa liiketoimintaa kokonaan tai osittain kiinteän toimipaikan kautta, sen kirjanpidon nettotulos tai -tappio, joka jää jäljelle 1 kohdan soveltamisen jälkeen, on kohdistettava kyseiselle kiinteälle toimipaikalle 17 artiklan mukaisesti.
4. Jos verotuksellisesti läpinäkyvä yksikkö ei ole konsernin ylin emoyksikkö, läpivirtaavan yksikön kirjanpidon nettotulos tai -tappio, joka jää jäljelle 1 ja 3 kohdan soveltamisen jälkeen, on kohdennettava omistaville konserniyksiköille sen mukaan, mikä on niiden omistusosuus läpivirtaavassa yksikössä.

5. Jos läpivirtaava yksikkö on verotuksellisesti läpinäkyvä yksikkö, joka on konsernin ylin emoyksikkö tai käänteinen hybridiyksikkö, mikä tahansa läpivirtaavan yksikön kirjanpidon nettotulos tai -tappio, joka jää jäljelle 1 ja 3 kohdan soveltamisen jälkeen, on kohdennettava konsernin ylimmälle emoyksikölle tai käänteiselle hybridiyksikölle.
6. Tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa on sovellettava erikseen kuhunkin läpivirtaavan yksikön omistusosuuteen.

IV LUKU

OIKAISTUJEN HUOMIOITAVIEN VEROJEN LASKENTA

19 artikla

Huomioitavat verot

1. Konserniyksikön huomioitaviin veroihin kuuluvat seuraavat:
 - a) verot, jotka on kirjattu konserniyksikön kirjanpitoon sen tuloista tai voitoista tai sen osuudesta sellaisen konserniyksikön tuloista tai voitoista, jossa sillä on omistusosuus;
 - b) verot, jotka on ehdot täyttävässä voitonjaon verotukseen perustuvassa verojärjestelmässä määrätty jaetuista voitoista, oletetuista voitonjaoista ja muista kuin yritystoiminnan kuluista;
 - c) yleisesti sovellettavan yhteisöveron sijasta kannettavat verot; ja
 - d) kertyneiden voittovarojen ja yrityksen oman pääoman perusteella kannetut verot, mukaan lukien tuloihin ja omaan pääomaan perustuvat useista komponenteista koostuvat verot.

2. Konserniyksikön huomioitaviin veroihin eivät kuulu seuraavat:
- a) täydennysvero, joka emoyksikölle kertyy ehdot täyttävän tuloksilukemissäännön mukaisesti;
 - b) täydennysvero, joka konserniyksikölle kertyy ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron mukaisesti;
 - c) verot, jotka johtuvat oikaisusta, jonka konserniyksikkö on tehnyt ehdot täyttävän aliverotettujen voittojen säännön soveltamisen vuoksi;
 - d) ehtoja täyttämätön palautukseen oikeuttava yhtiöveron hyvitys; ja
 - e) verot, jotka vakuutusyhtiö on maksanut vakuutuksenottajille tehtyjen palautusten osalta.
3. Huomioitavien verojen laskennan ulkopuolelle rajataan huomioitavat verot 15 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta paikallisen aineellisen omaisuuden luovutuksesta syntyneestä nettovoitosta tai -tappiosta tilikautena, jona valinta tehdään.

20 artikla

Oikaistut huomioitavat verot

1. Konserniyksikön tilikauden oikaistut huomioitavat verot määritetään oikaisemalla konserniyksikön kirjanpidon nettotulokseen tai -tappioon kertynyttä tilikauden verotettavaan tuloon perustuvaa verokulujen summaa tilikauden huomioitavien verojen osalta seuraavasti:
- a) sen huomioitavien verojen lisäysten ja vähennysten nettomäärä tilikaudelta 2 ja 3 kohdan mukaisesti;
 - b) 21 artiklassa tarkoitettu laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärä; ja

- c) omaan pääomaan tai muihin laajan tuloksen eriin kirjattujen huomioitavien verojen lisäykset tai vähennykset, jotka liittyvät paikallisten verosääntöjen perusteella veronalaisen määritellyn tuloksen tai tappion laskentaan sisältyviin määriin.

2. Konserniyksikön tilikauden huomioitavien verojen lisäykseen on sisällyttävä

- a) kirjanpidon voitosta ennen veroja kuluina kertyneiden huomioitavien verojen määrät;
- b) 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti käytetyt määritellystä tappiosta muodostetun verosaamisen määrät;
- c) niiden tilikautena maksettujen epävarmaan verotukselliseen asemaan liittyvien huomioitavien verojen määrät, jotka on aiemmin rajattu laskennan ulkopuolelle 3 kohdan d alakohdan nojalla; ja
- d) tilikauden verotettavaan tuloon perustuvan verokulun vähennyksenä kerrytetyn ehdot täyttävän palautukseen oikeuttavan veronhyvityksen hyvityksen tai palautuksen määrät.

3. Konserniyksikön tilikauden huomioitavien verojen vähennyksiin on sisällyttävä

- a) tilikauden verotettavaan tuloon perustuvan verokulun määrä, joka liittyy III luvun mukaisesti tapahtuvan määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle rajattuun tuloon;
- b) sellaiset hyvityksen tai palautuksen määrät, jotka liittyvät ehtoja täyttämättömään palautukseen oikeuttavaan veronhyvitykseen ja joita ei ole kirjattu tilikauden verotettavaan tuloon perustuvan verokulun vähennyksenä;
- c) sellaisten huomioitavien verojen määrät, jotka on palautettu tai hyvitetty konserniyksikölle ja joita ei ole käsitelty tilinpäätöksessä tilikauden verotettavaan tuloon perustuvan verokulun oikaisuna, paitsi jos ne liittyvät ehdot täyttävään palautukseen oikeuttavaan veronhyvitykseen;

- d) tilikauden verotettavaan tuloon perustuvan verokulun määrä, joka liittyy epävarmaan verotukselliseen asemaan; ja
 - e) tilikauden verotettavaan tuloon perustuvan verokulun määrät, joita ei odoteta maksettavan kolmen vuoden kuluessa tilikauden päättymisestä.
4. Jos huomioitavan veron määrä kuvataan useammassa kuin yhdessä 1–3 kohdan alakohdassa, se otetaan oikaistujen huomioitavien verojen laskennassa huomioon vain kerran.
5. Jos lainkäyttöalueella ei ole määriteltä nettotulosta tilikauden osalta ja oikaistujen huomioitavien verojen määrä kyseisellä lainkäyttöalueella on negatiivinen ja pienempi kuin vähimmäisverokannalla kerrottua määriteltä nettotappiota vastaava määrä, jäljempänä 'odotetut oikaistut huomioitavat verot', oikaistujen huomioitavien verojen määrän ja odotettujen oikaistujen huomioitavien verojen määrän välistä erotusta vastaavaa määrää on käsiteltävä ylimääräisenä täydennysverona kyseisen tilikauden osalta. Ylimääräisen täydennysveron määrä on kohdennettava kullekin lainkäyttöalueen konserniyksikölle 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

21 artikla

Laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärä

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan
- a) 'vähennyskelvottomalla laskennallisten verokulujen kertymällä'
 - i) konserniyksikön kirjanpidossa kertyneitä laskennallisen verokulun muutoksia, jotka liittyvät epävarmaan verotukselliseen asemaan ja
 - ii) konserniyksikön kirjanpidossa kertyneitä laskennallisen verokulun muutoksia, jotka liittyvät konserniyksiköltä saatuihin voitonjakoihin;

- b) 'laskennallisiin verosaamisiin sisällyttämättä jätetyllä kertymällä' sellaisen laskennallisen verovelan lisäyksiä, joka on kirjattu konserniyksikön kirjanpitoon tilikaudelta ja jota ei odoteta maksettavan 7 kohdassa vahvistetussa määräajassa ja josta ilmoittava konserniyksikkö tekee 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuosittain valinnan olla sisällyttämättä sitä kyseistä tilikautta koskevaan laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärään.

2. Jos laskennallisen verokulun laskemisessa sovellettava verokanta on sama tai alempi kuin vähimmäisverokanta, 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti konserniyksikön tilikauden oikaistuihin huomioitaviin veroihin lisättävä laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärä on sen kirjanpidossa huomioitavista veroista kertynyt laskennallinen verokulu, jollei 3–6 kohdan mukaisista oikaisuista muuta johdu.

Jos laskennallisen verokulun laskemisessa sovellettava verokanta on korkeampi kuin vähimmäisverokanta, 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti konserniyksikön tilikauden oikaistuihin huomioitaviin veroihin lisättävä laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärä on sen kirjanpidossa huomioitavista veroista, jotka on laskettu uudelleen vähimmäisverokannan mukaan, kertynyt laskennallinen verokulu, jollei 3–6 kohdan mukaisista oikaisuista muuta johdu.

3. Laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärää korotetaan seuraavilla:
- a) tilikauden aikana maksettu vähennyskelvottoman laskennallisten verokulujen kertymän tai laskennallisiin verosaamisiin sisällyttämättä jätetyn kertymän määrä; ja
- b) edellisen tilikauden aikana määritetyn oikaistun laskennallisen verovelan määrä, joka on maksettu tilikauden aikana.

4. Jos jonakin tilikautena määritellystä tappiosta muodostettua verosaamista ei kirjata tilinpäätökseen, koska kirjaamisedellytykset eivät täyty, laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärää on vähennettävä määrällä, joka olisi vähentänyt laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärää, jos tilikaudelle olisi kertynyt tappiosta muodostettu verosaaminen.
5. Laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärään ei saa sisältyä seuraavia:
- a) laskennallisen verokulun määrä sellaisten erien osalta, jotka on rajattu III luvun mukaisesti tapahtuvan määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle;
 - b) laskennallisen verokulun määrä, joka liittyy vähennyskelvottomaan laskennalliseen verokulujen kertymään ja laskennallisiin verosaamisiin sisällyttämättä jätettyyn kertymään;
 - c) arvonoidkaisun tai kirjauksen oikaisun vaikutus laskennalliseen verosaamiseen;
 - d) sovellettavan kotimaisen verokannan muutokseen liittyvästä uudelleenlaskennasta johtuva laskennallinen verokulu; ja
 - e) veronhyvitysten syntymiseen ja käyttöön liittyvä laskennallinen verokulu.
6. Jos laskennallinen verosaaminen, joka johtuu konserniyksikön määritellystä tappiosta, on kirjattu tilikautena vähimmäisverokantaa alhaisemmalla verokannalla, se voidaan laskea uudelleen saman tilikauden vähimmäisverokannan mukaisesti, jos verovelvollinen voi osoittaa, että laskennallisen verosaamisen voidaan katsoa johtuvan määritellystä tappiosta.

Jos laskennallista verosaamista korotetaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärää on vastaavasti alennettava.

7. Laskennallinen verovelka, joka ei purkaudu ja jonka määrää ei makseta viiden seuraavan tilikauden aikana, on oikaistava siltä osin kuin se on huomioitu konserniyksikön laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärässä.

Kuluvalle tilikaudelle määritettyä oikaistun laskennallisen verovelan määrää on käsiteltävä vähennyksenä huomioitavaan veroon viidentenä kuluva tilikautta edeltävänä tilikautena, ja kyseisen tilikauden tosiasiallinen veroaste ja täydennysvero on laskettava uudelleen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kuluvan tilikauden oikaistu laskennallinen verovelka on se lisäyksen määrä laskennallisen verovelan luokassa, joka sisältyi viidentenä edeltävänä tilikautena laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärään ja joka ei ole purkautunut kuluvan tilikauden viimeisen päivän loppuun mennessä.

8. Poiketen siitä, mitä 7 kohdassa säädetään, jos laskennallinen verovelka on laskennallisen verokulun kertymän oikaisua koskeva poikkeus, sitä ei saa oikaista, vaikka se ei purkaudu tai sitä ei makseta viiden seuraavan vuoden aikana. Laskennallisen verokulun kertymän oikaisua koskeva poikkeus on kertyneen verokulun määrä, joka johtuu siihen liittyvien laskennallisten verovelkojen muutoksista seuraavien erien osalta:

- a) aineellisen omaisuuden menojen kattamista koskevat vähennyserät;
- b) menot, jotka aiheutuvat valtion myöntämästä luvasta tai vastaavasta järjestelystä, joka koskee kiinteän omaisuuden käyttöä tai luonnonvarojen hyödyntämistä ja johon liittyy merkittäviä investointeja aineelliseen omaisuuteen;
- c) tutkimus- ja kehittämiskulut;
- d) käytöstäpoistamis- ja kunnostuskustannukset;
- e) realisoitumattomien nettovoittojen käypään arvoon arvostaminen;

- f) valuuttakurssimuutoksista syntyneet nettovoitot;
- g) vakuutusrahastot ja vakuutus sopimusten aktivoidut hankintamenot;
- h) konserniyksikön kanssa samalla lainkäyttöalueella sijaitsevan aineellisen omaisuuden myynnistä saatavat voitot, jotka sijoitetaan uudelleen aineelliseen omaisuuteen samalla lainkäyttöalueella; ja
- i) kirjanpitoperiaatteiden muutosten vuoksi kertyneet lisämäärät a–h alakohdassa lueteltujen erien osalta.

22 artikla

Määriteltyä tappiota koskeva valinta

1. Poiketen siitä, mitä 21 artiklassa säädetään, ilmoittava konserniyksikkö voi valita muodostavansa lainkäyttöalueelle verosaamisen määritellyn tappion perusteella; jos tämä valinta tehdään, määritellystä tappiosta muodostettu verosaaminen on määritettävä jokaiselle tilikaudelle, jona lainkäyttöalueelle muodostuu määritelty nettotappio. Tätä varten määritellystä tappiosta muodostetun verosaamisen on oltava yhtä suuri kuin lainkäyttöalueen tilikauden määritelty nettotappio kerrottuna vähimmäisverokannalla.

Määriteltyä tappiota koskevaa valintaa ei voida tehdä lainkäyttöalueelle, jolla on 38 artiklassa määritelty ehdot täyttävä voitonjaon verotukseen perustuva verojärjestelmä.
2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määritettyä määritellystä tappiosta muodostettua verosaamista on käytettävä minä tahansa myöhempanä tilikautena, jona lainkäyttöalueella on määriteltyä nettotulosta, määrä, joka vastaa vähimmäisverokannalla kerrottua määriteltyä nettotulosta tai, jos tämä on pienempi, käytettävissä olevan määritellystä tappiosta muodostetun verosaamisen määrää.

3. Määritellystä tappiosta muodostetusta verosaamisesta on vähennettävä tilikauden aikana käytetty määrä, ja saldo on siirrettävä seuraaville tilikausille.
4. Jos määriteltyä tappiota koskeva valinta peruutetaan, jäljelle jäävän määritellystä tappiosta muodostetun verosaamisen määrä on vähennettävä nolnaan sen ensimmäisen tilikauden ensimmäisestä päivästä, jona määriteltyä tappiota koskeva valinta ei enää ole sovellettavissa.
5. Määriteltyä tappiota koskeva valinta on ilmoitettava monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ensimmäisessä täydennysverotietoja koskevassa ilmoituksessa, joka sisältää lainkäyttöalueen, jonka osalta valinta tehdään.
6. Jos läpivirtaava yksikkö, joka on monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ylin emoyksikkö, tekee tämän artiklan mukaisen määriteltyä tappiota koskevan valinnan, määritellystä tappiosta muodostettu verosaaminen on laskettava ottamalla huomioon läpivirtaavan yksikön määritelty tappio 36 artiklan 3 kohdan mukaisen vähennyksen jälkeen.

23 artikla

Tietyyntyyppisille konserniyksiköille aiheutuneiden huomioitavien verojen erityiskohdentaminen

1. Kiinteälle toimipaikalle on kohdennettava niiden huomioitavien verojen määrä, jotka sisältyvät konserniyksikön kirjanpitoon ja jotka liittyvät kiinteän toimipaikan määriteltyyn tulokseen tai tappioon.
2. Omistavalle konserniyksikölle on kohdennettava niiden huomioitavien verojen määrä, jotka sisältyvät verotuksellisesti läpinäkyvän yksikön kirjanpitoon ja jotka liittyvät 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti kyseiselle omistavalle konserniyksikölle kohdennettuun määriteltyyn tulokseen tai tappioon.

3. Konserniyksikölle on kohdennettava mahdollisten huomioitavien verojen määrä, joka sisältyy sen suorien tai välillisten omistavien konserniyksiköiden kirjanpitoon ulkomaisen väliyhtiön verojärjestelmän mukaisesti ja joka koskee niiden osuutta ulkomaisen väliyhtiön tuloksesta.
4. Konserniyksikölle, joka on hybridiyksikkö, on kohdennettava mahdolliset huomioitavat verot, jotka sisältyvät omistavan konserniyksikön kirjanpitoon ja jotka liittyvät hybridiyksikön määriteltyyn tulokseen.

Hybridiyksiköllä tarkoitetaan yksikköä, jota kohdellaan erillisenä henkilönä sen lainkäyttöalueen tuloverotuksessa, jolla yksikkö sijaitsee, mutta verotuksellisesti läpinäkyvänä sillä lainkäyttöalueella, jolla sen omistaja sijaitsee.
5. Konserniyksikölle, joka on jakanut voittoa tilikauden aikana, on kohdistettava huomioitavien verojen määrä, joka on kertynyt tällaisesta voitonjaosta sen suorien omistavien konserniyksiköiden kirjanpitoon.
6. Konserniyksikön, jolle on kohdennettu huomioitavia veroja 3 ja 4 kohdan mukaisesti passiivisesta tulosta, on sisällytettävä tällaiset huomioitavat verot määrään, joka vastaa tällaisista passiivisista tuloista kohdennettuja huomioitavia veroja.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, konserniyksikön on sisällytettävä määrä, joka saadaan kertomalla lainkäyttöalueella sovellettava täydennysveroprosentti konserniyksikön passiivisen tulon määrällä, joka sisältyy ulkomaisen väliyhtiön verojärjestelmään tai verotuksen avoimuutta koskevaan sääntöön, jos tulos on pienempi kuin ensimmäisen alakohdan mukaisesti määritetty määrä. Tätä alakohtaa sovellettaessa lainkäyttöalueen täydennysveroprosentti määritetään ottamatta huomioon sellaisia huomioitavia veroja, joita tällaisista passiivisista tuloista on aiheutunut omistavalle konserniyksikölle.

Tämän kohdan soveltamisen jälkeen jäljelle jääviä omistavalle konserniyksikölle kyseisistä passiivisista tuloista aiheutuneita huomioitavia veroja ei kohdenneta 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

Tässä kohdassa passiivisilla tuloilla tarkoitetaan seuraavia määriteltyn tulokseen sisältyviä tuloeria siltä osin kuin omistavaa konserniyksikköä on verotettu ulkomaisen väliyhtiön verojärjestelmän mukaisesti tai johtuen omistusosuudesta hybridiyksikössä:

- a) osinko ja vastaavat;
- b) korko ja vastaavat;
- c) vuokra;
- d) rojalti;
- e) elinkorko; tai
- f) nettovoitot sellaisista omaisuuslajeista, jotka tuottavat a–e alakohdassa kuvattuja tuloja.

7. Jos kiinteän toimipaikan määriteltä tulosta käsitellään pääyksikön määriteltynä tuloksena 17 artiklan 5 kohdan mukaisesti, kaikkia huomioitavia veroja, jotka syntyvät sillä lainkäyttöalueella, jolla kiinteä toimipaikka sijaitsee, ja jotka liittyvät tällaisiin tuloihin, on käsiteltävä pääyksikön huomioitavina veroina sen määrän osalta, joka ei ylitä tällaista tuloa kerrottuna sen lainkäyttöalueen tavanomaista tuloa koskevalla korkeimmalla verokannalla, jolla pääyksikkö sijaitsee.

24 artikla

Ilmoituksen tekemisen jälkeiset oikaisut ja verokannan muutokset

1. Jos konserniyksikkö kirjaa huomioitavien verojensa oikaisun tilinpäätökseensä jonkin edellisen tilikauden osalta, tällaista oikaisua on käsiteltävä sen tilikauden huomioitavien verojen oikaisuna, jonka aikana oikaisu tehdään, paitsi jos oikaisu liittyy tilikauteen, jona lainkäyttöalueen huomioitavat verot vähenevät.

Jos huomioitavat verot, jotka sisältyivät konserniyksikön edellisen tilikauden oikaistuihin huomioitaviin veroihin, vähenevät, kyseisen tilikauden tosiasiallinen veroaste ja täydennysvero lasketaan uudelleen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti vähentämällä oikaistuja huomioitavia veroja huomioitavien verojen vähennyksen määrällä. Tilikauden ja kaikkien edeltävien tilikausien määriteltä tulosta on oikaistava vastaavasti.

Kun ilmoittava konserniyksikkö tekee vuosittain valinnan 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti, huomioitavien verojen epäolennaisia vähennyksiä voidaan käsitellä sen tilikauden huomioitavien verojen oikaisuna, jona oikaisu tehdään. Huomioitavien verojen epäolennainen vähennys on alle 1 000 000 euron yhteenlaskettu vähennys lainkäyttöalueelle tilikauden osalta määritetyistä oikaistuihin huomioitavista veroista.

2. Jos sovellettavaa kotimaista verokantaa alennetaan alle vähimmäisverokannan ja tällainen vähennys aiheuttaa laskennallisen verokulun, kyseisen laskennallisen verokulun määrää on käsiteltävä oikaisuna konserniyksikön verovelkaan, joka liittyy huomioitaviin veroihin, jotka otetaan huomioon 20 artiklan mukaisesti edeltävän tilikauden osalta.
3. Jos laskennallinen verokulu on otettu huomioon vähimmäisverokantaa alhaisemmalla verokannalla ja sovellettavaa verokantaa myöhemmin korotetaan, tällaisesta korotuksesta johtuvaa laskennallisten verokulujen määrää on käsiteltävä maksun yhteydessä oikaisuna konserniyksikön verovelkaan, joka liittyy huomioitaviin veroihin, jotka on otettu huomioon edelliseltä tilikaudelta 20 artiklan mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan mukainen oikaisu ei saa ylittää määrää, joka vastaa vähimmäisverokannan mukaisesti uudelleen laskettua laskennallista verokulua.
4. Jos yli 1 000 000:aa euroa konserniyksikön tilikauden verotettavaan tuloon perustuvaksi verokuluksi kertyneestä määrästä, joka sisältyy tilikauden oikaistuihin huomioitaviin veroihin, ei makseta kolmen vuoden kuluessa kyseisen tilikauden päättymisestä, sen tilikauden tosiasiallinen veroaste ja täydennysvero, jona maksamaton määrä vaadittiin huomioitavana verona, lasketaan uudelleen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti jättämällä tällainen maksamaton määrä oikaistujen huomioitavien verojen ulkopuolelle.

V LUKU

TOSIASIALLISEN VEROASTEEN JA TÄYDENNYSVERON LASKENTA

25 artikla

Tosiasiallisen veroasteen määrittäminen

1. Monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin tosiasiallinen veroaste lasketaan kunkin tilikauden ja kunkin lainkäyttöalueen osalta edellyttäen, että lainkäyttöalueella on määriteltyä nettotulosta, seuraavan kaavan mukaisesti:

Tosiasiallinen veroaste

$$= \frac{\text{lainkäyttöalueen konserniyksiköiden oikaistut huomioitavat verot}}{\text{lainkäyttöalueen konserniyksiköiden määritelty nettotulos}}$$

jossa konserniyksiköiden oikaistut huomioitavat verot ovat IV luvun mukaisesti kaikkien määritetyllä lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden oikaistujen huomioitavien verojen summa.

2. Lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden määritelty nettotulos tai -tappio määritetään tilikauden osalta seuraavan kaavan mukaisesti:

Määritelty nettotulos tai – tappio

= konserniyksiköiden määritelty tulos – konserniyksiköiden määritelty tappiot

jossa

- a) konserniyksiköiden määritelty tulos on kaikkien III luvun mukaisesti määritetyllä lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden määriteltyjen tulosten mahdollinen positiivinen summa;
 - b) konserniyksiköiden määritelty tappiot ovat kaikkien III luvun mukaisesti määritetyllä lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden määriteltyjen tappioiden summa.
3. Konserniyksiköiden, jotka ovat sijoitusyksiköitä, oikaistut huomioitavat verot ja määritelty tulokset tai tappiot rajataan 1 kohdan mukaisesti tapahtuvan tosiasiallisen veroasteen laskennan ja 2 kohdan mukaisesti tapahtuvan määritellyn nettotuloksen laskennan ulkopuolelle.
4. Kunkin asuinpaikattoman konserniyksikön tosiasiallinen veroaste on laskettava kunkin tilikauden osalta erillään kaikkien muiden konserniyksiköiden tosiasiallisesta veroasteesta.

26 artikla
Täydennysveron laskenta

1. Jos sellaisen lainkäyttöalueen tosiasiallinen veroaste, jolla konserniyksiköt sijaitsevat, on alempi kuin tilikauden vähimmäisverokanta, monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin on laskettava täydennysvero erikseen kunkin sellaisen konserniyksikkönsä osalta, jonka määritelty tulos sisältyy kyseisen lainkäyttöalueen määritellyn nettotuloksen laskentaan. Täydennysvero lasketaan lainkäyttöalueen perusteella.
2. Lainkäyttöalueen tilikauden täydennysveroprosentti on mahdollinen positiivinen prosenttiyksiköiden ero, joka lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\textit{Täydennysveroprosentti} = \textit{vähimmäisverokanta} - \textit{tosiasiallinen veroaste}$$

jossa tosiasiallinen veroaste on 25 artiklan mukaisesti laskettu veroaste.

3. Lainkäyttöalueen tilikauden täydennysvero on mahdollinen positiivinen määrä, joka lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\begin{aligned} \textit{Lainkäyttöalueen täydennysvero} \\ &= (\textit{täydennysveroprosentti} \times \textit{ylijäämävoitto}) \\ &+ \textit{ylimääräinen täydennysvero} - \textit{kotimainen täydennysvero} \end{aligned}$$

jossa

- a) ylimääräinen täydennysvero on 28 artiklan mukaisesti tilikaudelle määritetty veron määrä;
- b) kotimainen täydennysvero on tilikauden veron määrä, joka on määritetty 10 artiklan mukaisesti tai kolmannen maan lainkäyttöalueen määritellyn kotimaisen vähimmäistäydennysveron perusteella.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun tilikauden lainkäyttöalueen ylijäämävoitto on mahdollinen positiivinen summa, joka lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\text{Ylijäämävoitto} = \text{määritelty nettotulos} - \text{substanssiperusteinen tulon raja} -$$

jossa

- a) määritelty nettotulos on lainkäyttöalueelle 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetty tulos;
- b) substanssiperusteinen tulon raja on lainkäyttöalueelle 27 artiklan mukaisesti määritetty määrä.

5. Konserniyksikön kuluvan tilikauden täydennysvero lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\text{Konserniyksikön täydennysvero} = \text{lainkäyttöalueen täydennysvero}$$

$$\times \frac{\text{konserniyksikön määritelty tulos}}{\text{konserniyksiköiden yhteenlaskettu määritelty tulos}}$$

jossa

- a) lainkäyttöalueen konserniyksikön määritelty tulos tilikauden osalta on III luvun mukaisesti määritetty tulos;
- b) kaikkien lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden yhteenlaskettu määritelty tulos tilikauden osalta on kaikkien lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden määriteltyjen tulosten summa tilikauden osalta.

6. Jos lainkäyttöalueen täydennysvero johtuu 28 artiklan 1 kohdan mukaisesta uudelleenlaskennasta ja lainkäyttöalueella ei ole määriteltyä nettotulosta tilikauden osalta, täydennysvero on kohdennettava kullekin konserniyksikölle käyttäen 5 kohdassa esitettyä kaavaa, joka perustuu konserniyksiköiden määriteltyihin tuloksiin niiltä tilikausilta, joilta 28 artiklan 1 kohdan mukaiset uudelleenlaskelmat tehdään.
7. Kunkin asuinpaikattoman konserniyksikön täydennysvero on laskettava kunkin tilikauden osalta erillään kaikkien muiden konserniyksiköiden täydennysverosta.

27 artikla

Substanssiperusteinen tulon raja

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan
 - a) 'huomioon otettavilla työntekijöillä' konserniyksikön ja riippumattomien sopimuskumppaneiden, jotka osallistuvat monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin tavanomaiseen toimintaan monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ohjauksessa ja valvonnassa, kokoaikaisia tai osa-aikaisia työntekijöitä;
 - b) 'huomioon otettavilla henkilöstömenoilla' palkansaajakorvauksista aiheutuvia menoja, mukaan lukien palkat ja muut menot, jotka merkitsevät työntekijälle suoraa ja erillistä henkilökohtaista etua, kuten sairausvakuutus- ja eläkemaksut, työnantajamaksut ja työllisyysverot sekä työnantajan sosiaaliturvamaksut;

- c) 'huomioon otettavalla aineellisella omaisuudella'
 - i) lainkäyttöalueella sijaitsevia aineellisia käyttöomaisuushyödykkeitä;
 - ii) lainkäyttöalueella sijaitsevia luonnonvaroja;
 - iii) vuokralle ottajan oikeutta käyttää lainkäyttöalueella sijaitsevaa aineellista omaisuutta; ja
 - iv) julkishallinnon myöntämää lupaa tai vastaavaa järjestelyä, joka koskee kiinteän omaisuuden käyttöä tai luonnonvarojen hyödyntämistä ja johon liittyy merkittäviä investointeja aineelliseen omaisuuteen.
- 2. Jollei monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ilmoittava konserniyksikkö tee 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti valintaa olla soveltamatta tilikauden osalta substanssiperusteista tulon rajausta, lainkäyttöalueen määriteltä nettulosta on alennettava täydennysveron laskennassa määrällä, joka on yhtä suuri kuin kunkin lainkäyttöalueella sijaitsevan konserniyksikön henkilöstömenojen vähennyserän ja aineellisen omaisuuden vähennyserän summa.
- 3. Lainkäyttöalueella sijaitsevan konserniyksikön henkilöstömenojen vähennyserän on oltava viisi prosenttia sellaisten huomioon otettavien työntekijöiden huomioon otettavista henkilöstömenoista, jotka suorittavat tehtäviä monikansallisessa konsernissa tai suuressa kotimaisessa konsernissa kyseisellä lainkäyttöalueella, lukuun ottamatta huomioon otettavia henkilöstömenoja, jotka
 - a) on aktivoitu ja sisällytetty huomioon otettavan aineellisen omaisuuden kirjanpitoarvoon;
 - b) liittyvät tuloihin, jotka rajataan 16 artiklan mukaisesti laskennan ulkopuolelle.

4. Lainkäyttöalueella sijaitsevan konserniyksikön aineellisen omaisuuden vähennyserä on viisi prosenttia lainkäyttöalueella sijaitsevan laskennassa huomioon otettavan aineellisen omaisuuden kirjanpitoarvosta, lukuun ottamatta seuraavia:
- a) myytävänä, vuokrattavana tai sijoitustarkoituksessa pidettävän omaisuuden, mukaan lukien maa-alueet ja rakennukset, kirjanpitoarvo;
 - b) sellaisen aineellisen omaisuuden kirjanpitoarvo, jota käytetään 16 artiklan mukaisesti laskennan ulkopuolelle rajattujen tulojen saamiseksi.
5. Sovellettaessa 4 kohtaa huomioon otettavan aineellisen omaisuuden kirjanpitoarvo on konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidun tilinpäätöksen laatimista varten tilikauden alussa ja lopussa kirjatun huomioon otettavan aineellisen omaisuuden kirjanpitoarvon keskiarvo vähennettynä kertyneillä poistoilla, kuoletuksilla ja arvonalennuksilla ja lisättynä henkilöstömenojen aktivoinnista johtuvalla määrällä.
6. Sovellettaessa 3 ja 4 kohtaa konserniyksikön, joka on kiinteä toimipaikka, huomioon otettavilla henkilöstömenoilla ja huomioon otettavalla aineellisella omaisuudella tarkoitetaan niitä, jotka sisältyvät sen 17 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaiseen erilliseen kirjanpitoon, edellyttäen, että huomioon otettavat henkilöstömenot ja huomioon otettava aineellinen omaisuus sijaitsevat samalla lainkäyttöalueella kuin kiinteä toimipaikka.
- Pääyksikön huomioon otettavissa henkilöstömenoissa ja huomioon otettavassa aineellisessa omaisuudessa ei tule ottaa huomioon kiinteän toimipaikan huomioon otettavia henkilöstömenoja eikä huomioon otettavaa aineellista omaisuutta.

Jos kiinteän toimipaikan tulot on kokonaan tai osittain rajattu laskennan ulkopuolelle 18 artiklan 1 kohdan ja 36 artiklan 5 kohdan nojalla, tällaisen kiinteän toimipaikan huomioon otettavat henkilöstömenot ja huomioon otettava aineellinen omaisuus rajataan samassa suhteessa tämän artiklan mukaisen monikansallista konsernia tai suurta kotimaista konsernia koskevan laskennan ulkopuolelle.

7. Läpivirtaavan yksikön maksamat huomioon otettavien työntekijöiden huomioon otettavat henkilöstömenot ja sen omistama huomioon otettava aineellinen omaisuus, joita ei ole kohdennettu 6 kohdan mukaisesti, on kohdennettava seuraaviin:
- a) läpivirtaavan yksikön omistavat konserniyksiköt suhteessa niille 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti kohdennettuun määrään edellyttäen, että huomioon otettavat työntekijät ja huomioon otettava aineellinen omaisuus sijaitsevat omistavien konserniyksiköiden lainkäyttöalueella; ja
 - b) läpivirtaava yksikkö, jos se on konsernin ylin emoyksikkö, vähennettynä suhteessa tuloon, joka rajataan 36 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan mukaisesti läpivirtaavan yksikön määritellyn tuloksen laskennan ulkopuolelle, edellyttäen, että huomioon otettavat työntekijät ja huomioon otettava aineellinen omaisuus sijaitsevat läpivirtaavan yksikön lainkäyttöalueella.

Kaikki muut läpivirtaavan yksikön huomioon otettavat henkilöstömenot ja huomioon otettava aineellinen omaisuus rajataan monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin substanssiperusteista tulon rajausta koskevan laskennan ulkopuolelle.

8. Kunkin asuinpaikattoman konserniyksikön substanssiperusteinen tulon rajausta on laskettava kunkin tilikauden osalta erillään kaikkien muiden konserniyksiköiden substanssiperusteisesta tulon rajauksesta.
9. Tämän artiklan mukaisesti laskettu substanssiperusteinen tulon rajausta ei sisällä konserniyksiköiden, jotka ovat sijoitusyksiköitä kyseisellä lainkäyttöalueella, henkilöstömenojen vähennyseriä eikä aineellisen omaisuuden vähennyseriä.

28 artikla

Ylimääräinen täydennysvero

1. Jos 10 artiklan 3 kohdan, 15 artiklan 7 kohdan, 21 artiklan 6 kohdan, 24 artiklan 1 kohdan, 24 artiklan 4 kohdan ja 38 artiklan 5 kohdan nojalla huomioon otaviin veroihin tai määritelyihin tuloksiin tai tappioihin tehty oikaisu johtaa monikansallisen konsernin tosiasiallisen veroasteen ja täydennysveron uudelleenlaskentaan edeltävältä tilikaudelta, tosiasiallinen veroaste ja täydennysvero on laskettava uudelleen 25–27 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Tällaisesta uudelleenlaskennasta johtuvaa täydennysveron määrää on pidettävä 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna ylimääräisenä täydennysverona sen tilikauden osalta, jonka aikana uudelleenlaskenta tehdään.
2. Jos tilikauden osalta lainkäyttöalueella on ylimääräinen täydennysvero mutta ei määritettyä nettotulosta, kunkin lainkäyttöalueella sijaitsevan konserniyksikön määritetty tulos on määrä, joka vastaa tällaisille konserniyksiköille 26 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti kohdennettua täydennysveroa jaettuna vähimmäisverokannalla.
3. Jos 20 artiklan 5 kohdan nojalla on maksettava ylimääräistä täydennysveroa, kunkin lainkäyttöalueella sijaitsevan konserniyksikön määritetty tulos on määrä, joka vastaa kyseiselle konserniyksikölle kohdennettua täydennysveroa jaettuna vähimmäisverokannalla. Kohdentaminen tehdään kullekin konserniyksikölle määräsuhteessa seuraavan kaavan mukaisesti:

(määritetty tulos tai tappio $\times$ vähimmäisverokanta) – oikaistut huomiotavat verot

Ylimääräinen täydennysvero voidaan kohdentaa ainoastaan sellaisille konserniyksiköille, jotka kirjaavat oikaistun huomiotavan veron määrän, joka on pienempi kuin nolla ja pienempi kuin tällaisten konserniyksiköiden määritetty tulos tai tappio kerrottuna vähimmäisverokannalla.

4. Jos konserniyksikölle kohdennetaan ylimääräistä täydennysveroa tämän artiklan ja 26 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti, tällaista konserniyksikköä on kohdeltava II lukua sovellettaessa aliverotettuna konserniyksikkönä.

29 artikla
De minimis -poikkeus

1. Poiketen siitä, mitä V luvussa säädetään, ilmoittavan konserniyksikön niin valitessa lainkäyttöalueella sijaitsevista konserniyksiköistä maksettava tilikauden täydennysvero on nolla, jos kyseisenä tilikautena
 - a) kaikkien tällaisella lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden keskimääräinen määritelty tuotto on alle 10 000 000 euroa ja ja
 - b) kaikkien tällaisella lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden keskimääräinen määritelty tulos tai tappio on alle 1 000 000 euroa.

Valinta tehdään vuosittain 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu keskimääräinen määritelty tuotto tai keskimääräinen määritelty tulos tai tappio on lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden tilikauden ja kahden edeltävän tilikauden keskimääräinen määritelty tuotto tai keskimääräinen määritelty tulos tai tappio.

Jos lainkäyttöalueella ei ole konserniyksiköitä, joilla on edeltävänä tai sitä edeltävänä tilikautena ollut määriteltyä tuottoa tai määriteltyä tappiota, kyseiset tilikaudet on rajattava kyseisen lainkäyttöalueen keskimääräisen määritellyn tuoton tai määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle.

3. Lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden tilikauden määritellyt tuotot ovat kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden kaikkien tuottojen summa, josta on vähennetty tai johon on lisätty III luvun mukaisesti tehdyt oikaisut.
4. Lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden tilikauden määritelty tulos tai tappio on kyseisen lainkäyttöalueen 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettu määritelty nettotulos tai -tappio.
5. De minimis -poikkeusta ei sovelleta asuinpaikattomiin konserniyksiköihin eikä sijoitusyksiköihin. Tällaisten yksiköiden tuotot ja määritelty tulos tai tappio rajataan de minimis -poikkeuksen laskennan ulkopuolelle.

30 artikla

Vähemmistöomistuksessa olevat konserniyksiköt

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan
 - a) 'vähemmistöomistuksessa olevalla konserniyksiköllä' konserniyksikköä, jossa konsernin ylimmän emoyksikön suora tai välillinen omistusosuus on enintään 30 prosenttia;
 - b) 'vähemmistöomistuksessa olevalla emoyksiköllä' vähemmistöomistuksessa olevaa konserniyksikköä, jolla on suoraan tai välillisesti määräysvalta toisessa vähemmistöomistuksessa olevassa konserniyksikössä, paitsi jos ensin mainitun vähemmistöomistuksessa olevan konserniyksikön määräysvalta on suoraan tai välillisesti toisen vähemmistöomistuksessa olevan konserniyksikön hallussa;
 - c) 'vähemmistöomistuksessa olevalla alakonsernilla' vähemmistöomistuksessa olevaa emoyksikköä ja sen vähemmistöomistuksessa olevia tytäryrityksiä; ja
 - d) 'vähemmistöomistuksessa olevalla tytäryrityksellä' vähemmistöomistuksessa olevaa konserniyksikköä, jonka määräysvalta on suoraan tai välillisesti vähemmistöomistuksessa olevan emoyksikön hallussa.
2. Lainkäyttöalueen tosiasiallisen veroasteen ja täydennysveron laskemista III–VII luvun mukaisesti vähemmistöomistuksessa olevan alakonsernin jäsenten osalta sovelletaan ikään kuin kukin vähemmistöomistuksessa oleva alakonserni olisi erillinen monikansallinen konserni tai suuri kotimainen konserni.

Vähemmistöomistuksessa olevan alakonsernin jäsenten oikaistut huomioitavat verot ja määritellyt tulokset tai tappiot rajataan laskennan ulkopuolelle määritettäessä monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin tosiasiallisen veroasteen jäljelle jäävää määrää, joka lasketaan 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja määritettäessä määritettyä nettotulosta, joka lasketaan 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Sellaisen vähemmistöomistuksessa olevan konserniyksikön tosiasiallinen veroaste ja täydennysvero, joka ei ole vähemmistöomistuksessa olevan alakonsernin jäsen, lasketaan yksikkökohtaisesti III–VII luvun mukaisesti.

Vähemmistöomistuksessa olevan konserniyksikön oikaistut huomioitavat verot ja määritelty tulos tai tappio rajataan laskennan ulkopuolelle määritettäessä monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin tosiasiallisen veroasteen jäljelle jäävää määrää, joka lasketaan 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja määritettäessä määriteltyä nettotulosta, joka lasketaan 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tätä kohtaa ei sovelleta vähemmistöomistuksessa olevaan konserniyksikköön, joka on sijoitusyksikkö.

30 a artikla

Safe harbour -järjestelmä

Poiketen siitä, mitä 25–30 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoittavan konserniyksikön niin valitessa lainkäyttöalueella sijaitsevan konsernin maksettavaksi tulevan tilikauden täydennysveron katsotaan olevan nolla, jos kyseisellä lainkäyttöaluetta sijaitsevien konserniyksiköiden tosiasiallinen verotuksen taso täyttää safe harbour -järjestelmää koskevan määritellyn kansainvälisen sopimuksen ehdot.

Edeltävää kohtaa sovellettaessa safe harbour -järjestelmää koskevalla määritellyllä kansainvälisellä sopimuksella tarkoitetaan kansainvälisten sääntöjen ja ehtojen kokonaisuutta, jolle kaikki jäsenvaltiot ovat antaneet suostumuksensa ja jonka nojalla tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluville konserneille annetaan mahdollisuus päättää, että ne hyödyntävät lainkäyttöalueen osalta yhtä tai useampaa safe harbour -järjestelmää.

VI LUKU

YRITYSTEN UUELLEENJÄRJESTELYÄ JA HOLDING- RAKENTEITA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖT

31 artikla

Konsolidoitujen tuottojen kynnysarvon soveltaminen konsernien sulautumisiin ja jakautumisiin

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan:
 - a) 'sulautumisella' järjestelyä, jossa
 - i) kaikki tai lähes kaikki kahteen tai useampaan eri konserniin kuuluvat konsernin yksiköt saatetaan yhteisen määräysvallan alle siten, että niistä muodostuu yhdistetyn konsernin yksiköitä; tai
 - ii) yksikkö, joka ei ole minkään konsernin jäsen, saatetaan toisen yksikön tai konsernin kanssa yhteisen määräysvallan alle siten, että niistä muodostuu yhdistetyn konsernin yksiköitä;
 - b) 'jakautumisella' järjestelyä, jossa samaan konserniin kuuluvat konsernin yksiköt erotetaan kahteen tai useampaan eri konserniin, joita sama konsernin ylin emoyksikkö ei enää konsolidoi tilinpäätökseensä.
2. Jos vähintään kaksi konsernia sulautuu yhdeksi konserniksi jonakin viimeisistä neljästä peräkkäisestä testaustilikautta välittömästi edeltävästä tilikaudesta, 2 artiklassa tarkoitetun monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin konsolidoitujen tuottojen kynnysarvon katsotaan täyttyneen miltä tahansa sulautumista edeltäneeltä tilikaudelta, jos sen kuhunkin konsolidoituun tilinpäätökseen sisältyvien tuottojen summa kyseiseltä tilikaudelta on vähintään 750 000 000 euroa.

3. Jos yksikkö, joka ei ole konsernin jäsen, jäljempänä 'kohde', sulautuu yksikön tai konsernin, jäljempänä 'vastaanottava yksikkö', kanssa testaustilikauden aikana eikä kohteella eikä vastaanottavalla yksiköllä ollut konsolidoitua tilinpäätöstä minään viimeisistä neljästä peräkkäisestä testaustilikautta välittömästi edeltävästä tilikaudesta, monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin konsolidoitujen tuottojen kynnysarvon katsotaan täyttyneen kyseiseltä kaudelta, jos sen kuhunkin tilinpäätökseen tai konsolidoituun tilinpäätökseen sisältyvien tuottojen summa kyseiseltä kaudelta on vähintään 750 000 000 euroa.
4. Jos yksi tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluva monikansallinen konserni tai suuri kotimainen konserni jakautuu kahteen tai useampaan konserniin, jäljempänä 'jakautunut konserni', jakautuneen konsernin konsolidoitujen tuottojen kynnysarvon katsotaan täyttyneen
- a) jakautumisen jälkeen päättyneen ensimmäisen testaustilikauden osalta, jos jakautuneella konsernilla on kyseisenä kautena vähintään 750 000 000 euron vuotuiset tuotot;
 - b) jakautumisen jälkeen päättyneiden toisen, kolmannen ja neljännen testaustilikauden osalta, jos jakautuneella konsernilla on vähintään 750 000 000 euron vuotuiset tuotot vähintään kahtena kyseisistä tilikausista.

Monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin liittyvät ja siitä eroavat yksiköt

1. Jos yksiköstä, jäljempänä 'kohde', tulee monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin kuuluva konserniyksikkö tai se lakkaa olemasta sellainen, koska kohteen suora tai välillinen omistusosuus siirretään tai kohteesta tulee uuden konsernin ylin emoyksikkö tilikauden, jäljempänä 'hankintavuosi', aikana, kohdetta on kohdeltava monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin jäsenenä tätä direktiiviä sovellettaessa edellyttäen, että osa sen varoista, veloista, tuloista, kuluista ja kassavirroista sisällytetään rivi riviltä konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoituun tilinpäätökseen hankintavuonna.

Kohteen tosiasiallinen veroaste ja täydennysvero on laskettava 2–8 kohdan mukaisesti.
2. Hankintavuonna monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin on tätä direktiiviä sovellettaessa otettava huomioon ainoastaan kohteen kirjanpidon nettotulos tai -tappio ja oikaistut huomioitavat verot, jotka sisältyvät konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoituun tilinpäätökseen.
3. Hankintavuonna ja kunakin sitä seuraavana tilikautena kohteen määritellyn tuloksen tai tappion ja oikaistujen huomioitavien verojen on perustuttava sen varojen ja velkojen historialliseen kirjanpitoarvoon.
4. Hankintavuonna 27 artiklan 3 kohdan mukaisessa kohteen huomioon otettavien henkilöstömenojen laskennassa on otettava huomioon ainoastaan menot, jotka on otettu huomioon konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidussa tilinpäätöksessä.

5. Kohteen huomioon otettavan aineellisen omaisuuden kirjanpitoarvon laskentaa 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti on tarvittaessa oikaistava suhteessa ajanjaksoon, jona kohde oli monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin jäsen hankintavuonna.
6. Määritellystä tappiosta muodostettua verosaamista lukuun ottamatta vastaanottavan monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin on otettava monikansallisten konsernien tai suurten kotimaisten konsernien välillä siirtyvät kohteen laskennalliset verosaamiset ja laskennalliset verovelat huomioon samalla tavalla ja samassa laajuudessa kuin jos vastaanottavalla monikansallisella konsernilla tai suurella kotimaisella konsernilla olisi kyseisten varojen ja velkojen syntyessä ollut määräysvalta kohteessa.
7. Kohteen laskennallisia verovelkoja, jotka on aiemmin sisällytetty sen laskennallisten verojen oikaisun kokonaismäärään, käsitellään 21 artiklan 7 kohtaa sovellettaessa luovuttavan monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin purkamina ja vastaanottavasta monikansallisesta konsernista tai suuresta kotimaisesta konsernista aiheutuvina hankintavuonna, paitsi että tällaisessa tapauksessa mahdollinen myöhempi 21 artiklan 7 kohdan mukainen huomioitavien verojen vähennys tulee voimaan sinä vuonna, jona määrä oikaistaan.
8. Jos kohde on emoyksikkö ja se on kahden tai useamman monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin konserniyksikkö hankintavuoden aikana, sen on sovellettava erikseen tuloksilukemissääntöä sille kohdennettaviin osuuksiin kunkin monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin osalta määritettyjen aliverotettujen konserniyksiköiden täydennysverosta.
9. Poiketen siitä, mitä 1–8 kohdassa säädetään, kohteessa määräysvallan tuottavan osuuden hankintaa tai luovutusta on käsiteltävä varojen ja velkojen hankintana tai luovutuksena, jos lainkäyttöalueella, jossa kohde sijaitsee, tai verotuksellisesti läpinäkyvän yksikön tapauksessa lainkäyttöalueella, jossa varat sijaitsevat, käsitellään kyseisen määräysvallan tuottavan osuuden hankintaa tai luovutusta samalla tai vastaavalla tavalla varojen ja velkojen hankintana tai luovutuksena ja määrätään myyjälle huomioitava vero, joka perustuu niiden veron perustan ja määräysvallan tuottavasta osuudesta tai varojen ja velkojen käyvästä arvosta maksetun vastikkeen väliseen erotukseen.

33 artikla
Varojen ja velkojen siirto

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) 'uudelleenjärjestelyllä' varojen ja velkojen muuntamista tai siirtoa esimerkiksi sulautumisen, jakautumisen, likvidaation tai vastaavan liiketoimen yhteydessä, kun
 - i) vastike siirrosta on kokonaan tai olennaisilta osin vastaanottavan konserniyksikön tai vastaanottavaan konserniyksikköön sidoksissa olevan henkilön liikkeeseen laskemia oman pääoman ehtoisia osuuksia tai likvidaation tapauksessa kohteen oman pääoman ehtoisia osuuksia, tai, jos vastiketta ei suoriteta, kun oman pääoman ehtoisen osuuden liikkeeseenlaskulla ei olisi taloudellista merkitystä;
 - ii) luovuttavan konserniyksikön näistä varoista saamaa voittoa tai tappiota ei veroteta, kokonaan tai osittain; ja
 - iii) sen lainkäyttöalueen verolainsäädännössä, jossa vastaanottava konserniyksikkö sijaitsee, edellytetään, että vastaanottava konserniyksikkö laskee luovutuksen tai hankinnan jälkeen verotettavat tulot käyttäen varojen osalta luovuttavan konserniyksikön veroperustetta, oikaistuna luovutuksesta tai hankinnasta mahdollisesti syntyvällä ehtoja täyttämättömällä voitolla tai tappiolla.
- b) 'ehtoja täyttämättömällä voitolla tai tappiolla' pienempää seuraavista määristä: siirtävän yksikön uudelleenorganisoinnin yhteydessä syntyvä voitto tai tappio, joka on veronalainen siirtävän yksikön sijaintipaikassa, ja uudelleenjärjestelystä johtuva kirjanpidollinen voitto tai tappio.

2. Konserniyksikön, joka luovuttaa varat ja velat, jäljempänä 'siirtävä yksikkö', on sisällytettävä tällaisesta luovutuksesta johtuva voitto tai tappio määritellyn tuloksensa tai tappionsa laskentaan.

Konserniyksikön, joka hankkii varoja ja velkoja, jäljempänä 'vastaanottava yksikkö', on määritettävä määritelty tuloksensa tai tappionsa konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidun tilinpäätöksen laatimiseksi käytetyn hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti määritetyn hankittujen varojen ja velkojen kirjanpitoarvonsa perusteella.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, kun varojen ja velkojen luovutus tai hankinta toteutetaan uudelleenjärjestelyn yhteydessä,
- a) siirtävän yksikön on rajattava tällaisesta luovutuksesta johtuvat voitot tai tappiot määritellyn tuloksensa tai tappionsa laskennan ulkopuolelle; ja
 - b) vastaanottavan yksikön on määritettävä määritelty tuloksensa tai tappionsa siirron yhteydessä hankittujen siirtävän yksikön varojen ja velkojen kirjanpitoarvon perusteella.
4. Poiketen siitä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, jos varojen ja velkojen siirto toteutetaan sellaisen uudelleenjärjestelyn yhteydessä, joka johtaa ehtoja täyttämättömään voittoon tai tappioon siirtävälle yksikölle,
- a) siirtävän yksikön on sisällytettävä luovutuksesta johtuva voitto tai tappio määritellyn tuloksensa tai tappionsa laskentaan siinä määrin kuin se vastaa ehtoja täyttämätöntä voittoa tai tappiota; ja

- b) vastaanottavan yksikön on määritettävä määritelty tuloksensa tai tappionsa hankinnan jälkeen käyttämällä siirtävän yksikön luovutuksen yhteydessä hankittujen varojen ja velkojen kirjanpitoarvoa, oikaistuna vastaanottavan yksikön paikallisten verosääntöjen mukaisesti ehtoja täyttämättömän voiton tai tappion huomioon ottamiseksi.

5. Ilmoittavan konserniyksikön niin valitessa, kun konserniyksikkö, jonka on muutettava tai se saa muuttaa varojensa perustetta ja velkojensa määrää käypään arvoon verotustarkoituksiin omalla lainkäyttöalueellaan, tällainen konserniyksikkö voi

- a) sisällyttää määritellyn tuloksensa tai tappionsa laskentaan kustakin omaisuuserästä ja velastaan syntyneen voiton tai tappion määrän, jonka on oltava:
 - i) yhtä suuri kuin erotus seuraavien välillä: kyseisen omaisuuserän tai velan kirjanpitoarvo kirjanpidossa välittömästi ennen veronoikaisun laukaisevan tapahtuman, jäljempänä 'laukaiseva tapahtuma', päivämäärää ja omaisuuserän tai velan käypä arvo välittömästi laukaisevan tapahtuman jälkeen; ja
 - ii) vähennetty (tai lisätty) mahdollisella ehtoja täyttämättömällä voitolla tai tappiolla, joka aiheutuu laukaisevan tapahtuman yhteydessä;
- b) käyttää omaisuuserän tai velan käypää arvoa kirjanpidossa välittömästi laukaisevan tapahtuman jälkeen määritellyn tuloksen tai tappion laskennassa laukaisevan tapahtuman jälkeen päättävänä tilikausina;

- c) sisällyttää a alakohdassa määritettyjen määrien kokonaisnettomäärän konserniyksikön määritelyyn tulokseen tai tappioon jollakin seuraavista tavoista:
- i) määrien kokonaisnettomäärä sisällytetään siihen tilikauteen, jona laukaiseva tapahtuma toteutuu; tai
 - ii) määrä, joka on yhtä suuri kuin määrien kokonaisnettomäärä jaettuna viidellä, sisällytetään siihen tilikauteen, jona laukaiseva tapahtuma toteutuu, ja kuhunkin välittömästi seuraavaan neljään tilikauteen, ellei konserniyksikkö eroa monikansallisesta konsernista tai suuresta kotimaisesta konsernista jonkin tähän ajanjaksoon kuuluvan tilikauden aikana, jolloin jäljelle jäävä määrä sisällytetään kokonaisuudessaan kyseiseen tilikauteen.

34 artikla

Yhteisyritykset

1. Tässä artiklassa 'yhteisyrityksellä' tarkoitetaan yksikköä, jonka taloudellinen tulos raportoidaan pääomaosuusmenetelmällä konsernin ylimmän emoyksikön konsolidoidussa tilinpäätöksessä edellyttäen, että konsernin ylimmällä emoyksiköllä on siinä suoraan tai välillisesti vähintään 50 prosentin omistusosuus.

Yhteisyritykseen eivät kuulu

- a) monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ylin emoyksikkö, jonka on sovellettava tuloksilukemissääntöä;
- b) edellä 2 artiklassa määritelty vapautettu yksikkö;

- c) yksikkö, jonka omistusosuudet, jotka ovat monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin hallussa, ovat suoraan 2 artiklassa tarkoitetun vapautetun yksikön omistuksessa ja joka
 - i) toimii yksinomaan tai lähes yksinomaan varojen säilyttämiseksi tai varojen sijoittamiseksi sijoittajiensa hyväksi;
 - ii) harjoittaa toimintaa, joka on vapautetun yksikön harjoittaman toiminnan oheistoimintaa; tai
 - iii) jonka lähes kaikki tulot rajataan määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle 15 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti;
- d) yksikkö, joka on yksinomaan vapautetuista yksiköistä koostuvan monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin hallussa; tai
- e) yhteisyrityksen osakkuusyritys.

1 a. Tässä artiklassa 'yhteisyrityksen osakkuusyrityksellä' tarkoitetaan

- a) yksikköä, jonka varat, velat, tulot, kulut ja kassavirrat yhteisyritys konsolidoi hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti tai yhteisyritys olisi konsolidoinut ne, jos sen olisi pitänyt konsolidoida tällaiset varat, velat, tulot, kulut ja kassavirrat hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti; tai
- b) kiinteää toimipaikkaa, jonka pääyksikkö on yhteisyritys tai yhteisyrityksen osakkuusyritys. Näissä tapauksissa kiinteää toimipaikkaa kohdellaan erillisenä yhteisyrityksen osakkuusyrityksenä.

2. Emoyksikön, jolla on suora tai välillinen omistusosuus yhteisyrityksessä tai yhteisyrityksen osakkuusyrityksessä, jäljempänä yhdessä 'yhteisyrityksen konserni', on sovellettava tuloksilukemissääntöä 5–9 artiklan mukaisesti kohdennettavaan osuuteensa kunkin yhteisyrityksen konsernin jäsenen täydennysverosta.
3. Yhteisyrityksen ja sen osakkuusyritysten täydennysvero lasketaan III–VII luvun mukaisesti ikään kuin ne olisivat erillisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin konserniyksiköitä ja yhteisyritys olisi kyseisen konsernin ylin emoyksikkö.
4. Yhteisyrityksen konsernin maksettavaksi tulevasta täydennysverosta vähennetään kunkin emoyksikön 2 kohdan mukainen kohdennettava osuus yhteisyrityksen konsernin kunkin jäsenen täydennysverosta, joka kannetaan 3 kohdan mukaisesti. Mahdollinen jäljelle jäävä täydennysveron määrä lisätään aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron kokonaismäärään 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa 'yhteisyrityksen konsernin maksettavaksi tulevalla täydennysverolla' tarkoitetaan emoyksikön kohdennettavaa osuutta yhteisyrityksen ja sen osakkuusyritysten, joista käytetään yhdessä nimitystä yhteisyrityksen konserni, täydennysverosta.

35 artikla

Moniemoiset monikansalliset konsernit

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan
 - a) 'moniemoisella monikansallisella konsernilla tai suurella kotimaisella konsernilla' kahta tai useampaa konsernia, joiden ylimmät emoyksiköt toteuttavat järjestelyn, joka on toisiinsa sidottuja yhteiskaupattavia konserneja koskeva järjestely tai sopimusperusteinen listattu kaksoiskonsernijärjestely, johon sisältyy vähintään yksi yhdistetyn konsernin yksikkö tai kiinteä toimipaikka, joka sijaitsee eri lainkäyttöalueella kuin yhdistetyn konsernin muut yksiköt;
 - b) 'toisiinsa sidottuja yhteiskaupattavia konserneja koskevalla järjestelyllä' erillisten konsernien kahden tai useamman ylimmän emoyksikön tekemää järjestelyä, jossa
 - i) vähintään 50 prosenttia omistusosuuksista on sellaisten erillisten konsernien ylimmissä emoyksiköissä, jotka, jos ne listautuvat, noteerataan yhdellä hinnalla ja jotka ovat keskenään sidoksissa omistajuuden muodon, siirron rajoitusten tai muiden ehtojen tai edellytysten vuoksi ja joita ei voida siirtää ja joilla ei voi käydä kauppaa toisistaan riippumattomasti; ja
 - ii) yksi konsernin ylimmistä emoyksiköistä laatii konsolidoidun tilinpäätöksen, jossa asianomaisiin konserneihin kuuluvien kaikkien yksiköiden varat, velat, tulot, kulut ja kassavirrat esitetään yhdessä yhden taloudellisen yksikön varoina, velkoina, tuloina, kuluina ja kassavirtoina ja jotka sääntelyjärjestelmän mukaan on tarkastettava ulkoisesti;

- c) 'sopimusperusteisella listatulla kaksoiskonsernijärjestelyllä' erillisten konsernien kahden tai useamman ylimmän emoyksikön tekemää järjestelyä, jossa
- i) konsernin ylimmät emoyksiköt sitoutuvat yhdistämään liiketoimintansa pelkästään sopimuksella;
 - ii) konsernin ylimmät emoyksiköt suorittavat sopimusjärjestelyjen mukaisesti osakkeenomistajilleen voitonjakoa osinkojen osalta ja likvidaatiossa kiinteän suhdeluvun perusteella;
 - iii) konsernin ylimpien emoyksiköiden toimintoja johdetaan yhtenä taloudellisena yksikkönä sopimusjärjestelyjen mukaisesti säilyttäen samalla kunkin ylimmän emoyksikön erilliset oikeushenkilöt;
 - iv) sopimuksen muodostavien konsernin ylimpien emoyksiköiden omistusosuudet noteerataan, niillä käydään kauppaa tai niitä siirretään toisistaan riippumattomasti eri pääomamarkkinoilla; ja
 - v) konsernin ylimmät emoyksiköt laativat konsolidoidun tilinpäätöksen, jossa kaikkiin konserneihin kuuluvien yksiköiden varat, velat, tulot, kulut ja kassavirrat esitetään yhdessä yhden taloudellisen yksikön varoina, velkoina, tuloina, kuluina ja kassavirtoina ja jotka sääntelyjärjestelmän mukaan on tarkastettava ulkoisesti.

2. Jos kahden tai useamman konsernin yksiköt ja konserniyksiköt ovat osa moniemoista monikansallista konsernia tai suurta kotimaista konsernia, kuhunkin konserniin kuuluvia yksiköitä ja konserniyksiköitä on kohdeltava yhden moniemoisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin jäseninä.

Yksikköä, joka ei ole vapautettu yksikkö, on pidettävä konserniyksikkönä, jos moniemoinen monikansallinen konserni tai suuri kotimainen konserni on konsolidoinut sen rivi riviltä tai jos moniemoisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin yksiköillä on siinä määräysvalta.

3. Moniemoisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin konsolidoitu tilinpäätös on 1 kohdassa olevissa toisiinsa sidottuja yhteiskaupattavia konserneja koskevan järjestelyn tai sopimusperusteisen listatun kaksoiskonsernijärjestelyn määritelmässä tarkoitettu yhdistetty konsolidoitu tilinpäätös, joka on laadittu hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti, jota pidetään konsernin ylimmän emoyrityksen tilinpäätösstandardina.

4. Moniemoisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin muodostavien erillisten konsernien ylimpien emoyksiköiden on oltava moniemoisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ylimpiä emoyksiköitä.

Kun tätä direktiiviä sovelletaan moniemoiseen monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin, viittauksia konsernin ylimpään emoyksikköön on tarvittaessa sovellettava ikään kuin ne olisivat viittauksia useisiin ylimpiin emoyksiköihin.

5. Jäsenvaltiossa sijaitsevien moniemoisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin emoyksiköiden, mukaan luettuna kukin konsernin ylin emoyksikkö, on sovellettava 5–9 artiklan mukaista tuloksilukemissääntöä aliverotettujen konserniyksiköiden niille kohdennettavaan osuuteen täydennysverosta.

6. Moniemoisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin jäsenvaltiossa sijaitsevien konserniyksiköiden on sovellettava aliverotettujen voittojen sääntöä 11, 12 ja 13 artiklan mukaisesti ottaen huomioon kunkin aliverotetun konserniyksikön, joka on moniemoisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin jäsen, täydennysvero.

7. Moniemoisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ylimpien emoyksiköiden on toimitettava täydennysverotietoja koskeva ilmoitus 42 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jolleivät ne nimeä 42 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhtä nimettyä ilmoittavaa yksikköä. Ilmoitukseen on sisällyttävä tiedot kustakin moniemoisen monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin muodostavasta konsernista.

VII LUKU

VEROTUKSEN NEUTRALITEETTIA JA VOITONJAKOA KOSKEVAT JÄRJESTELMÄT

36 artikla

Konsernin ylin emoyksikkö, joka on läpivirtaava yksikkö

1. Läpivirtaavan yksikön, joka on konsernin ylin emoyksikkö, määritellystä tuloksesta on vähennettävä tilikauden osalta sen määritellyn tuloksen määrä, joka luetaan kuuluvaksi läpivirtaavan yksikön omistusosuuden haltijalle, jäljempänä 'omistusosuuden haltija', edellyttäen, että
- a) haltijaa verotetaan tulosta verotettavalta kaudelta, joka päättyy 12 kuukauden kuluessa kyseisen tilikauden päättymisestä, vähintään vähimmäisverokannan suuruisella nimellisverokannalla; tai
 - b) voidaan kohtuudella olettaa, että konsernin ylimmän emoyksikön oikaistujen huomioitavien verojen ja omistusosuuden haltijan tällaisesta tulosta maksamien verojen yhteenlaskettu määrä 12 kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä on vähintään yhtä suuri kuin kyseistä tuloa vastaava määrä kerrottuna vähimmäisverokannalla.

2. Läpivirtaavan yksikön, joka on konsernin ylin emoyksikkö, määritellystä tuloksesta on vähennettävä tilikauden osalta myös sen määritellyn tuloksen määrä, joka kohdennetaan läpivirtaavan yksikön omistusosuuden haltijalle edellyttäen, että omistusosuuden haltija on
- a) luonnollinen henkilö, jonka verotuksellinen kotipaikka on lainkäyttöalueella, jolla konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee, ja jolla on omistusosuuksia, jotka edustavat enintään viittä prosenttia konsernin ylimmän emoyrityksen voitoista ja varoista; tai
 - b) julkisen vallan yksikkö, kansainvälinen järjestö, voittoa tavoittelematon yhteisö tai eläkerahasto, jonka verotuksellinen kotipaikka on lainkäyttöalueella, jolla konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee, ja jolla on omistusosuuksia, jotka edustavat enintään viittä prosenttia konsernin ylimmän emoyksikön voitoista ja varoista.
3. Läpivirtaavan yksikön, joka on konsernin ylin emoyksikkö, määritellystä tappiosta on vähennettävä tilikauden osalta myös sen määritellyn tappion määrä, joka luetaan kuuluvaksi läpivirtaavan yksikön omistusosuuden haltijalle.
- Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta siltä osin kuin omistusosuuden haltijalla ei ole oikeutta käyttää tällaista tappiota verotettavan tulonsa laskemiseen.
4. Läpivirtaavan yksikön, joka on konsernin ylin emoyksikkö, huomioitavia veroja on vähennettävä myös suhteessa 1 ja 2 kohdan mukaisesti vähennettyyn määritellyn tuloksen määrään.
5. Edellä olevia 1, 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan kiinteään toimipaikkaan, jonka kautta läpivirtaava yksikkö, joka on konsernin ylin emoyksikkö, harjoittaa liiketoimintaansa kokonaan tai osittain tai jonka kautta verotuksellisesti läpinäkyvän yksikön liiketoiminta toteutetaan kokonaan tai osittain, edellyttäen, että konsernin ylimmällä emoyksiköllä on omistusosuus kyseisessä verotuksellisesti läpinäkyvässä yksikössä joko suoraan tai verotuksellisesti läpinäkyvien yksiköiden ketjun kautta.

37 artikla

Konsernin ylin emoyksikkö, johon sovelletaan vähennyskelpoisten osinkojen järjestelmää

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan
 - a) 'vähennyskelpoisten osinkojen järjestelmällä' verojärjestelmää, jossa sovelletaan yhtä verotasoä yksikön omistajien tuloihin vähentämällä tai jättämällä pois yksikön tuloista omistajille jaetut voitot tai vapauttamalla osuuskunta verosta;
 - b) 'vähennyskelpoisella osingolla' sellaisen konserniyksikön osalta, johon sovelletaan vähennyskelpoisten osinkojen järjestelmää,
 - i) konserniyksikön omistusosuuden haltijalle jaettavaa voittoa, joka on vähennyskelpoinen konserniyksikön verotettavasta tulosta sen lainkäyttöalueen lakien mukaisesti, jossa se sijaitsee; tai
 - ii) osuuskunnan jäsenelle maksettavaa ylijäämän palautusta; ja
 - c) 'osuuskunnalla' yksikköä, joka yhteisesti markkinoi tai hankkii tavaroita tai palveluja jäsentensä puolesta ja johon sovelletaan sen sijaintipaikan lainkäyttöalueella verojärjestelmää, jolla varmistetaan verotuksen neutraalius niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joita jäsenet myyvät tai hankkivat osuuskunnan kautta.

2. Monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ylimmän emoyksikön, johon sovelletaan vähennyskelpoisten osinkojen järjestelmää, on vähennettävä tilikauden määriteltä tulostaan enimmillään nollaan saakka määrällä, joka jaetaan vähennyskelpoisina osinkoina 12 kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä, edellyttäen, että
- a) osingoista verotetaan saajaa verotettavalta kaudelta, joka päättyy 12 kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä, vähintään vähimmäisverokannan suuruisella nimellisverokannalla; tai
 - b) voidaan kohtuudella olettaa, että oikaistujen huomioitavien verojen ja kyseisten osinkojen saajan maksamien konsernin ylimmän emoyksikön verojen yhteenlaskettu määrä on vähintään yhtä suuri kuin kyseinen tulos kerrottuna vähimmäisverokannalla.
3. Monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin ylimmän emoyksikön, johon sovelletaan vähennyskelpoisten osinkojen järjestelmää, on myös vähennettävä tilikauden määriteltä tulostaan enimmillään nollaan saakka määrällä, jonka se jakaa vähennyskelpoisina osinkoina 12 kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä edellyttäen, että saaja on
- a) luonnollinen henkilö ja saatu osinko on hankintaosuuskunnalta saatu ylijäämän palautus;
 - b) luonnollinen henkilö, jonka verotuksellinen kotipaikka on samalla lainkäyttöalueella, jossa konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee, ja jolla on omistuosuuksia, jotka edustavat enintään viittä prosenttia konsernin ylimmän emoyksikön voitoista ja varoista; tai
 - c) julkisen vallan yksikkö, kansainvälinen järjestö, voittoa tavoittelematon yhteisö tai eläkerahasto, joka ei ole eläkerahastoa palveleva yksikkö, ja jonka verotuksellinen kotipaikka on lainkäyttöalueella, jolla konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee.

4. Konsernin ylimmän emoyksikön muita huomioitavia veroja kuin sellaisia, joiden osalta osinkovähennys on sallittu, on alennettava suhteessa 2 ja 3 kohdan mukaisesti alennettun määritellyn tuloksen määrään.
5. Jos konsernin ylimmällä emoyksiköllä on omistusosuus toisessa konserniyksikössä, johon sovelletaan vähennyskelpoisten osinkojen järjestelmää, suoraan tai sellaisten konserniyksiköiden ketjun kautta, joihin sovelletaan vähennyskelpoisten osinkojen järjestelmää, 2–4 kohtaa sovelletaan konsernin ylimmän emoyksikön lainkäyttöalueella sijaitsevaan mihin tahansa muuhun konserniyksikköön, johon sovelletaan vähennyskelpoisten osinkojen järjestelmää, siltä osin kuin sen konsernin ylin emoyksikkö jakaa edelleen sen määritellyä tulosta saajille, jotka täyttävät 2 ja 3 kohdassa säädetyt vaatimukset.
6. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa hankintaosuuskunnan jakamaa ylijäämän palautusta käsitellään saajalle verollisena siltä osin kuin tällainen osinko vähentää vähennyskelpoista kulua tai menoa osingonsaajan verotettavan tuloksen tai tappion laskennassa.

38 artikla

Ehdot täyttävät voitonjaon verotukseen perustuvat verojärjestelmät

1. Ilmoittava konserniyksikkö voi tehdä itsensä tai ehdot täyttävän voitonjaon verotukseen perustuvan verojärjestelmän piiriin kuuluvan toisen konserniyksikön osalta valinnan siitä, että tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti oletetuksi voitonjakoveroksi määritetty määrä sisällytetään konserniyksikön tilikauden oikaistuihin huomioitaviin veroihin.

Valinta tehdään vuosittain 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja sitä sovelletaan kaikkiin lainkäyttöalueella sijaitseviin konserniyksiköihin.

2. Oletetuksi voitonjakoveroksi määritettävän veron määrä on pienempi seuraavista:
 - a) niiden oikaistujen huomioitavien verojen määrä, jotka ovat tarpeen 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti lainkäyttöalueella tilikauden osalta lasketun tosiasiallisen veroasteen nostamiseksi vähimmäisverokantaan; tai
 - b) sen veron määrä, joka olisi ollut maksettava, jos lainkäyttöalueella sijaitsevat konserniyksiköt olisivat jakaneet kaikki tulonsa, joita verotetaan ehdot täyttävän voitonjaon verotukseen perustuvan verojärjestelmän mukaisesti, kyseisen vuoden aikana.

3. Jos valinta tehdään 1 kohdan mukaisesti, jokaiselle tilikaudelle, jona tällainen valinta tehdään, on perustettava oletetun voitonjakoveron oikaisutili. Edellä 2 kohdan mukaisesti lainkäyttöalueelle määritetyn oletetun voitonjakoveron määrä on lisättävä oletetun voitonjakoveron oikaisutilille siltä tilikaudelta, jona se on perustettu.

Kunkin seuraavan tilikauden lopussa aiempina tilikausina perustettujen oletetun voitonjakoveron oikaisutilien jäljellä olevasta määrästä vähennetään kronologisessa järjestyksessä nollaan saakka verot, jotka konserniyksiköt ovat maksaneet tilikauden aikana tosiasiallisten tai oletettujen voitonjakojen osalta.

Toisen alakohdan soveltamisen jälkeen oletetun voitonjakoveron oikaisutileillä mahdollisesti jäljellä olevaa määrää vähennetään nollaan saakka määrällä, joka vastaa lainkäyttöalueen määritettyä nettotappiota kerrottuna vähimmäisverokannalla.

4. Lainkäyttöalueen 3 kohdan viimeisen alakohdan soveltamisen jälkeen vähimmäisverokannalla kerrottu määritellyn nettotappion jäljellä oleva määrä on siirrettävä seuraaville tilikausille, ja se vähentää oletetun voitonjakoveron oikaisutileillä 3 kohdan soveltamisen jälkeen jäljellä olevaa määrää.
5. Oletetun voitonjakoveron oikaisutilillä sitä tilikautta, jona tällainen tili perustettiin, seuraavan neljännen tilikauden viimeisenä päivänä mahdollista jäljellä olevaa määrää käsitellään tällaiselle kaudelle aiemmin määritettyjen oikaistujen huomioitavien verojen vähennyksenä. Tällaisen tilikauden tosiasiallinen veroaste ja täydennysvero on laskettava vastaavasti uudelleen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

6. Veroja, jotka maksetaan tilikauden aikana tosiasiallisista tai oletetuista voitonjaoista, ei sisällytetä oikaistuihin huomioitaviin veroihin siltä osin kuin ne pienentävät 3 ja 4 kohdan mukaisesti oletetun voitonjakoveron oikaisutiliä.
7. Jos konserniyksikkö, johon sovelletaan 1 kohdan mukaista valintaa, eroaa monikansallisesta konsernista tai suuresta kotimaisesta konsernista tai lähes kaikki sen varat siirretään henkilölle, joka ei ole samaan monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin kuuluva samalla lainkäyttöalueella sijaitseva konserniyksikkö, oletetun voitonjakoveron oikaisutilillä jäljellä olevaa määrää aiemmilta tilikausilta, joina tällainen tili on ollut perustettuna, käsitellään 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti oikaistujen huomioitavien verojen vähennyksenä kunkin tällaisen tilikauden osalta.

Mahdollinen maksettava ylimääräisen täydennysveron määrä kerrotaan seuraavalla suhteella määritettäessä lainkäyttöalueelta kannettava ylimääräinen täydennysvero:

$$\frac{\textit{konserniyksikön määritelty tulos}}{\textit{lainkäyttöalueen määritelty nettotulos}}$$

jossa

- a) konserniyksikön määritelty tulos määritetään III luvun mukaisesti jokaiselle tilikaudelle, jona lainkäyttöalueella on jäljellä olevaa määrää oletetun voitonjakoveron oikaisutilillä; ja
- b) lainkäyttöalueen määritelty nettotulos määritetään 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti jokaiselle tilikaudelle, jona lainkäyttöalueella on jäljellä olevaa määrää oletetun voitonjakoveron oikaisutilillä.

39 artikla

Sijoitusyksikön tosiasiallisen veroasteen ja täydennysveron määrittäminen

1. Jos monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin kuuluva konserniyksikkö on sijoitusyksikkö, joka ei ole verotuksellisesti läpinäkyvä yksikkö ja joka ei ole tehnyt 40 ja 41 artiklan mukaista valintaa, tällaisen sijoitusyksikön tosiasiallinen veroaste on laskettava erillään sen lainkäyttöalueen tosiasiallisesta veroasteesta, jolla se sijaitsee.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sijoitusyksikön tosiasiallisen veroasteen on oltava yhtä suuri kuin sen oikaistut huomioitavat verot jaettuna määrällä, joka vastaa monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin kohdistettavaa osuutta sijoitusyksikön määritellystä tuloksesta tai tappiosta.

Jos lainkäyttöalueella sijaitsee useampi kuin yksi sijoitusyksikkö, niiden tosiasiallinen veroaste lasketaan yhdistämällä niiden oikaistut huomioitavat verot sekä monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin kohdistettava osuus niiden määritellyistä tuloksista tai tappioista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sijoitusyksikön oikaistut huomioitavat verot ovat ne oikaistut huomioitavat verot, jotka liittyvät monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin kohdistettavaan osuuteen sijoitusyksikön määritellystä tuloksesta, ja huomioitavat verot, jotka kohdistetaan sijoitusyksikölle 23 artiklan mukaisesti. Sijoitusyhteisön oikaistut huomioitavat verot eivät sisällä mitään sellaisia sijoitusyhteisön kertyneitä huomioitavia veroja, jotka liittyvät tuloihin, jotka eivät ole osa monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin kohdistettavaa osuutta sijoitusyhteisön tuloista.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sijoitusyksikön täydennysvero on määrä, joka on yhtä suuri kuin sijoitusyksikön täydennysveroprosentti kerrottuna määrällä, joka vastaa monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin kohdistettavan osuuden sijoitusyksikön määritellystä tuloksesta ja sijoitusyksikölle lasketun substanssiperusteisen tulon rajauksen erotusta.

Sijoitusyksikön täydennysveroprosentti on positiivinen määrä, joka vastaa vähimmäisverokannan ja kyseisen sijoitusyksikön tosiasiallisen veroasteen erotusta.

Jos lainkäyttöalueella sijaitsee useampi kuin yksi sijoitusyksikkö, niiden tosiasiallinen veroaste lasketaan yhdistämällä niiden substanssiperusteisen tulon rajauksen määrät sekä monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin kohdistettava osuus niiden määritellystä tuloksesta tai tappiosta.

5. Sijoitusyksikön substanssiperusteinen tulon rajausta on määritettävä 27 artiklan 1–7 kohdan mukaisesti. Tällaisen sijoitusyksikön huomioon otettavaa aineellista omaisuutta ja huomioon otettavien työntekijöiden huomioon otettavia henkilöstömenoja on vähennettävä suhteessa monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin kohdistettavaan osuuteen sijoitusyksikön määritellystä tuloksesta jaettuna kyseisen sijoitusyksikön määritetyllä kokonaistuloksella.
6. Tätä artiklaa sovellettaessa monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin kohdistettava osuus sijoitusyksikön määritellystä tuloksesta tai tappiosta on määritettävä 8 artiklan mukaisesti ottaen huomioon ainoastaan osuudet, joihin ei sovelleta 40 ja 41 artiklan mukaista valintaa.

40 artikla

Valinnainen sijoitusyksikön kohtelu verotuksellisesti läpinäkyvänä yksikkönä

1. Tätä artiklaa sovellettaessa vakuutusyhtiön sijoitusyksiköllä tarkoitetaan yksikköä, joka täyttäisi 3 artiklan 25 alakohdassa esitetyt sijoitusrahaston tai 3 artiklan 26 alakohdassa esitetyn kiinteistösijoitusvälineen määritelmät, jos sitä ei olisi perustettu vakuutus- tai elinkorkosopimukseen perustuvia vastuita varten, ja joka on kokonaan sellaisen yksikön omistuksessa, johon sovelletaan lainsäädäntöä vakuutusyhtiönä sillä lainkäyttöalueella, jolla se sijaitsee.
2. Ilmoittavan konserniyksikön niin valitessa konserniyksikköä, joka on sijoitusyksikkö tai vakuutusyhtiön sijoitusyksikkö, voidaan kohdella verotuksellisesti läpinäkyvänä yksikkönä, jos omistavaa konserniyksikköä verotetaan lainkäyttöalueella, jolla se sijaitsee, markkina-arvon tai sellaisen vastaavan järjestelmän perusteella, joka perustuu sen kyseisessä yksikössä olevien omistuosuuksien vuotuisiin käyvän arvon muutoksiin, ja omistavaan konserniyksikköön sovellettava verokanta tällaisten tulojen osalta on yhtä korkea tai korkeampi kuin vähimmäisverokanta.
3. Konserniyksikköä, joka omistaa välillisesti omistuosuuden sijoitusyksiköstä tai vakuutusyhtiön sijoitusyksiköstä toisen sijoitusyksikön tai vakuutusyhtiön sijoitusyksikön suoran omistuosuuden kautta, on pidettävä verollisena markkina-arvoa tai vastaavaa järjestelmää soveltaen siltä osin kuin on kyse sen välillisestä omistuosuudesta ensin mainitussa yksikössä tai vakuutusyhtiön sijoitusyksikössä, jos siihen sovelletaan markkina-arvoa tai vastaavaa järjestelmää siltä osin kuin on kyse sen suorasta omistuosuudesta jälkimmäisessä yksikössä tai vakuutusyhtiön sijoitusyksikössä.
4. Edellä olevan 2 kohdan mukainen valinta on tehtävä 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos valinta peruutetaan, sijoitusyksikön tai vakuutusyhtiön sijoitusyksikön hallussa olevan omaisuuserän tai velan luovutuksesta johtuva voitto tai tappio on määritettävä sen perusteella, mikä on omaisuuserän tai velan markkina-arvo sen vuoden ensimmäisenä päivänä, jona peruuttaminen tehdään.

Valinnainen voitonjaon verotukseen perustuva menetelmä

1. Ilmoittavan konserniyksikön niin valitessa sijoitusyksikön omistava konserniyksikkö voi soveltaa voitonjaon verotukseen perustuvaa menetelmää omistussuhteensa sijoitusyksikössä edellyttäen, että omistava konserniyksikkö ei ole sijoitusyksikkö ja että sen voidaan kohtuudella olettaa olevan velvollinen maksamaan sijoitusyksikön voitonjaosta veroa, jonka verokanta on vähintään vähimmäisverokanta.
2. Voitonjaon verotukseen perustuvan menetelmän mukaan sijoitusyksikön määritellyn tuloksen voitonjaot ja oletetut voitonjaot on sisällytettävä voitonjaon saaneen omistavan konserniyksikön määriteltyyn tulokseen edellyttäen, että se ei ole sijoitusyksikkö.

Sijoitusyksikölle kertyneet huomioitavat verot, jotka voidaan hyvittää sijoitusyksikön voitonjaosta syntyvästä omistavan konserniyksikön verovelasta, on sisällytettävä voitonjaon saaneen omistavan konserniyksikön määriteltyyn tulokseen ja oikaistuihin huomioitaviin veroihin.

Omistavan konserniyksikön osuutta sijoitusyksikön jakamattomasta määritellystä nettotuloksesta, joka on syntynyt tilikautta edeltävänä kolmantena vuonna, jäljempänä 'testausvuosi', on käsiteltävä kyseisen sijoitusyksikön määriteltynä tuloksena kyseiseltä tilikaudelta. Vähimmäisverokannalla kerrottua määrää, joka vastaa tällaista määriteltyä tulosta, on pidettävä tilikautena aliverotetun konserniyksikön täydennysverona II lukua sovellettaessa.

Sijoitusyksikön määritelty tulos tai tappio ja tällaisesta tuloksesta tilikauden osalta aiheutuvat oikaistut huomioitavat verot rajataan V luvun ja 39 artiklan 1–4 kohdan mukaisen tosiasiallisen veroasteen laskennan ulkopuolelle, lukuun ottamatta toisessa alakohdassa tarkoitettujen huomioitavien verojen määrää.

3. Sijoitusyksikön jakamaton määritelty nettotulos testausvuoden osalta on kyseisen sijoitusyksikön testausvuoden määritellyn tuloksen määrä, josta on vähennetty, enimmillään nollaan asti,
- a) sijoitusyksikön huomioitavat verot;
 - b) voitonjaot ja oletetut voitonjaot osakkeenomistajille, jotka eivät ole sijoitusyksiköitä, ajanjaksolta, joka alkaa tilikautta edeltävän kolmannen vuoden ensimmäisenä päivänä ja päättyy raportoitavan tilikauden, jona omistusosuus oli hallussa, viimeisenä päivänä, jäljempänä 'testausjakso';
 - c) testausjakson aikana syntyneet määritellyt tappiot; ja
 - d) määriteltyjen tappioiden jäljelle jäävä määrä, joka ei ole jo vähentänyt kyseisen sijoitusyksikön jakamatonta määriteltyä nettotulosta edellisenä testausvuonna ('myöhemmille tilikausille siirtyvä sijoitustoiminnan tappio').

Sijoitusyksikön jakamattomasta määritellystä nettotuloksesta ei saa vähentää voitonjakoa tai oletettua voitonjakoa, joka jo vähensi kyseisen sijoitusyksikön jakamatonta määriteltyä nettotulosta edellisenä testausvuonna ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti.

Sijoitusyksikön jakamattomasta määritellystä nettotuloksesta ei saa vähentää sellaisten määriteltyjen tappioiden määrää, jotka ovat jo vähentäneet kyseisen sijoitusyksikön jakamatonta määriteltyä nettotulosta edellisenä testausvuonna ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa oletetun voitonjaon katsotaan syntyvän, kun suora tai välillinen omistusosuus sijoitusyksiköstä siirretään yksikölle, joka ei kuulu monikansalliseen konserniin, ja se on yhtä suuri kuin tällaiselle omistusosuudelle siirtopäivänä kuuluva jakamattoman määritellyn nettotuloksen osuus, joka määritetään ottamatta huomioon oletettua voitonjakoa.

5. Edellä olevan 1 kohdan mukainen valinta on tehtävä 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos valinta peruutetaan, omistavan konserniyksikön osuutta sijoitusyksikön jakamattomasta määrittelystä nettotuloksesta testausvuoden osalta on käsiteltävä tilikautta, jona peruuttaminen tehdään, edeltävän tilikauden lopussa sijoitusyksikön määriteltynä tuloksena tilikauden osalta. Vähimmäisverokannalla kerrottua määrää, joka vastaa tällaista määriteltä tulosta, on pidettävä tilikautena aliverotetun konserniyksikön täydennysverona II lukua sovellettaessa.

VIII LUKU

HALLINNOLLISET SÄÄNNÖKSET

42 artikla

Ilmoitusvelvoitteet

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan
 - a) 'nimetyllä paikallisella yksiköllä' monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin kuuluvaa konserniyksikköä, joka sijaitsee jossakin jäsenvaltiossa ja jonka samassa jäsenvaltiossa sijaitsevat muut monikansalliseen konserniin tai suureen kotimaiseen konserniin kuuluvat konserniyksiköt ovat nimenneet tekemään täydennysverotietoja koskevan ilmoituksen tai toimittamaan ilmoitukset tämän artiklan mukaisesti niiden puolesta;
 - b) 'määritellyllä toimivaltaisista viranomaisista koskevalla sopimuksella' kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen välillä solmittua kahden- tai monenvälistä sopimusta tai järjestelyä, jossa määrätään vuotuisten täydennysverotietoja koskevien ilmoitusten automaattisesta vaihdosta.
2. Jäsenvaltioon sijoittautuneen konserniyksikön on tehtävä verohallinnolleen täydennysverotietoja koskeva ilmoitus 5 kohdan mukaisesti.

Nimetty paikallinen yksikkö voi tehdä tällaisen ilmoituksen konserniyksikön puolesta.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, konserniyksiköllä ei ole velvollisuutta tehdä täydennysverotietoja koskevaa ilmoitusta verohallinnolleen, jos tällaisen ilmoituksen on tehnyt 5 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti:
- a) konsernin ylin emoyksikkö, joka sijaitsee lainkäyttöalueella, jolla on raportoitavan tilikauden osalta voimassa määritelty toimivaltaisia viranomaisia koskeva sopimus sen jäsenvaltion kanssa, jossa konserniyksikkö sijaitsee; tai
 - b) nimetty ilmoittava yksikkö, joka sijaitsee lainkäyttöalueella, jolla on raportoitavan tilikauden osalta voimassa määritelty toimivaltaisia viranomaisia koskeva sopimus sen jäsenvaltion kanssa, jossa konserniyksikkö sijaitsee.
4. Jos sovelletaan 3 kohtaa, jäsenvaltiossa sijaitsevan konserniyksikön tai sen puolesta toimivan nimetyn paikallisen yksikön on ilmoitettava verohallinnolleen täydennysverotietoja koskevan ilmoituksen tekvän yksikön tunnistetiedot sekä lainkäyttöalue, jolla se sijaitsee.

5. Täydennysverotietoja koskeva ilmoitus on tehtävä vakiomallin mukaisena, ja sen on sisällettävä monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin osalta seuraavat tiedot:
- a) konserniyksiköiden tunnistetiedot, mukaan lukien niiden mahdolliset verotunnisteet, lainkäyttöalue, jolla ne sijaitsevat, ja niiden asema tämän direktiivin sääntöjen mukaisesti;
 - b) tiedot monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin yleisestä yhtiörakenteesta, myös määräysvallasta konserniyksiköissä, jotka ovat muiden konserniyksiköiden hallussa;
 - c) tiedot, jotka ovat tarpeen seuraavien laskemiseksi:
 - i) kunkin lainkäyttöalueen tosiasiallinen veroaste ja kunkin konserniyksikön täydennysvero;
 - ii) yhteisyrityksen konsernin jäsenen täydennysvero;
 - iii) tuloksilukemissäännön mukaisen täydennysveron ja aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrän kohdentaminen kullekin lainkäyttöalueelle; ja
 - d) pöytäkirja tämän direktiivin asiaa koskevien säännösten mukaisesti tehdyistä valinnoista.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, jos konserniyksikkö sijaitsee jäsenvaltiossa ja sillä on konsernin ylin emoyksikkö kolmannen maan lainkäyttöalueella, jolla sovelletaan sääntöjä, joiden on arvioitu vastaavan tämän direktiivin sääntöjä 51 artiklan mukaisesti, konserniyksikön tai nimetyn paikallisen yksikön on tehtävä täydennysverotietoja koskeva ilmoitus, joka sisältää seuraavat tiedot:

- a) kaikki 7 artiklan soveltamiseksi tarvittavat tiedot, mukaan lukien
 - i) kaikkien niiden konserniyksiköiden tunnistetiedot, joissa jäsenvaltiossa sijaitsevalla osittain omistetulla emoyksiköllä on suora tai välillinen omistusosuus jossakin vaiheessa tilikautta, sekä tällaisten omistusosuuksien rakenne;
 - ii) kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen niiden lainkäyttöalueiden tosiasiallisen veroasteen laskemiseksi, joilla jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevalla osittain omistetulla emoyksiköllä on omistusosuuksia i alakohdassa tarkoitetuissa konserniyksiköissä, sekä maksettavan täydennysveron laskemiseksi; ja
 - iii) kaikki tiedot, joilla on merkitystä tätä tarkoitusta varten 8, 9 tai 10 artiklan mukaisesti;
- b) kaikki 12 artiklan soveltamiseksi tarvittavat tiedot, mukaan lukien:
 - i) kaikkien konsernin ylimmän emoyksikön lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden tunnistetiedot ja tällaisten omistusosuuksien rakenne;
 - ii) kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen konsernin ylimmän emoyrityksen lainkäyttöalueen tosiasiallisen veroasteen ja sen maksettavaksi tulevan täydennysveron laskemiseksi; ja
 - iii) kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen tällaisen täydennysveron kohdentamiseksi 13 artiklassa esitetyn aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän kohdentamiskaavan perusteella.

- c) kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron soveltamiseksi jokaisen sellaisen jäsenvaltion toimesta, joka on tehnyt 10 artiklan mukaisen valinnan siitä, että se soveltaa tällaista täydennysveroa.

7. Edellä 5 ja 6 kohdassa tarkoitettu täydennysverotietoja koskeva ilmoitus ja kaikki asiaa koskevat ilmoitukset on tehtävä sen jäsenvaltion verohallinnolle, jossa konserniyksikkö sijaitsee, viimeistään 15 kuukauden kuluttua raportoitavan tilikauden viimeisestä päivästä.

43 artikla

Valinnat

1. Edellä 2 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 9 kohdassa, 40 artiklassa ja 41 artiklassa tarkoitetut valinnat ovat voimassa viisi vuotta alkaen vuodesta, jona valinta tehdään. Valinta uusitaan ilman eri toimenpiteitä, jollei ilmoittava konserniyksikkö peruuta valintaa 42 artiklan nojalla viiden vuoden määräajan päättyessä. Valinnan peruuttaminen on voimassa viisi vuotta sen vuoden lopusta, jona peruuttaminen tehdään.
2. Edellä 15 artiklan 6 ja 7 kohdassa, 21 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 24 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 1 kohdassa ja 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut valinnat ovat voimassa yhden vuoden. Valinta uusitaan ilman eri toimenpiteitä, jollei ilmoittava konserniyksikkö peruuta valintaa vuoden lopussa.
3. Valinta tehdään sen jäsenvaltion verohallinnolle, jossa ilmoittava konserniyksikkö sijaitsee.

44 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, mukaan lukien ne, jotka liittyvät konserniyksikön velvoitteeseen ilmoittaa ja maksaa osuutensa täydennysverosta tai pitää hallussaan ylimääräinen rahamääräinen verokulu, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niitä sovelletaan tehokkaasti. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

IX LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖT

45 artikla

Laskennallisten verosaamisten, laskennallisten verovelkojen ja siirrettyjen varojen verokohtelu siirtymän yhteydessä

1. Tässä artiklassa lainkäyttöalueen osalta siirtymävuodella tarkoitetaan ensimmäistä tilikautta, jona monikansallinen konserni tai suuri kotimainen konserni kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan kyseisen lainkäyttöalueen osalta.
2. Määrittäessään lainkäyttöalueen tosiasiallista veroastetta siirtymävuonna ja kunakin sitä seuraavana tilikautena monikansallisen konsernin tai suuren kotimaisen konsernin on otettava huomioon kaikki laskennalliset verosaamiset ja laskennalliset verovelat, jotka on otettu huomioon tai ilmoitettu lainkäyttöalueen kaikkien konserniyksiköiden tilinpäätöksissä siirtymävuonna.

Laskennalliset verosaamiset ja -velat on otettava huomioon vähimmäisverokannalla tai sovellettavalla kotimaisella verokannalla sen mukaan, kumpi näistä on alhaisempi. Laskennallinen verosaaminen, joka on kirjattu vähimmäisverokantaa alhaisemmalla verokannalla, voidaan kuitenkin ottaa huomioon vähimmäisverokannan mukaisesti, jos verovelvollinen voi osoittaa, että laskennallisen verosaamisen voidaan katsoa johtuvan määritelmästä tappiosta.

Laskennallisen verosaamisen arvonoidon tai kirjausten oikaisun vaikutusta ei oteta huomioon.

3. Laskennallisia verosaamisia, jotka johtuvat III luvun mukaisesti määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle rajatuista eristä, ei oteta huomioon 2 kohdassa tarkoitetussa laskennassa, jos tällaiset laskennalliset verosaamiset syntyvät liiketoimesta, joka tapahtuu 30 päivän marraskuuta 2021 jälkeen.
4. Jos varoja siirretään konserniyksiköiden välillä 30 päivän marraskuuta 2021 jälkeen ja ennen siirtymävuoden alkua, hankittujen varojen perusteen, varastoja lukuun ottamatta, on perustuttava siirtävän yksikön siirrettyjen varojen kirjanpitoarvoon luovutushetkellä, ja laskennalliset verosaamiset ja -velat määritetään sen pohjalta.

46 artikla

Substanssiperusteista tulon rajausta koskeva siirtymäkauden järjestely

1. Edellä olevan 27 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi 5 prosentin arvo korvataan kunkin seuraavassa taulukossa esitetyn kalenterivuoden 31 päivänä joulukuuta alkavana tilikautena seuraavassa taulukossa esitetyillä arvoilla:

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

2. Edellä olevan 27 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi 5 prosentin arvo korvataan kunkin seuraavassa taulukossa esitetyn kalenterivuoden 31 päivänä joulukuuta alkavana tilikautena seuraavassa taulukossa esitetyillä arvoilla:

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

47 artikla

Monikansallisten konsernien ja suurten kotimaisten konsernien rajaaminen tuloksilukemissäännön ja aliverotettujen voittojen säännön ulkopuolelle alkuvaiheessa

1. Täydennysvero, joka jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevan konsernin ylimmän emoyksikön on maksettava 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai joka jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevan välitason emoyksikön on maksettava 6 a artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos konsernin ylin emoyksikkö on vapautettu yksikkö, alennetaan nollaan
 - a) monikansallisen konsernin kansainvälisen toiminnan alkuvaiheen viiden ensimmäisen vuoden aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta V luvussa säädettyjen vaatimusten soveltamista;
 - b) viiden ensimmäisen vuoden aikana alkaen sen tilikauden ensimmäisestä päivästä, jona suuri kotimainen konserni kuuluu ensimmäisen kerran tämän direktiivin soveltamisalaan.
2. Jos monikansallisen konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee kolmannen maan lainkäyttöalueella, jäsenvaltiossa sijaitsevan konserniyksikön 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti maksettavaksi tuleva täydennysvero alennetaan nollaan kyseisen monikansallisen konsernin kansainvälisen toiminnan alkuvaiheen viiden ensimmäisen vuoden aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta V luvussa säädettyjen vaatimusten soveltamista.

3. Monikansallisen konsernin katsotaan olevan kansainvälisen toimintansa alkuvaiheessa, jos
- a) sillä on konserniyksiköitä enintään kuudella lainkäyttöalueella; ja
 - b) kaikkien monikansalliseen konserniin kuuluvien konserniyksiköiden, jotka sijaitsevat kaikilla muilla kuin viitelainkäyttöalueella, aineellisen omaisuuden nettokirjanpitoarvon summa on enintään 50 000 000 euroa.

Sovellettaessa b alakohtaa viitelainkäyttöalueella tarkoitetaan lainkäyttöaluetta, jolla monikansalliseen konserniin kuuluvilla konserniyksiköillä on suurin aineellisen omaisuuden nettokirjanpitoarvon summa sinä tilikautena, jona monikansallinen konserni ensimmäisen kerran kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan. Aineellisen omaisuuden kokonaisarvo lainkäyttöalueella on kaikkien kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevien monikansalliseen konserniin kuuluvien konserniyksiköiden kaiken aineellisen omaisuuden nettokirjanpitoarvojen summa.

4. Edellä 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettu viiden vuoden jakso alkaa sen tilikauden alusta, jona monikansallinen konserni ensimmäisen kerran kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan.

Niiden monikansallisten konsernien osalta, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan sen tullessa voimaan, 1 kohdan alakohdassa tarkoitettu viiden vuoden ajanjakso alkaa 31 päivänä joulukuuta 2023.

Niiden monikansallisten konsernien osalta, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan sen tullessa voimaan, 2 kohdassa tarkoitettu viiden vuoden ajanjakso alkaa 31 päivänä joulukuuta 2024.

Niiden suurten kotimaisten konsernien osalta, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan sen tullessa voimaan, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu viiden vuoden ajanjakso alkaa 31 päivänä joulukuuta 2023.

5. Edellä 42 artiklassa tarkoitetun nimetyn ilmoittavan yrityksen on ilmoitettava sijaintijäsenvaltionsa verohallinnolle konsernin kansainvälisen toiminnan alkuvaiheen alkamisesta.

Päätös lykätä tuloksilukemissäännön ja aliverotettujen voittojen säännön soveltamista

1. Poiketen siitä, mitä 5–13 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot, joissa sijaitsee enintään 12 tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa konsernien ylintä emoyksikköä, voivat päättää olla soveltamatta tuloksilukemissääntöä ja aliverotettujen voittojen sääntöä 31 päivänä joulukuuta 2023 alkavana kuutena peräkkäisenä tilikautena. Tämän valinnan tekevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle 55 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädettyyn kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevaan määräaikaan mennessä.
2. Jos monikansallisen konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee jäsenvaltiossa, joka on tehnyt 1 kohdan mukaisen valinnan, muiden kuin sen jäsenvaltion, jossa ylin emoyksikkö sijaitsee, on varmistettava, että kyseiseen konserniin kuuluviin konserniyksiköihin sovelletaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne sijaitsevat, kyseiselle jäsenvaltiolle kohdistetun aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvän täydennysveron määrää 31 päivästä joulukuuta 2023 alkavina tilikausina 13 artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ylimmän emoyksikön on nimettävä ilmoittava yksikkö, joka on nimetty muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa ylin emoyksikkö sijaitsee, tai, jos konsernilla ei ole konserniyksikköä toisessa EU:n jäsenvaltiossa, sellaisella kolmannen maan lainkäyttöalueella, jolla on raportoitavan tilikauden osalta voimassa oleva toimivaltaisia viranomaisia koskeva sopimus sen jäsenvaltion kanssa, jossa ylin emoyksikkö sijaitsee.

Siinä tapauksessa nimetyn ilmoittavan yksikön on tehtävä 42 artiklan 5 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen täydennysverotietoja koskeva ilmoitus, ja 1 kohdan mukaisen valinnan tehneessä jäsenvaltiossa sijaitsevien konserniyksiköiden on toimitettava nimetylle ilmoittavalle yksikölle tiedot, jotka ovat tarpeen 42 artiklan 5 kohdan noudattamiseksi, ja ne on vapautettava 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta ilmoitusvelvollisuudesta.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisen valinnan tehneelle jäsenvaltiolle määritetty aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvä prosenttiosuus katsotaan tilikautena nolllaksi.

48 artikla

Ilmoitusvelvollisuuksia koskeva siirtymäkauden järjestely

Sen estämättä, mitä 42 artiklan 7 kohdassa säädetään, täydennysverotietoja koskeva ilmoitus ja 42 artiklassa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä jäsenvaltioiden verohallinnolle viimeistään 18 kuukauden kuluttua sen raportoitavan tilikauden viimeisestä päivästä, joka on 45 artiklassa tarkoitettu siirtymävuosi.

XI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

51 artikla

Vastaavuuden arviointi

1. Kolmannen maan lainkäyttöalueen kansallisessa lainsäädännössä täytäntöön pannun oikeudellisen kehyksen katsotaan vastaavan II luvussa vahvistettua määriteltyä tuloksilukemissääntöä eikä sitä kohdella kuten ulkomaisen väliyhtiön verojärjestelmää, jos se täyttää seuraavat edellytykset:
 - a) sillä pannaan täytäntöön säännöt, joiden mukaisesti monikansallisen konsernin emoyksikön on laskettava ja maksettava kohdennettava osuutensa täydennysverosta monikansalliseen konserniin kuuluvien aliverotettujen konserniyksiköiden osalta;
 - b) siinä vahvistetaan vähintään 15 prosentin tosiasiallinen vähimmäisveroaste, jonka alittavan konserniyksikön katsotaan olevan aliverotettu;
 - c) tosiasiallisen vähimmäisveroasteen laskennassa se mahdollistaa ainoastaan samalla lainkäyttöalueella sijaitsevien yksiköiden tulosten yhdistämisen; ja
 - d) vastaavan määritellyn tuloksilukemissäännön mukaisen täydennysveron laskemiseksi siinä säädetään kaikkien sellaisten täydennysverojen huojennuksesta, jotka on maksettu jossakin jäsenvaltiossa tuloksilukemissäännön mukaisesti, ja sellaisen ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron huojennuksesta, josta tässä direktiivissä säädetään.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 52 artiklan mukaisesti niiden kolmansien maiden lainkäyttöalueiden luettelon määrittämiseksi, joilla on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä oikeudellinen kehys, jonka voidaan katsoa vastaavan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaista ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä, sekä mainitun luettelon päivittämiseksi.

52 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle tämän direktiivin voimaantulopäivästä määräämättömäksi ajaksi 51 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 51 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi neuvostolle.
5. Edellä olevan 51 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos neuvosto on ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittanut komissiolle, että se ei vastusta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

53 artikla

Tiedon antaminen Euroopan parlamentille

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille delegoitujen säädösten antamisesta ja siitä, jos neuvosto on vastustanut niitä tai kumonnut säädösvallan siirron.

54 artikla

Kahdensivulinen sopimus yksinkertaistetuista raportointivelvoitteista

Unioni voi tehdä sellaisten kolmansien maiden lainkäyttöalueiden kanssa, joiden oikeudellisten kehysten on 51 artiklan mukaisesti arvioitu vastaavan ehdot täyttävää tuloksilukemissääntöä, sopimuksia, joiden tarkoituksena on luoda puitteet 42 artiklan 6 kohdassa säädettyjen ilmoitusmenettelyjen yksinkertaistamiseksi.

55 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023.

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 31 päivästä joulukuuta 2023 alkavien tilikausien osalta.

Edellä olevassa 47 a artiklan 2 kohdassa säädettyjä järjestelyjä lukuun ottamatta niiden on kuitenkin sovellettava 11, 12 ja 13 artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä 31 päivästä joulukuuta 2024 alkavien tilikausien osalta.

Laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai tällainen viittaus on mainittava niiden virallisessa lehdessä. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten tällaiset viittaukset tehdään.

56 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

57 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
